

Brüsszel, 2022. június 30.
(OR. fr, en)

10796/22

Intézményközi referenciaszám:
2021/0211(COD)

CLIMA 338
ENV 694
ENER 347
TRANS 460
AGRI 309
COMPET 557
ECOFIN 688
CODEC 1048

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	10509/22 ADD 1
Biz. dok. sz.:	10875/21 + ADD 1 - COM(2021) 551 final
Tárgy:	„Irány az 55 %!” intézkedéscsomag Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelv, az üvegházhatású gázok uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről szóló (EU) 2015/1814 határozat és az (EU) 2015/757 rendelet módosításáról – Általános megközelítés

Tájékoztatás céljából mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett javaslat szövegét, amellyel kapcsolatban a Tanács (Környezetvédelem) a 2022. június 28–29-i, 3887. ülésén általános megközelítést alakított ki.

A szöveg előző változatához (10509/22 ADD 1) képest a Tanács ülésén folytatott megbeszélések nyomán tett változtatásokat **félkövér aláhúzott betűtípus**, a bizottsági javaslatához képest korábban tett változtatásokat aláhúzás, a törölt szövegrészeket pedig [...] jelöli.

**Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve
az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének
létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelv, az üvegházhatású gázok uniós
kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és
működtetéséről szóló (EU) 2015/1814 határozat és az (EU) 2015/757 rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C , , . o.

² HL C , , . o.

³mivel:

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015 decemberében elfogadott Párizsi Megállapodás 2016 novemberében hatályba lépett (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás)⁴. A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2 °C-kal magasabb hőmérsékletszint alatt tartják, és törekednek arra, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5 °C mértékre korlátozódjon.
- (2) Az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kihívások kezelése, valamint a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése a Bizottság által 2019. december 11-én elfogadott, „Az európai zöld megállapodás” című közlemény⁵ középpontjában áll.
- (3) Az európai zöld megállapodás az Unión belüli klímasemlegesség 2050-ig történő elérését célzó, egymást kölcsönösen erősítő intézkedések és kezdeményezések átfogó kombinációját tartalmazza, és új növekedési stratégiát határoz meg, amelynek célja, hogy az Unió olyan, modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező, igazságos és virágzó társadalommá váljon, amelyben a gazdaság növekedése elválik az erőforrás-felhasználástól. Célja továbbá az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jóllétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ugyanakkor ez az átmenet a nőket és a férfiakat eltérő módon érinti, és különösen kihat bizonyos hátrányos helyzetű csoportokra, például az idősekre, a fogyatékkal élő személyekre, valamint a faji vagy etnikai kisebbségi háttérrel rendelkező személyekre. Ezért biztosítani kell, hogy az átmenet igazságos és inkluzív legyen, és annak során senkit ne hagyjunk hátra.

³ Bizonyos célzott kivételektől eltekintve a preambulumbekendések nem módosultak.

⁴ Párizsi Megállapodás (HL L 282., 2016.10.19., 4. o).

⁵ COM(2019) 640 final.

- (4) Az európai zöld megállapodás szükségessége és értéke a Covid19-világjárvány által az Unió polgárainak egészségére, élet- és munkakörülményeire, valamint jóllétére gyakorolt rendkívül súlyos hatások fényében csak még tovább nőtt, hiszen azok megmutatták, hogy javítanunk kell társadalmunknak és gazdaságunknak a külső sokkhatásokkal szembeni rezilienciáját, és korán cselekednünk kell azok megelőzése vagy enyhítése érdekében. Az európai polgárok továbbra is határozottan úgy vélik, hogy ez különösen igaz az éghajlatváltozásra⁶.
- (5) Az Unió az UNFCCC Titkárságához 2020. december 17-én benyújtott aktualizált, nemzetileg meghatározott hozzájárulásban kötelezettséget vállalt arra, hogy az 1990-es szinthez képest 2030-ig legalább 55 %-kal csökkenti az Unió gazdasága egészének nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátását⁷.
- (6) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁸ az Unió jogszabályban rögzítette a gazdaság egészére kiterjedő, 2050-re megvalósítandó klímasemlegességi célkitűzést. Az említett rendelet megállapít egy kötelező, az uniós nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátásra) vonatkozó kötelezettségvállalást is, amely szerint azt az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni 2030-ig.
- (7) E kibocsátáscsökkentés megvalósításához valamennyi gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia. Ezért a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁹ létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszernek (EU ETS) az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésére irányuló törekvéseit oly módon kell fokozni, hogy az arányban álljon a gazdaság egészére vonatkozó, 2030-ra megvalósítandó nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célkitűzéssel.

⁶ Az Eurobarométer 513. sz. tematikus felmérése az éghajlatváltozásról, 2021 (https://ec.europa.eu/clima/citizens/support_hu).

⁷ https://unfccc.int/sites/default/files/NDC/2022-06/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

- (8) Az EU ETS-nek ösztönöznie kell az olyan létesítményekből származó termelést, amelyek részben vagy teljes mértékben csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását. Ezért a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében szereplő egyes tevékenységi kategóriák leírását módosítani kell annak érdekében, hogy az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket végző olyan létesítmények, amelyek bár elérik a szóban forgó tevékenységhez kapcsolódó teljesítmény-küszöbértéket, de nem bocsátanak ki üvegházhatású gázokat, beletartozzanak az EU ETS hatályába, és ezáltal biztosított legyen az érintett ágazatokban működő létesítményekkel szembeni egyenlő bánásmód. Emellett a termékek előállításához juttatott ingyenes kiosztásnak függetlennek kell lennie a termelési folyamat jellegétől. Ezért egyes referenciaértékek esetében módosítani kell az érintett termékek, folyamatok és kibocsátások meghatározását, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak az új és a meglévő technológiák számára. Emellett el kell különíteni a finomítókra és a hidrogénre vonatkozó referenciaértékek aktualizálását annak érdekében, hogy az tükrözze a hidrogéntermelés finomítói ágazaton kívüli növekvő jelentőségét.
- (8a) A bizonyos referenciaértékek esetében elvégzett, az érintett termékek, valamint folyamatok és kibocsátások módosítását követően biztosítani kell, hogy a gyártók ugyanazon kibocsátások fejében ne részesüljenek kettős kompenzációban, azaz mind ingyenes kiosztásban, mind a közvetett költségek ellentételezésében, és ennek megfelelően ki kell igazítani a pénzügyi intézkedéseket a villamosenergia-árakban megjelenő közvetett költségek kompenzálása érdekében.
- (9) A 96/61/EK tanácsi irányelvet¹⁰ a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ hatályon kívül helyezte. A 96/61/EK irányelvre való hivatkozásokat a 2003/87/EK irányelv 2. cikkében és IV. mellékletében ennek megfelelően aktualizálni kell. Tekintettel arra, hogy sürgősen szükség van a gazdaság egészére kiterjedő kibocsátáscsökkentésekre, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a 2010/75/EU irányelv alapján elfogadott kibocsátási határértékeken kívüli szakpolitikák révén fellépjenek az EU ETS hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése érdekében.

¹⁰ A Tanács 96/61/EK irányelve (1996. szeptember 24.) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről (HL L 257., 1996.10.10., 26. o.).

¹¹ [Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve \(2010. november 24.\) az ipari kibocsátásokról \(a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése\) \(HL L 334., 2010.12.17., 17. o.\).](#)

- (10) A Bizottság a „Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára” című közleményében¹² az EU szennyezőanyag-mentesség felé történő elmozdítására szólít fel, a levegő, az édesvizek, a tengerek és a talaj szennyezésének 2050-re olyan szintre csökkentésével, amely várhatóan már nem lesz ártalmas az egészségre és a természetes ökoszisztémákra. A 2010/75/EU irányelv – mint a levegő-, víz- és talajszennyezőanyag-kibocsátást szabályozó fő eszköz – keretében hozott intézkedések gyakran lehetővé teszik az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését is. A 2003/87/EK irányelv 8. cikkével összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell a 2003/87/EK irányelv és a 2010/75/EU irányelv engedélyezési követelményei közötti koordinációt.
- (11) Felismerve, hogy az új innovatív technológiák gyakran lehetővé teszik mind az üvegházhatású gázok, mind a szennyező anyagok kibocsátásának csökkentését, fontos biztosítani a mind az üvegházhatású gázok, mind a szennyező anyagok kibocsátásának csökkentését célzó szakpolitikák – nevezetesen a 2010/75/EU irányelv – közötti szinergiákat, és felül kell vizsgálni hatékonyságukat e tekintetben.
- (12) A 2013 és 2020 közötti időszakban a villamosenergia-termelők fogalommeghatározását használták az ipar számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek maximális mennyiségének meghatározásához, de ez az ipari létesítményekhez képest eltérő bánásmódhoz vezetett a kapcsolt energiatermelő létesítmények körében. A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés alkalmazásának ösztönzése, valamint a hőtermelés és a távfűtés tekintetében ingyenes kiosztásban részesülő valamennyi létesítmény közötti egyenlő bánásmód biztosítása érdekében a 2003/87/EK irányelvből el kell hagyni a villamosenergia-termelőkre vonatkozó valamennyi hivatkozást. Emellett az (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet¹³ meghatározza az összes ipari folyamat ingyenes kiosztásra való jogosultságát. Ezért a 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (3) bekezdésének a szén-dioxid-leválasztásra és -tárolásra vonatkozó rendelkezései elavulttá váltak, így azokat el kell hagyni.

¹² A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára Uniós cselekvési terv: „Út a szennyezőanyag-mentes levegő, víz és talaj felé” (COM(2021) 400 final).

¹³ A Bizottság (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 19.) a kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztására vonatkozó uniós szintű átmeneti szabályoknak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról (HL L 59., 2019.2.27., 8. o.).

- (13) Azokat az üvegházhatású gázokat, amelyeket nem közvetlenül a légkörbe bocsátanak ki, az EU ETS keretében kibocsátásnak kell tekinteni, és e kibocsátások tekintetében kibocsátási egységeket kell leadni, kivéve, ha azokat a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁴ összhangban tárolóhelyen tárolják, vagy ha kémiaileg tartósan kötöttek egy termékben úgy, hogy rendeltetésszerű használat mellett nem kerülhetnek be a légkörbe. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén úgy kell tekinteni, hogy az üvegházhatású gázok kémiaileg tartósan kötöttek a termékben, így nem kerülhetnek be a légkörbe rendeltetésszerű használat mellett, ideértve adott esetben a szén-dioxid-eltávolítási tanúsítvány megszerzését is, a szén-dioxid-eltávolítás tanúsítására vonatkozó szabályozási fejleményekre tekintettel.
- (14) A két különböző tagállam joghatósága alá tartozó kikötők közötti, vagy egy tagállam joghatósága alá tartozó kikötő és egy egyetlen tagállam joghatósága alá sem tartozó kikötő közötti utakból álló nemzetközi tengeri közlekedési tevékenység volt az egyetlen olyan közlekedési mód, amely nem szerepel az Uniónak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó korábbi kötelezettségvállalásaiban. Az egyik tagállamból induló és egy másik tagállamba vagy harmadik országba érkező utazások tekintetében az Unióban értékesített üzemanyagokból származó kibocsátások 1990 óta mintegy 36 %-kal nőttek. Ezek a kibocsátások az összes uniós hajózási kibocsátás közel 90 %-át teszik ki, mivel az Unióban az ugyanazon tagállamba induló és oda érkező utakon értékesített üzemanyagokból származó kibocsátás 1990 óta 26 %-kal csökkent. A szabályozás nélküli forgatókönyv szerint a nemzetközi tengeri közlekedési tevékenységekből származó kibocsátás 2015 és 2030 között várhatóan mintegy 14 %-kal, 2015 és 2050 között pedig 34 %-kal fog nőni. Ha a tengeri közlekedési tevékenységek éghajlatváltozásra gyakorolt hatása az előrejelzések szerint nő, az jelentősen aláásná a más ágazatok által az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében végrehajtott csökkentéseket.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.) a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.).

- (15) 2013-ban a Bizottság stratégiát fogadott el a tengeri kibocsátásoknak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós politikába történő fokozatos integrálására. E megközelítés első lépéseként az Unió az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁵ létrehozott egy, a tengeri közlekedésből származó kibocsátások nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére szolgáló rendszert, amelyet a tengerhasznosítási ágazatra vonatkozó csökkentési célok meghatározásának és egy piaci alapú eszköz alkalmazásának kell követnie. A társjogalkotók (EU) 2018/410 európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹⁶ kifejezett kötelezettségvállalásával összhangban a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) vagy az Unió fellépéseinek 2023-tól kell kezdődniük, ideértve egy olyan intézkedés elfogadására és végrehajtására vonatkozó előkészületeket, amely biztosítja, hogy az ágazat megfelelően hozzájáruljon a Párizsi Megállapodás keretében elfogadott célkitűzések eléréséhez szükséges erőfeszítésekhez, és e kérdések összes érintett fél általi kellő megfontolását is.
- (16) Az (EU) 2018/410 irányelv értelmében a Bizottságnak be kell számolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az IMO keretében milyen eredményeket sikerült elérni egy ambiciózus kibocsátáscsökkentési célkitűzés és az ahhoz kapcsolódó intézkedések elérése terén, annak biztosítása érdekében, hogy a Párizsi Megállapodás céljainak megvalósításához szükséges erőfeszítésekhez a tengeri közlekedési ágazat megfelelő módon járuljon hozzá. Az IMO jelenleg is erőfeszítéseket tesz a nemzetközi tengeri kibocsátások korlátozására, amely erőfeszítéseket ösztönözni kell, ideértve a 2018-ban elfogadott, a hajók ÜHG-kibocsátásának csökkentésére irányuló kezdeti IMO-stratégia mielőbbi végrehajtását, amely utal a nemzetközi hajózásból származó ÜHG-kibocsátások csökkentésének ösztönzését szolgáló, lehetséges piaci alapú intézkedésekre is. Ugyanakkor – bár öröndetes az IMO-n keresztül a közelmúltban elért előrelépés – az intézkedések eddig [...] nem bizonyultak elegendőnek a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/410 irányelve (2018. március 14.) a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról és az (EU) 2015/1814 határozat módosításáról (HL L 76., 2018.3.19., 3. o.).

(17) Az európai zöld megállapodásban a Bizottság kijelentette, hogy további intézkedéseket kíván hozni a tengeri közlekedési ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás kezelésére egy olyan intézkedéscsomag révén, amely lehetővé teszi az Unió számára kibocsátáscsökkentési célkitűzéseinek elérését. Ezzel összefüggésben a 2003/87/EK irányelvet módosítani kell, hogy a tengeri közlekedési ágazatot beemeljék az EU ETS-be annak biztosítása érdekében, hogy ez az ágazat hozzájáruljon az Unió ambiciózusabb éghajlat-politikai célkitűzéseéhez, valamint a Párizsi Megállapodás célkitűzéseéhez, amely előírja a fejlett országok számára, hogy a gazdaság egészére kiterjedő kibocsátáscsökkentési célkitűzések megvalósításával vezető szerepet vállaljanak, míg a fejlődő országokat arra ösztönzi, hogy idővel mozduljanak el a gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési vagy -korlátozási célok felé¹⁷. Tekintettel arra, hogy az Európán kívüli nemzetközi légi közlekedésből származó kibocsátást 2021 januárjától piaci alapú globális fellépéssel kell maximálni, miközben nincs olyan intézkedés, amely a tengeri közlekedésből származó kibocsátásokat maximálná vagy árazná, helyénvaló, hogy az EU ETS lefedje a valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötő és egy harmadik ország joghatósága alá tartozó kikötő közötti utakból származó kibocsátások egy részét, és a harmadik ország dönthet a kibocsátások másik részével kapcsolatos megfelelő intézkedésekről. Az EU ETS tengeri közlekedési ágazatra való kiterjesztésének ezért ki kell terjednie a tagállami joghatóság alá tartozó kikötőbe tagállami joghatóságon kívüli kikötőből érkező hajókból származó kibocsátások felére, a tagállami joghatóság alá tartozó kikötőből kiinduló és tagállami joghatóságon kívüli kikötőbe érkező hajókból származó kibocsátások felére, a tagállami joghatóság alá tartozó kikötőből tagállami joghatóság alá tartozó kikötőbe érkező hajók kibocsátásaira, valamint a tagállami joghatóság alá tartozó kikötőben található veszteglőhelyen történő kibocsátásokra. Ez a megközelítés jó gyakorlati megoldást jelent a közös, de megkülönböztetett felelősségek és képességek elvének érvényesítésére, amely az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének összefüggésében régóta fennálló kihívás. Az Unió és harmadik országok közötti, beérkező és kimenő utakból származó kibocsátások egy részének lefedése biztosítja az EU ETS hatékonyságát, különösen azáltal, hogy növeli az intézkedés környezeti hatását az EU-n belüli utakra korlátozott földrajzi hatályhoz képest, miközben korlátozza az előírások kijátszását célzó kikötői megállások kockázatát és az átrakási tevékenységek Unión kívülre való áthelyezésének kockázatát.

¹⁷ Párizsi Megállapodás, 4. cikk (4) bekezdés.

Annak érdekében, hogy az ágazatot zökkenőmentesen integrálják az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerébe, a hajózási társaságok által leadott kibocsátási egységeket fokozatosan növelni kell a 2024 és 2026 közötti időszakra bejelentett hitelesített kibocsátásokhoz képest. A rendszer környezeti integritásának védelme érdekében, amennyiben ezekben az években kevesebb kibocsátási egységet adnak le a tengeri közlekedés hitelesített kibocsátásai tekintetében, mielőtt az egyes években megállapítják a hitelesített kibocsátás és a leadott kibocsátási egységek közötti különbséget, az ennek megfelelő számú kibocsátási egységet törölni kell. 2027-től a hajózási társaságoknak az előző évben jelentett összes hitelesített kibocsátásuknak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet kell leadniuk.

(17a) A 2003/87/EK irányelv hatályának a tengeri közlekedésre való kiterjesztése következtében változni fognak a hajózás költségei. Ez az Unió minden részét érinteni fogja, mivel az Unión belüli kikötőkbe irányuló és onnan kiinduló tengeri szállítás útján szállított áruk származási vagy célországai a különböző tagállamok, beleértve a tenger nélküli tagállamokat is. A tagállamok által árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek kiosztása ezért elvileg nem változhat a tengerhasznosítási tevékenységek bevonása következtében, és valamennyi tagállamra ki kell terjednie. Mindazonáltal a tagállamokat mindez különböző mértékben fogja érinteni. Nevezetesen, ez a kiterjesztés leginkább azokra a tagállamokra lesz hatással, amelyek nagy mértékben támaszkodnak a hajózásra. A relatív méretükhöz képest nagy tengerhasznosítási ágazattal bíró tagállamokat jobban érinti majd az EU ETS tengeri közlekedésre való kiterjesztése. Helyénvaló ezért további támogatást nyújtani ezeknek a tagállamoknak további kibocsátási egységek formájában a tengerhasznosítási tevékenységek dekarbonizációjának támogatása céljából és a felmerült igazgatási költségek fejében. A támogatást fokozatosan, a leadási kötelezettségek bevezetésével – és ezáltal a tagállamokra gyakorolt hatás növekedésével – párhuzamosan kell bevezetni. A 2003/87/EK irányelv felülvizsgálatával összefüggésben a Bizottságnak meg kell vizsgálnia e további támogatás relevanciáját, különös tekintettel a különböző tagállamok felelősségi körébe tartozó hajózási társaságok fejlődésére.

(17aa) Az EU ETS-nek jelentős mértékben hozzá kell járulnia a tengerhasznosítási tevékenységekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez és a hatékonyság növeléséhez. Az EU ETS-ből származó, az irányelv 10. cikkének (3) bekezdése szerinti bevételek felhasználásának magában kell foglalnia többek között az alacsony kibocsátású közlekedés és a közforgalmú személyszállítás előmozdítását valamennyi ágazatban.

- (17b) A jégosztályú hajók flottáinak megújítása és olyan innovatív technológiák kifejlesztése, amelyek csökkentik az ilyen hajók kibocsátását, időbe fog telni, és pénzügyi támogatást igényel. Jelenleg a jégosztályú hajók jégviszonyok között történő hajózást lehetővé tevő kialakítása azt eredményezi, hogy ezek a hajók több tüzelőanyagot fogyasztanak és több kibocsátást termelnek, mint a hasonló méretű, kizárólag nyílt tengeren történő hajózásra tervezett hajók. Ezért ezen irányelv értelmében lobogósemleges módszert kell alkalmazni, amely 2030. december 31-ig lehetővé teszi a hajózási társaságok által a hajóik jégosztálya alapján leadandó kibocsátási egységek csökkentését.
- (17c) A szigetek nagyobb mértékben függenek a tengeri közlekedéstől, mint a többi régió, és konnektivitásuk tengeri összeköttetéseiktől függ. Annak érdekében, hogy a tengerhasznosítási tevékenységeknek a 2003/87/EK irányelv hatálya alá vonását követően a kisebb népességű szigetek továbbra is összeköttetésben maradhassanak, helyénvaló rendelkezni az említett irányelv szerinti leadási kötelezettségtől való ideiglenes eltérés lehetőségéről a 200 000 főnél kisebb népességű szigetekkel folytatott tengeri közlekedési tevékenységek esetében.
- (17d) A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak kérelmezését, hogy a két tagállam közötti transznacionális közszolgáltatási szerződéseket vagy transznacionális közszolgáltatási kötelezettségeket átmenetileg mentesítsék a 2003/87/EK irányelv szerinti bizonyos kötelezettségek alól. Ezt a lehetőséget a más tagállammal szárazföldi határral nem rendelkező tagállamok és a hozzájuk földrajzilag legközelebb eső tagállam közötti összeköttetésekre kell korlátozni, például a Ciprus és Görögország közötti tengeri összeköttetésre, amely több mint két évtizede hiányzik. Ez az ideiglenes eltérés hozzájárul azon kényszerítő szükséglet kielégítéséhez, hogy megvalósuljon az általános érdekű szolgáltatás nyújtása, biztosított legyen a konnektivitás, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió.

- (17e) Figyelembe véve az Unió legkülső régióinak a Szerződés 349. cikkében elismert sajátos jellemzőit és állandó korlátait, valamint a tengeri közlekedéstől való nagy fokú függésüket, különös figyelmet kell fordítani a tengeri közlekedés révén megvalósuló elérhetőségüknek és hatékony konnektivitásuknak a megőrzésére. Ezért a 2003/87/EK irányelv szerinti bizonyos kötelezettségek alól ideiglenes eltérést kell biztosítani a valamely tagállam legkülső régiójában található kikötő és az ugyanabban a tagállamban található másik kikötő – ideértve az ugyanazon tagállam ugyanazon legkülső régiójában és másik legkülső régiójában található kikötőket is – közötti tengeri szállítási tevékenységekből származó kibocsátások tekintetében.
- (18) A 2003/87/EK irányelv tengeri szállítási tevékenységekre vonatkozó rendelkezéseit rendszeresen felül kell vizsgálni a jövőbeli nemzetközi fejleményeknek és a Párizsi Megállapodás céljainak megvalósítását célzó erőfeszítéseknek a fényében, ideértve többek között a 2028-as második globális értékelést, [...] valamint abban az esetben is, ha a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet piaci alapú globális intézkedést fogad el a tengeri szállításból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányulóan ezen eredmények figyelembevétele érdekében, különösen ha az intézkedés kellően ambiciózus és erőteljes. [...] E célból a Bizottságnak haladéktalanul, [...] de mindenképpen a 2028. évi második globális értékelés előtt és legkésőbb 2028. szeptember 30-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottságnak e jelentésben a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek és általános környezeti integritásának fényében kell vizsgálnia az említett intézkedést. Meg kell vizsgálnia továbbá az ezen irányelv és az [...] említett intézkedés esetleges párhuzamosságával vagy összehangolásával kapcsolatos minden kérdést. A jelentést adott esetben az ezen irányelv módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie, amely összhangban áll az uniós gazdaság egészére vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátási kötelezettségvállalásokkal, valamint melynek célja megőrizni az Unió éghajlat-politikai fellépésének környezeti integritását és hatékonyságát, biztosítva a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által elfogadott piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtását, és egyúttal figyelembe véve az EU ETS és a piaci alapú globális intézkedés közötti koherencia szükségességét, valamint az esetleges jelentős mértékű kettős teher elkerülését.

- (18a) Tekintettel arra, hogy a 2003/87/EK irányelv tengeri szállítási tevékenységekre való kiterjesztése megnövekedett szállítási költségekkel jár, globális intézkedés hiányában fennáll a kijátszás kockázata. Az Unió kívüli kikötőkben való, az előírások kijátszását célzó kikötői megállás nemcsak csökkenteni fogja a tengerhasznosítási tevékenységekből származó kibocsátások költségeinek internalizálásából származó környezeti előnyöket, hanem a 2003/87/EK irányelv alkalmazásának megkerülése érdekében megtett többlettávolság miatt további kibocsátásokhoz is vezethet. Helyénvaló ezért kizárni az útiterv szerinti kikötő fogalmából bizonyos nem uniós kikötőkben tett megállásokat. E kizárásnak kifejezetten az Unió közeli szomszédságában található kikötőkre kell irányulnia, ahol a legnagyobb a kijátszás kockázata. A 300 tengeri mérföldben megállapított határ arányos választ jelent az előírások kijátszását célzó magatartásra, egyensúlyt teremtve a többletterhelés és a kijátszás kockázata között. Ezen túlmenően, az útiterv szerinti kikötő fogalmából való kizárásnak csak a konténerszállító hajókra és azokra a kikötőkre kell irányulnia, amelyek fő tevékenysége a konténerek átrakodása. Az ilyen szállítmányok esetében a kijátszás kockázata – az annak csökkentését célzó intézkedések hiányában – abban is áll, hogy a kikötői csomópontot áthelyezik Unió kívüli kikötőkbe, ami súlyosbítja a kijátszás hatásait. Az intézkedés keretében érvényesítendő arányosság és egyenlő bánásmód biztosítása érdekében figyelembe kell venni azon harmadik országbeli intézkedéseket, amelyek hatása egyenértékű a 2003/87/EK irányelvvel.
- (19) A Bizottságnak felül kell vizsgálnia a 2003/87/EK irányelv működését a tengeri szállítási tevékenységek tekintetében az irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok fényében, ideértve az előírások kijátszását célzó magatartás felderítését is azok korai szakaszban való megakadályozása érdekében [...], és ezt követően intézkedéseket kell javasolnia az irányelv hatékonyságának biztosítása érdekében.
- (19a) A hajózásból származó kibocsátások legnagyobb részét a CO₂-kibocsátás teszi ki. A tengeri szállításból származó további üvegházhatásúgáz-kibocsátásoknak a bevonása [...] túl korai lenne a hajózási ágazat ETS-be való felvételének kezdő időpontjától az adminisztratív megvalósíthatóság miatt, de a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású gázok kibocsátása idővel valószínűleg növekedni fog a cseppfolyósított földgázzal vagy más energiaforrásokkal működő hajók fejlődésével, így a jövőben a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe való bevonásuk előnyös lenne a környezeti integritás és a bevált gyakorlatok ösztönzése szempontjából. A metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátásokat ezért [...] bele kell foglalni az MRV-rendeletbe. A Bizottságnak legkésőbb 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja a tengeri szállításból származó további üvegházhatásúgáz-kibocsátások ezen irányelv hatálya alá vonásának megvalósíthatóságát és költséghatékonyságát.

- (19b) Az 5000 bruttó tonnatartalom alatti hajók hajózásból származó kibocsátása a hajózásból származó kibocsátások kisebb részét teszi ki, de sok hajót érint. Ezeknek a hajóknak a bevonása [...] túl korai lenne a hajózási ágazat ETS-be való felvételének kezdő időpontjától az adminisztratív megvalósíthatóság miatt, de a jövőben történő bevonásuk javítaná a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatékonyságát, és potenciálisan csökkentené az 5000 bruttó tonnatartalom alatti hajók használatával történő, az előírások kijátszását célzó magatartásokat. A Bizottságnak ezért legkésőbb 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja az 5000 bruttó tonnatartalom alatti hajókból származó kibocsátások ezen irányelv hatálya alá vonásának megvalósíthatóságát és költséghatékonyságát.
- (20) Az EU ETS-nek való megfelelésért felelős személynek vagy szervezetnek a hajótulajdonosként meghatározott hajózási társaságnak vagy bármely más olyan szervezetnek vagy személynek – például az üzemeltetőnek vagy a személyzet nélküli hajó bérlőjének – kell lennie, aki, illetve amely a hajótulajdonostól átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és amely e felelősség átvállalásával beleegyezett abba, hogy átveszi a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat által előírt valamennyi kötelezettséget és felelősséget. Ez a fogalommeghatározás a „társaság” fogalmának az (EU) 2015/757 rendelet 3. cikkének d) pontjában szereplő meghatározásán alapul, és összhangban van az IMO által 2016-ban létrehozott globális adatgyűjtési rendszerrel. [...]

(20a) A hajókból származó kibocsátások többek között a hajótulajdonos által hozott, a hajó energiahatékonyságára vonatkozó intézkedésektől, valamint a tüzelőanyagtól, a szállított rakománytól, az útvonaltól és a hajó sebességétől függnnek, amelyek a hajótulajdonostól eltérő szervezet ellenőrzése alatt állhatnak. A szerződés tárgyalásakor főként ez utóbbi szempontok nem lennének ismertek, így a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó hajó végleges kibocsátása bizonytalan lenne. Ha azonban a szén-dioxid-kibocsátási költségeket nem hárítanák át a hajót üzemeltető szervezetre, a tüzelőanyag-hatékonyságot célzó operatív intézkedések végrehajtására irányuló ösztönzők korlátozottak lennének. A „szennyező fizet” elvvel összhangban ezért a hajózási társaságnak a nemzeti jog alapján jogosultnak kell lennie arra, hogy a kibocsátási egységek leadásából eredő költségek megtérítését követelje attól a szervezettől, amely közvetlenül felelős a hajó szén-dioxid-kibocsátását érintő döntésekért. Míg az ilyen visszatérítési mechanizmus szerződéses megállapodás tárgyát képezheti, a tagállamok – az adminisztratív költségek csökkentése érdekében – nem kötelezhetők arra, hogy biztosítsák vagy ellenőrizzék az ilyen szerződések meglétét, hanem ehelyett a nemzeti jogban jogszabályi jogosultságot kell előírniuk a hajózási társaság számára a visszatérítésre, valamint biztosítaniuk kell az igazságszolgáltatáshoz való jogot e jogosultság érvényesítése érdekében. Ugyanezen okokból ez a jogosultság – beleértve a hajózási társaság és a hajót üzemeltető szervezet közötti, a visszatérítéssel kapcsolatos esetleges konfliktusokat is – nem érintheti a hajózási társaságnak az igazgatási hatósággal szembeni kötelezettségeit, sem azokat a végrehajtási intézkedéseket, amelyek az ilyen társaságokkal szemben a 2003/87/EK irányelvnek való teljes körű megfelelés biztosításához szükségesek lehetnek.

- (21) A hajózási társaságok adminisztratív terheinek csökkentése érdekében minden egyes hajózási társaságért egy tagállamnak kell felelnie. A Bizottságnak közzé kell tennie az EU ETS hatálya alá tartozó tengerhasznosítási tevékenységet végző hajózási társaságok első jegyzékét, amely meghatározza az egyes hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságot. A jegyzéket legalább két évente aktualizálni kell annak érdekében, hogy a hajózási társaságokat adott esetben egy másik igazgatási hatósághoz rendeljék. A valamely tagállamban bejegyzett hajózási társaságok esetében az igazgatási hatóságnak az adott tagállamnak kell lennie. A harmadik országban bejegyzett hajózási társaságok esetében az igazgatási hatóság az a tagállam kell, hogy legyen, amelyben a hajózási társaság a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó utakon az elmúlt négy ellenőrzési évben a legnagyobb becsült számú kikötői megállást teljesítette. A harmadik országban bejegyzett azon hajózási társaságok esetében, amelyek az elmúlt négy ellenőrzési évben nem teljesítettek a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó utakat, az igazgatási hatóság az a tagállam, ahová a hajózási társaság egy hajója beérkezett, vagy ahonnan annak az említett irányelv hatálya alá tartozó első útja indult. A Bizottságnak közzé kell tennie és két évente aktualizálnia kell a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó hajózási társaságok jegyzékét, amelyben – adott esetben – meghatározza az egyes hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságot. A hajózási társaságokkal szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében a tagállamoknak a felelősségi körükbe tartozó hajózási társaságok igazgatására vonatkozó harmonizált szabályokat kell követniük, a Bizottság által megállapítandó részletes szabályokkal összhangban.
- (22) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az általuk igazgatott hajózási társaságok megfeleljenek a 2003/87/EK irányelv követelményeinek. Amennyiben egy hajózási társaság nem teljesíti e követelményeket, és az igazgatási hatóság egyéb végrehajtási intézkedései eredménytelenek voltak, akkor a tagállamoknak szolidárisan kell eljárniuk. Végző eszközként a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az érintett hajózási társaság felelőssége alá tartozó hajók belépését megtagadják, kivéve azt a tagállamot, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik, és amelynek képesnek kell lennie a hajó feltartóztatására.

- (23) A hajózási társaságoknak társasági szinten kell nyomon követniük és jelenteniük a tengeri közlekedési tevékenységekből származó összesített kibocsátási adataikat az (EU) 2015/757 rendeletben meghatározott szabályoknak megfelelően. A társasági szintű összesített kibocsátási adatokról szóló jelentéseket az említett rendeletben meghatározott szabályoknak megfelelően kell hitelesíteni. A hitelesítések társasági szintű elvégzésekor a hitelesítőnek nem kell hitelesítenie a hajók szintjén a kibocsátási jelentést és az említett rendelet 11. cikkének (2) bekezdésében említett jelentést, mivel ezeket a hajószintű jelentéseket már hitelesítették.
- (24) A környezetvédelemmel kapcsolatos hasonló feladatok során szerzett tapasztalatok alapján az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökségnek (EMSA) vagy más érintett szervezetnek – adott esetben és megbízásával összhangban – segítenie kell a Bizottságot és az igazgatási hatóságokat a 2003/87/EK irányelv végrehajtásában. Az (EU) 2015/757 rendelet végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatainak és IT-eszközeinek köszönhetően az EMSA az információcsere megkönnyítésével vagy iránymutatások és kritériumok kidolgozásával segítheti az igazgatási hatóságokat, különösen az ezen irányelv hatálya alá tartozó tengerhasznosítási tevékenységekből származó kibocsátások nyomon követése, jelentése és hitelesítése terén. A Bizottságnak – amelyet az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segít – törekednie kell arra, hogy megfelelő nyomonkövetési eszközöket és iránymutatást dolgozzon ki az ezen irányelvnek a tengeri szállításra való alkalmazásával kapcsolatos hitelesítési és végrehajtási tevékenységek megkönnyítésére és koordinálására. Amennyiben ez kivitelezhető, ezen eszközöket a tagállamok és a hitelesítők rendelkezésére kell bocsátani ezen irányelv határozott végrehajtásának jobb biztosítása érdekében.
- (25) Az (EU) 2017/2392 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ módosította a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdését annak érdekében, hogy valamennyi üzemeltető felhasználhassa a kiadott valamennyi kibocsátási egységet. Ennek megfelelően ki kell igazítani azt a követelményt, amely szerint az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyeknek az említett irányelv 6. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében a kibocsátási egységek leadására vonatkozó kötelezettséget kell tartalmazniuk.

¹⁸ [Az Európai Parlament és a Tanács \(EU\) 2017/2392 rendelete \(2017. december 13.\) a 2003/87/EK irányelvnek a hatály légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó jelenlegi korlátozásainak fenntartása és egy piaci alapú globális intézkedés 2021-től történő bevezetésének előkészítése céljából történő módosításáról \(HL L 350., 2017.12.29., 7. o.\).](#)

- (26) Az Unió 2030-ra vonatkozó kibocsátáscsökkentési célkitűzésének eléréséhez az EU ETS hatálya alá tartozó ágazatok kibocsátásának 2005-höz képest 61 %-os csökkentésére lesz szükség. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe tartozó kibocsátási egységek egész Unióra kiterjedő mennyiségét csökkenteni kell, hogy megteremtsék a szén-dioxid szükséges, hosszú távú árjelzését és előmozdítsák az ilyen fokú dekarbonizációt. E célból növelni kell a lineáris csökkentési tényezőt, figyelembe véve a tengeri közlekedésből származó kibocsátások beszámítását is. Ez utóbbit az Unióban 2018-ra és 2019-re vonatkozóan az (EU) 2015/757 rendeletnek megfelelően jelentett, tengeri közlekedési tevékenységekből származó kibocsátásokból kell levezetni, 2021-től kezdődően lineáris csökkentési tényezővel kiigazítva.
- (27) Szem előtt tartva, hogy ez az irányelv egy 2021. január 1-jén már megkezdődött végrehajtási időszak tekintetében módosítja a 2003/87/EK irányelvet, a kiszámíthatóság, a környezeti hatékonyság és az egyszerűség okán az EU ETS meredekebb lineáris csökkentési pályájának 2021-től 2030-ig egyenes vonalúnak kell lennie, hogy az EU ETS-ben 2030-ig 61 %-os kibocsátáscsökkentést lehessen elérni, ami megfelelő köztes lépés az uniós gazdaság egészére kiterjedő klímasemlegesség 2050-ig történő megvalósítása felé. Mivel a megnövelt lineáris csökkentési tényező csak az ezen irányelv hatálybalépését követő évtől alkalmazható, a kibocsátási egységek mennyiségének egyszeri csökkentésével csökkenteni kell a kibocsátási egységek teljes mennyiségét, hogy az összhangban legyen a 2021-től kezdődően végrehajtott ezen éves csökkentési szinttel.
- (28) A fokozott éghajlatvédelmi törekvések megvalósításához jelentős állami forrásokra lesz szükség az EU-ban, valamint a nemzeti költségvetéseket az éghajlatvédelmi átállásra kell fordítani. Az uniós költségvetés éghajlatváltozással kapcsolatos jelentős kiadásainak kiegészítése és megerősítése érdekében az uniós költségvetéshez nem rendelt, árverésből származó bevételeket – a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek kompenzálására felhasznált bevételek kivételével – éghajlatváltozással kapcsolatos célokra kell felhasználni. Ez magában foglalja, hogy e bevételeket olyan pénzügyi támogatásra használják fel, amely az alacsony és közepes jövedelmű háztartások szociális szempontjait hivatott kezelni a torzító adók csökkentése révén.

- (28a) Továbbá az alacsony jövedelmű tagállamokban az átállás elosztási és társadalmi hatásainak kezelése érdekében a 2003/87/EK irányelv 10d. cikkében említett Modernizációs Alapon keresztül [az irányelv hatálybalépésének éve]-tól/-től 2030-ig az uniós szintű kibocsátási egység-mennyiség további 2,5 %-át kell felhasználni azon tagállamok energetikai átalakulásának finanszírozására, amelyek egy főre jutó bruttó hazai terméke (GDP) 2016 és 2018 között nem érte el az uniós átlag [...] 75 %-át.
- (30) Az (EU) [...] európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁹ létrehozott, az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus (CBAM) az ingyenes kiosztás olyan alternatívája, amely a kibocsátásáthelyezés kockázatának kezelését szolgálja. Amennyiben az ágazatok és alágazatok az említett intézkedések hatálya alá tartoznak, nem ajánlott ingyenes kiosztásban részesíteni őket. Annak érdekében azonban, hogy a gyártók, az importőrök és a kereskedők alkalmazkodni tudjanak az új rendszerhez, fokozatosan kell kivezetni az ingyenes kibocsátási egységeket. Az ingyenes kiosztás csökkentését a CBAM-ágazatok tekintetében az ingyenes kiosztásra vonatkozó tényező alkalmazásával kell végrehajtani, a CBAM fokozatos bevezetése mellett. Ennek a százalékos aránynak (CBAM-tényező) 100 %-nak kell lennie a [CBAM-rendelet] hatálybalépése és 2025 közötti átmeneti időszakban, [...] és azt 2026 és 2028 között évente 5 százalékponttal, 2029 és 2030 között évente 7,5 százalékponttal, 2031 és 2032 között évente 10 százalékponttal, [...] 2033 és 2034 között évente 15 százalékponttal, 2035-ben pedig 20 százalékponttal kell csökkenteni, hogy a tizedik évre elérje a 0 %-ot, és ezáltal megszűnjön az ingyenes kiosztás. Az ingyenes kiosztásra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló, releváns jogi aktusokat ennek megfelelően ki kell igazítani a CBAM hatálya alá tartozó ágazatok és alágazatok tekintetében. A CBAM-ágazatok számára e számítás alapján már nem biztosított ingyenes kiosztást (CBAM-kereslet) árverésre kell bocsátani, és a bevételek az Innovációs Alapot illetik meg a karbonszegény technológiákkal, a szén-dioxid-leválasztással és -hasznosítással (CCU), a szén-dioxid-leválasztással és geológiai tárolással (CLT), a megújuló energiával és az energiatárolással kapcsolatos innováció oly módon történő támogatása érdekében, amely hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez. Különös figyelmet kell fordítani a CBAM-ágazatok projektjeire. A nem CBAM-ágazatok számára rendelkezésre álló ingyenes kiosztás arányának tiszteletben tartása érdekében az ingyenes kiosztásból levonandó és árverésre bocsátandó végösszeget azon hányad alapján kell kiszámítani, amelyet a CBAM-kereslet képvisel az ingyenes kiosztásban részesülő valamennyi ágazat ingyenes kiosztás iránti igénye tekintetében.

¹⁹ [Kérjük a teljes HL-hivatkozás beillesztését.]

- (31) A technológiai fejlődés jobb tükrözése és a vonatkozó referenciaértékeknek az adott kiosztási időszakhoz való igazítása, egyúttal a kibocsátáscsökkentési ösztönzők biztosítása és az innováció megfelelő jutalmazása érdekében a referenciaértékek maximális kiigazítását évi 1,6 %-ról 2,5 %-ra kell növelni. A 2026-tól 2030-ig tartó időszak vonatkozásában a referenciaértékeket így egy 4 % és 50 % közötti tartományon belül kell kiigazítani a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó értékhez képest.
- (32) Az innováció átfogó megközelítése elengedhetetlen az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez. Uniós szinten a szükséges kutatási és innovációs erőfeszítéseket többek között a Horizont Európa támogatja, amely az ETS hatálya alá tartozó ágazatok számára is jelentős finanszírozást és új eszközöket foglal magában. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti átültető rendelkezések ne akadályozzák az innovációt, és technológiai szempontból semlegesek legyenek.
- (33) Az Innovációs Alap 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (8) bekezdésében említett hatályát ki kell terjeszteni az olyan karbonszegény technológiákkal és eljárásokkal kapcsolatos innováció támogatására, amelyek az építőipari és a közúti közlekedési ágazat tüzelőanyag-fogyasztását érintik. Emellett az Innovációs Alapnak támogatnia kell a tengeri közlekedési ágazat dekarbonizálására irányuló beruházásokat, beleértve a megújuló energiaforrásokból előállított fenntartható alternatív üzemanyagokba, például a hidrogénbe és az ammóniába, valamint a kibocsátásmentes meghajtási technológiákba, például a széltechnológiákba történő beruházásokat. [...]

(34) Az (EU) 2019/1122 bizottsági rendelet²⁰ 10. cikke értelmében abban az esetben, ha a légi jármű-üzemeltetők már nem üzemeltetnek az EU ETS hatálya alá tartozó járatokat, számláik státuszát kizártra kell állítani, és az említett számlákról már nem lehet folyamatokat kezdeményezni. A rendszer környezeti integritásának megőrzése érdekében azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket bezárásuk miatt nem adnak ki légi jármű-üzemeltetőknek, az ezen üzemeltetők által leadott kibocsátási egységek esetleges hiányosságainak fedezésére kell felhasználni, és minden megmaradt kibocsátási egységet az éghajlatváltozás kezelésére irányuló intézkedések felgyorsítására kell felhasználni azáltal, hogy az Innovációs Alapba helyezik őket.

(34a) Amennyiben a Bizottság technikai segítséget nyújtana elsősorban azon tagállamok számára, amelyek eddig kevés vagy egyetlen projektet sem nyújtottak be, az hozzájárulna ahhoz, hogy a tagállamok teljes köréből nagyszámú projektpályázat érkezzen az Innovációs Alapból történő finanszírozásra. E segítségnyújtásnak többek között olyan tevékenységeket kell támogatnia, amelyek célja az említett tagállamokban található projektjavaslatok minőségének javítása, például információk, levont tanulságok és bevált gyakorlatok megosztása révén [...], továbbá a nemzeti kapcsolattartó pontok tevékenységeinek fellendítése. Ugyanezt a célt szolgáló intézkedés lehetne a finanszírozási lehetőségekre való figyelemfelhívás, valamint az említett tagállamok azon képességének növelése, hogy azonosítsák és támogassák a potenciális pályázókat. Elő kell mozdítani továbbá a tagállamok közötti projektpartnerségeket és a potenciális pályázók közötti kapcsolatteremtést, különösen a nagyszabású projektek esetében.

(34b) A tagállamok által az Innovációs Alap irányításában betöltött szerep megerősítése és az átláthatóság növelése érdekében a Bizottságnak jelentést kell tennie az Éghajlatváltozási Bizottságnak az Innovációs Alap végrehajtásáról, ágazatonként és tagállamonként elemezve a támogatásban részesülő projektek várható hatását. E jelentésnek információkat kell tartalmaznia az egész Unióra kiterjedő tényleges, minőség alapú földrajzi lefedettség megvalósítása terén elért előrehaladásról, és azt szükség esetén a lehetséges korrekciós intézkedések elemzésének kell kísérnie. A pályázók bejegyzésétől függően a Bizottságnak tájékoztatnia kell a tagállamokat a saját területükön benyújtott projekteknek az Innovációs Alapból történő finanszírozására irányuló pályázatokról, és részletes információkkal kell ellátnia őket e pályázatokról annak érdekében, hogy megkönnyítse a tagállamok számára a projektek támogatásának koordinálását.

²⁰ [A Bizottság \(EU\) 2019/1122 felhatalmazáson alapuló rendelete \(2019. március 12.\) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék működése tekintetében történő kiegészítéséről \(HL L 177., 2019.7.2., 3. o.\).](#)

- (35) A karboncsökkentési célú szerződések (CCD-k) fontos szerepet játszanak az ipari kibocsátás csökkentés ösztönzésében, és lehetőséget kínálnak arra, hogy az innovatív éghajlatbarát technológiák befektetői számára olyan rögzített árat biztosítsanak, amely jutalmazza az EU ETS jelenlegi árszintjei által ösztönzött meghaladó CO₂-kibocsátás csökkentést. Az Innovációs Alap által támogatható intézkedések hatályát bővíteni kell, hogy versenypályázati mechanizmusok – például CCD-k – révén tudjanak támogatást nyújtani projekteknek. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ilyen típusú támogatások pontos szabályaira vonatkozóan.
- (36) Amennyiben egy létesítmény tevékenységét ideiglenesen felfüggesztik, az ingyenes kiosztás az évente kötelezően jelentett tevékenységi szintekhez igazodik. Ezenfelül az illetékes hatóságok a működésüket felfüggesztő létesítmények esetében felfüggeszhetik a kibocsátási egységek kiadását, amíg bizonyítást nem nyert, hogy azok újraindítják a működésüket. Ezért az üzemeltetőktől a továbbiakban nem kell megkövetelni, hogy bizonyítsák az illetékes hatóság felé, hogy létesítményük meghatározott és észszerű időn belül újratekinti a termelést a tevékenységek ideiglenes felfüggesztése esetén.
- (37) A helyhez kötött létesítményeknek a 2003/87/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdése alapján kiosztott ingyenes kibocsátási egységek korrekciójához további ingyenes kibocsátási egységek kiosztására vagy a felesleges kibocsátási egységek újbóli átruházására lehet szükség. A 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (7) bekezdése értelmében az új belépők számára elkülönített kibocsátási egységeket kell e célokra felhasználni.

(38) A Modernizációs Alap hatályát össze kell hangolni az Unió legújabb éghajlat-politikai célkitűzéseivel, azáltal, hogy előírják, hogy a beruházásoknak összhangban kell lenniük az európai zöld megállapodás és az (EU) 2021/1119 rendelet célkitűzéseivel, és hogy megszüntetik a fosszilis tüzelőanyagokhoz kapcsolódó beruházások támogatását, a 10d. cikk (4) bekezdésével összhangban a Modernizációs Alapba önkéntesen átruházott kibocsátási egységek kivételével. Emellett a fosszilis tüzelőanyagok támogatását bizonyos feltételek mellett továbbra is lehetővé kell tenni a 10. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevételekből, különösen akkor, ha a tevékenység az (EU) 2020/852 rendelet értelmében környezeti szempontból fenntarthatónak minősül, valamint a 2029-ig árverésre bocsátott kibocsátási egységek tekintetében az említett rendelettel és az e rendelet alapján elfogadott intézkedésekkel való összhang biztosítása érdekében. Emellett a Modernizációs Alapnak a kiemelt beruházásokra fordítandó százalékos arányát 80 %-ra kell emelni; az energiahatékonyságot a keresleti oldalon kiemelt területként kell kezelni, többek között az ipar, a közlekedés, az épületek, a mezőgazdaság és a hulladékgazdálkodás területén; valamint a kiemelt beruházások hatályának ki kell terjednie a megújuló energiaforrások felhasználásával való fűtésre és hűtésre, továbbá a háztartások energiaszegénység kezelésére irányuló támogatására, többek között a vidéki és távoli területeken. Az átláthatóság növelése és a Modernizációs Alap hatásának jobb felmérése érdekében a beruházási bizottságnak évente jelentést kell tennie az Éghajlatváltozási Bizottság részére a beruházások értékelésével kapcsolatos tapasztalatokról, különösen a kibocsátáscsökkentés és a kibocsátáscsökkentési költségek tekintetében.

- (39) Az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelet²¹ szabályokat állapít meg a biomasszából származó kibocsátások nyomon követésére vonatkozóan, amelyek összhangban állnak a megújuló energiáról szóló uniós jogszabályokban a biomassza felhasználására vonatkozóan megállapított szabályokkal. Ahogy a jogszabályok kidolgozottabbá válnak a biomasszára vonatkozó fenntarthatósági kritériumok tekintetében az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvben²² megállapított legújabb szabályokkal, a 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése szerinti végrehajtási hatáskörök átruházását kifejezetten ki kell terjeszteni azon kiigazítások elfogadására, amelyek a biomasszára – többek között a bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiahordozókra és a biomasszából előállított üzemanyagokra – vonatkozó fenntarthatósági kritériumok EU ETS-ben történő alkalmazásához szükségesek. Ezen túlmenően a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el annak meghatározása céljából, hogy hogyan kell elszámolni a nulla besorolású biomassza és a nem nulla besorolású forrásokból eredő biomassza keverékéből származó kibocsátások tárolását.
- (40) A nem biológiai eredetű, folyékony és gáznemű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok fontos szerepet játszhatnak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésében azokban az ágazatokban, amelyek nehezen dekarbonizálhatók. Amennyiben a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat és a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló üzemanyagokat az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenység keretében leválasztott szén-dioxidból állítják elő, a kibocsátásokat az adott tevékenység keretében kell elszámolni. Annak biztosítása érdekében, hogy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok hozzájáruljanak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez, és hogy elkerülhető legyen azon üzemanyagok kettős elszámolása, amelyek hozzájárulnak e csökkentéshez, helyénvaló kifejezetten kiterjeszteni a 14. cikk (1) bekezdésében foglalt felhatalmazást olyan végrehajtási jogi aktusok Bizottság általi elfogadására, amelyek meghatározzák a szén-dioxid esetleges kibocsátásának elszámolásához szükséges kiigazításokat és a kettős elszámolás elkerülésének módját a megfelelő ösztönzők biztosítása érdekében, figyelembe véve ezen üzemanyagoknak az (EU) 2018/2001 irányelv szerinti kezelését is.

²¹ A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 334., 2018.12.31., 1. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

- (41) Mivel a szén-dioxidot várhatóan nem csővezetéken, hanem például hajón vagy tehergépkocsival szállítják, a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének az üvegházhatású gázok tárolás céljából történő szállítására vonatkozó jelenlegi hatályát az egyenlő bánásmód elve alapján ki kell terjeszteni valamennyi szállítóeszközre, függetlenül attól, hogy a szállítóeszköz az EU ETS hatálya alá tartozik-e. Amennyiben a szállításból származó kibocsátások a 2003/87/EK irányelv szerinti más tevékenység hatálya alá is tartoznak, a kettős elszámolás elkerülése érdekében a kibocsátásokat e másik tevékenység keretében kell elszámolni.

(42) A kizárólag biomasszát használó létesítmények kizárása az EU ETS-ből olyan helyzeteket eredményezett, amikor a biomasszát nagy arányban égető létesítmények rendkívüli bevételeket értek el azáltal, hogy a tényleges kibocsátást jelentősen meghaladó ingyenes kibocsátási egységeket kaptak. Ezért a nulla besorolású biomassza-égetésre vonatkozóan olyan küszöbértéket kell bevezetni, amely felett a létesítményeket ki kell venni az EU ETS hatálya alól. [...]. A küszöbérték bevezetése nagyobb bizonyosságot nyújt majd azzal kapcsolatban, hogy mely létesítmények tartoznak az ETS hatálya alá, és lehetővé teszi az ingyenes kibocsátási egységek egyenletesebb elosztását különösen a kibocsátásáthelyezés kockázatának jobban kitett ágazatok között. A küszöbértéket 95 %-ban kell megállapítani annak érdekében, hogy egyensúlyban legyenek az előnyök és hátrányok, és így a létesítmények továbbra is az EU ETS hatálya alá tartozzanak. Ezért azokat a létesítményeket, amelyek megtartották a fosszilis tüzelőanyagok elégetésére szolgáló fizikai kapacitásukat, nem szabad arra ösztönözni, hogy visszatérjenek az ilyen tüzelőanyagok használatára. A 95 %-os küszöbérték biztosítja, hogy amennyiben egy létesítmény fosszilis tüzelőanyagokat használ azért, hogy továbbra is az ETS hatálya alá tartozzon és így részesülhessen az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységekben, az ilyen fosszilis tüzelőanyagok használatával összefüggő szén-dioxid-kibocsátási költségek kellően jelentős mértékűek lesznek ahhoz, hogy visszatartó erővel bírjanak. Ez a küszöbérték azt is biztosítani fogja, hogy a jelentős mennyiségű fosszilis tüzelőanyagot használó létesítmények továbbra is az EU ETS nyomonkövetési kötelezettségeinek hatálya alá tartozzanak, elkerülve ezáltal a meglévő nyomonkövetési, jelentési és hitelesítési kötelezettségek esetleges megkerülését. Ugyanakkor azokat a létesítményeket, amelyek alacsonyabb arányban égetnek el nulla besorolású biomasszát, egy rugalmas mechanizmus révén továbbra is ösztönözni kell arra, hogy tovább csökkentsék a fosszilis tüzelőanyagok égetését, miközben továbbra is az ETS hatálya alá tartoznak, mindaddig, amíg a fenntartható biomassza használata olyan jelentős mértékűvé nem válik, hogy az ETS hatálya alá vonásuk már nem indokolt. Emellett a múltbeli tapasztalatok azt mutatják, hogy a kizárólag biomasszát használó létesítmények kizárása – amely gyakorlatilag 100 %-os küszöbértéket jelent, kivéve a fosszilis tüzelőanyagoknak az indítási és leállítási szakaszban történő égetését – újraértékelést és pontosabb meghatározást tesz szükségessé. A 95 %-os küszöbérték lehetővé teszi a fosszilis tüzelőanyagok indítási és leállítási szakaszban történő égetését.

- (42a) Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák elterjedésének ösztönzése érdekében a tagállamoknak lehetővé kell tenniük az üzemeltetők számára, hogy a 11. cikk (1) bekezdésében említett vonatkozó ötéves időszak végéig továbbra is az EU ETS hatálya alá tartozzanak, ha a létesítmény az üvegházhatásúgáz-kibocsátása csökkentése érdekében megváltoztatta termelési eljárását, és már nem éri el a 20 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményre vonatkozó küszöbértéket.
- (42b) Az (EU) 2018/410 irányelvben bevezetett és az (EU) 2019/1842 bizottsági végrehajtási rendelettel működőképessé tett dinamikus kiosztás javította az ingyenes kiosztás által kiváltott hatékonyságot és ösztönzőket, ugyanakkor növelte az adminisztratív munkát, és emiatt nem teljesült az ingyenes kiosztás kiadására korábban megszabott, február 28-i időpont. Annak érdekében, hogy jobban figyelembe lehessen venni a dinamikus kiosztást, ki kell igazítani a megfelelési ciklust.
- (42c) A távfűtés dekarbonizációjához szükséges beruházások további ösztönzése, valamint a magas energiaárakhoz és a távfűtési létesítmények magas üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitásához kapcsolódó társadalmi szempontok kezelése érdekében azokban a tagállamokban, amelyekben a távfűtésből származó kibocsátások aránya a gazdaság méretéhez képest nagyon magas, az ilyen tagállamokban működő távfűtési létesítmények számára további átmeneti ingyenes kiosztást kell biztosítani, és az ingyenes kiosztásból származó többletértéket be kell ruházni azzal a céllal, hogy a kibocsátások 2030 előtt jelentősen csökkenjenek. Annak biztosítása érdekében, hogy e csökkenés megvalósuljon, a további átmeneti ingyenes kiosztást ahhoz a feltételhez kell kötni, hogy az üzemeltetők által a létesítményeik tekintetében kidolgozandó klímasemlegességi tervekben meghatározott beruházások és kitűzött kibocsátáscsökkentések megvalósulnak.

- (43) „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása” című bizottsági közlemény²³ kiemelte, hogy különösen nagy kihívást jelent a közúti közlekedési és az építőipari ágazat kibocsátásainak csökkentése. A Bizottság ezért bejelentette, hogy a kibocsátáskereskedelem további kiterjesztése magában foglalhatja a közúti közlekedésből és az épületekből származó kibocsátásokat is. Az e két új ágazatra vonatkozó kibocsátáskereskedelmet külön, de szomszédos kibocsátáskereskedelem révén kell bevezetni. Ezzel elkerülhető lenne a helyhez kötött létesítmények és a légi közlekedés ágazatában jól működő kibocsátáskereskedelem zavara. Az új rendszert kiegészítő szakpolitikák és intézkedések kísérik, amelyek védelmet nyújtanak az indokolatlan árhatásokkal szemben, formálják a piaci szereplők elvárásait és a teljes gazdaság számára szén-dioxid-árjelzést biztosítanak. A korábbi tapasztalatok azt mutatják, hogy az új piac fejlődéséhez hatékony nyomonkövetési, jelentési és hitelesítési rendszer létrehozására van szükség. A helyhez kötött létesítményekből és a légi közlekedésből származó kibocsátásokra kiterjedő EU ETS meglévő uniós infrastruktúráival való szinergiák és koherencia biztosítása érdekében helyénvaló a 2003/87/EK irányelv módosítása révén kibocsátáskereskedelmet létrehozni a közúti közlekedési és az építőipari ágazatban.
- (44) A szükséges végrehajtási keret létrehozása és a 2030-ra kitűzött cél elérésére vonatkozó észszerű határidő biztosítása érdekében a két új ágazatban 2025-ben kell megkezdeni a kibocsátáskereskedelmet. Az első években a szabályozott szervezeteknek üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedéllyel kell majd rendelkezniük, és jelenteniük kell a 2024[...] és 2026 közötti kibocsátásukat. E szervezetekre vonatkozóan a kibocsátási egységek kiadását és a megfelelési kötelezettségeket [...] 2027-től kell alkalmazni. Ez az ütemezés lehetővé teszi majd, hogy az ágazatokban szabályosan és hatékonyan megkezdődhessen a kibocsátáskereskedelem. Lehetővé tenné továbbá intézkedések bevezetését annak biztosítására, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmet társadalmilag igazságosan építsék be a két ágazatba, a szén-dioxid-árak kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartásokra és közlekedési felhasználókra gyakorolt hatásának enyhítése érdekében.

²³ COM(2020) 562 final.

- (45) Az építőipari és a közúti közlekedési ágazatban működő kis kibocsátók igen nagy száma miatt nem lehet a szabályozási pontot az üvegházhatású gázokat közvetlenül kibocsátó szervezetek szintjén megállapítani, mint a helyhez kötött létesítmények és a légi közlekedés esetében. Ezért a műszaki megvalósíthatóság és az adminisztratív hatékonyság okán helyénvalóbb a szabályozási pontot az ellátási lánc felsőbb részén meghatározni. Az új kibocsátáskereskedelem keretében a megfelelési kötelezettséget kiváltó cselekmény azon tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása kell, hogy legyen, amelyeket az építőipari és a közúti közlekedési ágazatban égetésre használnak, többek között az üvegházhatású gázok geológiai tárolás céljából, közúti közlekedésben történő égetésére. A kettős lefedettség elkerülése érdekében a 2003/87/EK irányelv I. melléklete szerinti egyéb tevékenységek során felhasznált tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátására az irányelv hatálya nem terjedhet ki.
- (46) A két új ágazat szabályozott jogalanyait és a szabályozási pontot az (EU) 2020/262 tanácsi irányelv²⁴ által létrehozott jövedékiadó-rendszerrel összhangban kell meghatározni, a szükséges kiigazításokkal, mivel az említett irányelv már szilárd ellenőrzési rendszert hoz létre a jövedéki adó megfizetése céljából a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok minden mennyiségére vonatkozóan. Ezekben az ágazatokban a tüzelőanyagok végfelhasználóira nem vonatkoznak a 2003/87/EK irányelv szerinti kötelezettségek.
- (47) Az építőipari és a közúti közlekedési ágazatban a kibocsátáskereskedelem hatálya alá tartozó szabályozott szervezetekre ugyanolyan követelményeknek kell vonatkozniuk az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély tekintetében, mint a helyhez kötött létesítmények üzemeltetőire. Szabályokat kell megállapítani az engedélykérelmekre, az engedélyek kiadásának feltételeire, a tartalomra és a felülvizsgálatra, valamint a szabályozott szervezettel kapcsolatos bármely változásra vonatkozóan. Annak érdekében, hogy az új rendszer rendezett módon indulhasson, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az új kibocsátáskereskedelem hatálya alá tartozó szabályozott jogalanyok a rendszer 2025-ös indulásától érvényes engedéllyel rendelkezzenek.

²⁴ A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 58., 2020.2.27., 4. o.).

- (48) Az új kibocsátáskereskedelemre szánt kibocsátási egységek teljes mennyiségének lineáris pályát kell követnie a 2030-as kibocsátáscsökkentési célkitűzés elérése érdekében, figyelembe véve az épületek és a közúti közlekedés költséghatékony hozzájárulását, amely 2030-ig 43 %-os kibocsátáscsökkentést jelent 2005-höz képest. A kibocsátási egységek teljes mennyiségét első alkalommal [...] 2027-ben kell megállapítani annak érdekében, hogy 2024-től kezdődően a 2024-es kibocsátási határértékekből (1 109 304 000 CO₂t) kiinduló pályát lehessen követni, amely határértékeket az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban az ezen ágazatok 2016 és 2018 közötti időszakra vonatkozó referenciakibocsátása alapján számítják ki. Ennek megfelelően a lineáris csökkentési tényezőt 5,15 %-ban kell meghatározni. 2028-tól a kibocsátási egységek teljes mennyiségét a 2024., 2025. és 2026. évre bejelentett átlagos kibocsátások alapján kell meghatározni, és a 2024-től meghatározott abszolút éves csökkenéssel kell mérsékelni, ami a fent meghatározott pálya 2025-ös összehasonlítható értékéhez képest 5,43 %-os lineáris csökkentési tényezőnek felel meg. Ha ezek a kibocsátások jelentősen meghaladják ezt a pályaeértéket, és ez az eltérés nem a kibocsátásmérési módszerek kisléptékű eltéréseinek tudható be, a lineáris csökkentési tényezőt ki kell igazítani, hogy 2030-ra el lehessen érni az előírt kibocsátáscsökkentést.
- (49) A kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése a kibocsátási egységek kiosztásának legegyszerűbb és gazdaságilag leghatékonyabb módja, amellyel elkerülhetők a rendkívüli bevételek is. Mind az építőipari, mind a közúti közlekedési ágazatra az Unión kívülről nehezedő versenykényszer viszonylag csekély vagy nem létezik, és ezek az ágazatok nincsenek kitéve a kibocsátásáthelyezés kockázatának. Ezért az épületekre és a közúti közlekedésre vonatkozó kibocsátási egységeket csak árverés útján szabad kiosztani, ingyenes kiosztásra nem kerül sor.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

- (50) Annak érdekében, hogy az építőipari és a közúti közlekedési ágazatban zökkenőmentesen megkezdődhessen a kibocsátáskereskedelem, valamint figyelembe véve, hogy a szabályozott szervezeteknek ár- és likviditási kockázatuk csökkentése érdekében fedezeti ügyletet kell kötniük kibocsátási egységekre vagy határidőre kell vásárolniuk őket, a korai szakaszban nagyobb mennyiségű kibocsátási egységet kell árverésre bocsátani. [...] 2027-ben tehát az árverésen értékesített mennyiségeknek 30 %-kal meg kell haladniuk a [...] 2027-re vonatkozó teljes kibocsátási egység-mennyiséget. Ez az összeg elegendő lenne a likviditás biztosításához, ha a kibocsátás a csökkentési szükségletekkel összhangban esne vissza és akkor is, ha a kibocsátáscsökkentés csak fokozatosan valósulna meg. Az árverési mennyiség ezen előreütemezésére vonatkozó részletes szabályokat a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott, az árveréssel kapcsolatos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kell megállapítani.
- (51) Az árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek részarányára vonatkozó elosztási szabályok rendkívül fontosak minden olyan árverésből származó bevétel tekintetében, amely a tagállamokat illeti, különös tekintettel arra, hogy meg kell erősíteni a tagállamok azon képességét, hogy kezeljék a szén-dioxid-árjelzésnek az építőipari és a közúti közlekedési ágazatra gyakorolt társadalmi hatásait. Annak ellenére, hogy a két ágazat nagyon eltérő jellemzőkkel rendelkezik, helyénvaló a helyhez kötött létesítményekre alkalmazandóhoz hasonló, közös elosztási szabályt megállapítani. A kibocsátási egységek fő részét az érintett ágazatok kibocsátásainak 2016–2018 közötti időszakban jellemző átlagos eloszlása alapján kell elosztani valamennyi tagállam között.

(52) A szén-dioxid-árnak a közúti közlekedés és az épületek ágazatában történő bevezetését hatékony szociális kompenzációnak kell kísérmie, különös tekintettel az energiaszegénység már meglévő szintjére. Egy 2019-es uniós szintű felmérés keretében mintegy 34 millió európai számolt be arról, hogy 2018-ban nem tudta otthonát megfelelően melegen tartani, és az Unió lakosságának 6,9 %-a nyilatkozott úgy, hogy nem engedheti meg magának, hogy elégséges mértékben fűtse otthonát²⁶. A hatékony szociális és elosztási kompenzáció elérése érdekében [...] a tagállamoknak az árverésből származó bevételeket a meglévő kibocsátáskereskedelem tekintetében már meghatározott, éghajlatváltozással és energiával kapcsolatos célokra – többek között a kibocsátáskereskedelem 2003/87/EK irányelv szerinti irányításával kapcsolatos kiadásokra – kell fordítaniuk, de a kifejezetten a közúti közlekedési és az építőipari új ágazattal kapcsolatos aggályok kezelése érdekében hozzáadott intézkedésekre is, ideértve a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ szerinti kapcsolódó szakpolitikai intézkedéseket. Azon kis számú esetben, amikor nem zárható ki a kibocsátások kettős elszámolása a meglévő ETS és az új közúti közlekedési és építőipari rendszer keretében, a tagállamoknak ezt a bevételt az uniós joggal összhangban az elkerülhetetlen kettős elszámolás ellentételezésére kell fordítaniuk, és ezért az egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Az árverésből származó bevételeket emellett az új ágazatok kibocsátáskereskedelme szociális szempontjainak kezelésére kell felhasználni, különös hangsúlyt fektetve a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartásokra, mikrovállalkozásokra és közlekedési felhasználókra. Ebben a szellemben az új Szociális Klímaalap célzott finanszírozást biztosít a tagállamok számára az energiaszegénység vagy a mobilitásszegénység által leginkább érintett vagy veszélyeztetett európai polgárok támogatására. Ez az Alap elő fogja mozdítani a tagállamok közötti és a tagállamokon belüli méltányosságot és szolidaritást, miközben enyhíti az energia- és mobilitásszegénység kockázatát az átalakulás szakaszában. A meglévő szolidaritási mechanizmusokra fog építeni, és ki fogja egészíteni azokat. [...] **Az építőipari és a közúti közlekedési ágazatra vonatkozó kibocsátási egységek Bizottság általi, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételt – 59 000 000 000 EUR összeg erejéig – külső címzett bevétel formájában a Szociális Klímaalap finanszírozására kell felhasználni ideiglenes jelleggel, amíg le nem zárulnak az ETS-en alapuló új saját forrásnak az EUMSZ 311. cikke harmadik bekezdésével összhangban történő létrehozására vonatkozó 2021. december XX-i bizottsági javaslatról folytatott megbeszélések és tanácskozások.**

²⁶ 2018. évi adatok. Eurostat, SILC [ilc_mdes01].

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).”.

Abban az esetben, ha az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban elfogadásra kerül a szóban forgó új saját forrást létrehozó határozat, rendelkezni kell arról, hogy az említett határozat hatálybalépésekor megszűnjön ugyanazon bevétel külső címzett bevételnek minősítése. Ez nem érinti a 2027 utáni időszakra szóló többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások eredményét.

- (53) Az árverésből származó bevételek felhasználásáról szóló jelentéstételt össze kell hangolni az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁸ létrehozott jelenlegi jelentéstétellel.
- (54) [...]
- (55) Az épületek és a közúti közlekedés kibocsátáskereskedelmének hatálya alá tartozó szabályozott szervezeteknek a hitelesített kibocsátásuk tekintetében az általuk szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségeknek megfelelően kell leadniuk kibocsátási egységeket. Első ízben [...] 2027-ben kell leadniuk a hitelesített kibocsátásaikra vonatkozó kibocsátási egységeket. Az adminisztratív terhek minimalizálása érdekében a helyhez kötött létesítmények és a légi közlekedés meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszerére alkalmazandó számos szabályt alkalmazhatóvá kell tenni az épületek és a közúti közlekedés kibocsátáskereskedelmére, a szükséges kiigazításokkal. Ez magában foglalja különösen a kibocsátási egységek átruházására, leadására és törlésére vonatkozó szabályokat, valamint a kibocsátási egységek érvényességére, a szankciókra, az illetékes hatóságokra és a tagállamok jelentéstételi kötelezettségeire vonatkozó szabályokat.

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

- (55a) Egyes tagállamokban már léteznek olyan nemzeti szén-dioxid-adók, amelyek a közúti közlekedési és az építőipari ágazatra vonatkoznak. Ezért 2030 végéig ideiglenes eltérést kell bevezetni. A 2003/87/EK irányelv célkitűzéseinek és az új kibocsátáskereskedelmi rendszer koherenciájának biztosítása érdekében az eltérés alkalmazásának lehetősége csak abban az esetben lehet elérhető, ha a nemzeti adómérték magasabb, mint az adott évre vonatkozó átlagos árverési ár, és csak az ilyen adót fizető szabályozott szervezetek leadási kötelezettségére vonatkozhat. A rendszer stabilitásának és átláthatóságának biztosítása érdekében a nemzeti adóról – beleértve a vonatkozó adómértékeket is – ezen irányelv átültetési időszakának végén értesíteni kell a Bizottságot. Az eltérés nem érintheti a Szociális Klímaalap külső címzett bevételeit, vagy – amennyiben az EUMSZ 311. cikkének (3) bekezdésével összhangban kerül megállapításra – a közúti közlekedési és építőipari ágazatban az ETS-ből származó árverési bevételen alapuló saját forrást.
- (56) Ahhoz, hogy az építőipari és a közúti közlekedési ágazatban folytatott kibocsátáskereskedelem hatékony legyen, lehetővé kell tenni a kibocsátások nagy biztonsággal és észszerű költségek mellett történő nyomon követését. A kibocsátásokat a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségek alapján, egy kibocsátási tényezővel kombinálva kell a szabályozott szervezetekhez rendelni. A nem kívánatos hatások, például a kettős teher elkerülése érdekében a szabályozott szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy megbízhatóan és pontosan azonosítsák és megkülönböztessék azokat az ágazatokat, amelyekben a tüzelőanyagokat szabad forgalomba bocsátják, valamint a tüzelőanyagok végső felhasználóit. Annak érdekében, hogy elegendő adat álljon rendelkezésre a kibocsátási egységek teljes számának 2028 és 2030 közötti időszakra történő megállapításához, a rendszer 2025-ös indulásakor engedéllyel rendelkező szabályozott szervezeteknek 2024-re vonatkozóan jelenteniük kell a hozzájuk kapcsolódó korábbi kibocsátásaikat.

(57) Helyénvaló intézkedéseket bevezetni a túlzott áremelkedés potenciális kockázatának kezelésére, amely – ha különösen magas az épületek és a közúti közlekedés kibocsátáskereskedelmének megkezdésekor – alááshatja a háztartások és az egyének arra való hajlandóságát, hogy beruházzanak az üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik csökkentésébe. Ezeknek az intézkedéseknek ki kell egészíteniük az (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozattal²⁹ létrehozott és 2019-ben működésbe lépett piaci stabilizációs tartalék által kínált biztosítékokat. Míg a szén-dioxid-árat továbbra is a piac határozza meg, a védintézkedéseket szabályokon alapuló automatizmus fogja kiváltani, amelynek értelmében a kibocsátási egységeket csak akkor szabadítják fel a piaci stabilizációs tartalékból, ha az átlagos kibocsátási egység-ár emelkedésén alapuló konkrét kiváltó feltételek teljesülnek. E kiegészítő mechanizmusnak szintén rendkívül reaktívnak kell lennie a megváltozott piacfundamentumoktól eltérő tényezők miatti túlzott volatilitás kezelése érdekében. Az intézkedéseket a túlzott áremelkedés különböző szintjeihez kell igazítani, ami eltérő mértékű beavatkozást eredményez. A Bizottságnak szorosan figyelemmel kell kísérnie a kiváltó feltételeket, és az intézkedéseket a feltételek teljesülése esetén a Bizottságnak sürgősen el kell fogadnia. Ez nem érinti azokat a kísérő intézkedéseket, amelyeket a tagállamok a kedvezőtlen társadalmi hatások kezelése érdekében fogadhatnak el.

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.) az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9., 1. o.).

- (58) A Bizottságnak nyomon kell követnie a kibocsátáskereskedelem alkalmazását az építőipari és a közúti közlekedési ágazatban, beleértve a meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszerrel való árkonvergencia mértékét is, és szükség esetén felülvizsgálatot kell javasolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ezen ágazatok kibocsátáskereskedelme hatékonyságának, igazgatásának és gyakorlati alkalmazásának javítása érdekében, a megszerzett ismeretek és a fokozott árkonvergencia alapján. A Bizottság számára elő kell írni, hogy az e kérdésekről szóló első jelentést 2028. január 1-jéig nyújtsa be.
- (59) Annak érdekében, hogy a 2003/87/EK irányelv 3gd. cikke (3) bekezdésének, 12. cikke (3b) bekezdésének és 14. cikke (1) bekezdésének végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. A meglévő szabályozási kerettel való szinergiák biztosítása érdekében az említett irányelv 14. és 15. cikkében foglalt végrehajtási hatáskörök átruházását ki kell terjeszteni a közúti közlekedési és az építőipari ágazatra. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek³⁰ megfelelően kell gyakorolni.

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (60) A jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítő, illetve módosító általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett irányelv 10. cikkének (4) bekezdése és 10a. cikkének (8) bekezdése tekintetében. Ezenfelül, a meglévő szabályozási kerettel való szinergiák biztosítása érdekében a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében és 10a. cikkének (8) bekezdésében foglalt felhatalmazást ki kell terjeszteni a közúti közlekedési és az építőipari ágazatra. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával³¹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (61) Egy jól működő, megreformált, a piaci stabilizációt célzó eszközt magában foglaló EU ETS kulcsfontosságú eszköze annak, hogy az Unió teljesítse a 2030-ra vonatkozóan elfogadott célját és a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásait. A piaci stabilizációs tartalék célja, hogy kezelje a kibocsátási egységek kínálata és kereslete közötti egyensúlyhiányt a piacon. Az (EU) 2015/1814 határozat 3. cikke előírja, hogy a tartalékot három évvel a működés megkezdése után felül kell vizsgálni, különös figyelmet fordítva a piaci stabilizációs tartalékba helyezendő kibocsátási egységek számának meghatározására szolgáló százalékos értékre, a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számára (TNAC) vonatkozó küszöbértékre, amely meghatározza a kibocsátási egységek felvételét, valamint a tartalékból felszabadítandó kibocsátási egységek számára.

³¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (62) Tekintettel arra, hogy erőteljesebb beruházási ösztönzőre van szükség a kibocsátások költséghatékony módon történő csökkentése érdekében, valamint az EU ETS megerősítése céljából, az (EU) 2015/1814 határozatot módosítani kell az egyes években a piaci stabilizációs tartalékba helyezendő kibocsátási egységek számának meghatározására szolgáló százalékos arány növelése érdekében. Ezenkívül a TNAC alacsonyabb szintjei esetében a felvételnek meg kell egyeznie a TNAC és a kibocsátási egységek felvételét meghatározó küszöbérték közötti különbséggel. Ez megakadályozná az árverésen értékesítendő mennyiségek jelentős bizonytalanságát, amely akkor keletkezik, amikor a TNAC közel van a küszöbértékhez, ugyanakkor biztosítaná, hogy a többlet elérje azt a mennyiségi tartományt, amelyen belül úgy tekinthető, hogy a szén-dioxid-piac kiegyensúlyozottan működik.
- (63) Ezenfelül annak biztosítása érdekében, hogy az érvénytelenítés után a piaci stabilizációs tartalékban maradó kibocsátási egységek szintje kiszámítható legyen, a tartalékban lévő kibocsátási egységek érvénytelenítése többé nem függhet az előző évben árverésre bocsátott mennyiségtől. A tartalékban lévő kibocsátási egységek számát ezért 400 millió kibocsátási egységben kell rögzíteni, ami megfelel a TNAC értékére vonatkozó alsó küszöbértéknek.
- (64) Az ezen irányelvre irányuló javaslatot kísérő hatásvizsgálat elemzése azt is kimutatta, hogy a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számába bele kell számítani a légi közlekedésből származó nettó keresletet is. Ezenkívül, mivel a légi közlekedési kibocsátási egységek ugyanúgy felhasználhatók, mint az általános célú kibocsátási egységek, a tartalék pontosabb, így jobb eszköze lenne a piaci stabilitás biztosításának, ha magában foglalná a légi közlekedést is. A forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számának kiszámításakor az ezen irányelv hatálybalépését követő évtől kezdődően a légi közlekedésből származó kibocsátásokat és a légi közlekedés tekintetében kiadott kibocsátási egységeket is figyelembe kell venni.
- (65) A forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma (TNAC) kiszámításának egyértelművé tétele érdekében az (EU) 2015/1814 határozatnak elő kell írnia, hogy a kibocsátási egységek kínálata csak a kiadott, de a piaci stabilizációs tartalékba be nem helyezett kibocsátási egységeket foglalja magában. Ezenkívül a képlet a továbbiakban nem vonhatja le a piaci stabilizációs tartalékban lévő kibocsátási egységek számát a kibocsátási egységek kínálatából. Ennek a változásnak nincs lényeges hatása a TNAC kiszámításának eredményére, ideértve a TNAC múltbeli számításait vagy a tartalékot is.

- (66) Annak érdekében, hogy mérsékelni lehessen az építőipari és a közúti közlekedési ágazatra vonatkozó kibocsátáskereskedelem megkezdésével kapcsolatos keresleti és kínálati egyensúlyhiány kockázatát, valamint hogy e kibocsátáskereskedelem ellenállóbbá váljon a piaci sokkhatásokkal szemben, a piaci stabilizációs tartalék szabályalapú mechanizmusát alkalmazni kell ezekre az új ágazatokra. Ahhoz, hogy ez a tartalék a rendszer kezdetétől működőképes legyen, először 600 millió kibocsátási egységnek megfelelő kezdeti dotációval kell azt létrehozni a közúti közlekedési és az építőipari ágazatban zajló kibocsátáskereskedelem céljára. A kibocsátási egységek tartalékból való felszabadítását vagy tartalékba való felvételét kiváltó kezdeti alsó és felső küszöbértékeket egy általános felülvizsgálati záradék alá kell vonni. Más elemeknek – mint például a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma, illetve a felszabadított vagy tartalékba helyezett kibocsátási egységek mennyisége közzétételének – a tartalékra az egyéb ágazatok tekintetében vonatkozó szabályokat kell követniük.
- (67) Az (EU) 2015/757 rendeletet módosítani kell annak figyelembevételére érdekében, hogy a tengeri közlekedési ágazat bekerül az EU ETS-be. Az (EU) 2015/757 rendeletet módosítani kell, hogy a társaságokat kötelezzék arra, hogy társasági szintű összesített kibocsátási adatokat szolgáltatassanak, és hogy a hitelesített nyomonkövetési terveiket és a társasági szintű összesített kibocsátási adataikat jóváhagyás céljából nyújtsák be a felelős igazgatási hatóságnak. Az igazgatás és a végrehajtás koherenciájának biztosítása érdekében az e rendeletnek való megfelelésért felelős szervezetnek azonosnak kell lennie a 2003/87/EK irányelvnek való megfelelésért felelős szervezettel. Emellett a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a [...] kibocsátások nyomon követésére szolgáló módszerek és a nyomon követésre vonatkozó szabályok, valamint az (EU) 2015/757 rendeletben meghatározott egyéb releváns információk módosítása céljából, hogy biztosítsa az EU ETS igazgatási szintű hatékony működését, valamint hogy kiegészítse az (EU) 2015/757 rendeletet a nyomonkövetési tervek és azok módosításai igazgatási hatóságok általi jóváhagyására vonatkozó szabályokkal, a társasági szintű összesített kibocsátási adatok nyomon követésére, jelentésére és benyújtására vonatkozó szabályokkal, a társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítésére vonatkozó szabályokkal, valamint a társasági szintű összesített kibocsátási adatok tekintetében a hitelesítési jelentés kiadására vonatkozó szabályokkal. Az (EU) 2015/757 rendelet alapján nyomon követett, jelentett és hitelesített adatok felhasználhatók a hajóra vonatkozó ugyanazon információk nyomon követését, jelentését és hitelesítését előíró más uniós jogszabályoknak való megfelelés céljaira is.

(67a) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének előmozdítását oly módon, hogy az arányban álljon a gazdaság egészére vonatkozó, 2030-ra megvalósítandó nettó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzéssel – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket³².

(68) A 2003/87/EK irányelvet, az (EU) 2015/1814 határozatot és az (EU) 2015/757 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2003/87/EK irányelv módosításai

A 2003/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen irányelvet az I. és III. mellékletben felsorolt tevékenységekre és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni. Amennyiben az EU ETS hatálya alá 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű égetőegység üzemeltetése okán tartozó létesítmény megváltoztatja termelési folyamatait az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése érdekében, és már nem éri el ezt a küszöbértéket, a tagállam biztosítja az üzemeltető számára azt a lehetőséget, hogy [...]továbbra is az EU ETS hatálya alá tartozzon a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, a termelési folyamat megváltoztatását követő vonatkozó ötéves időszak végéig. Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a 11. cikk (1) bekezdése szerint a Bizottságnak benyújtott listához képest történt változásokról.

³² A szubszidiaritásról és az arányosságról szóló standard preambulumbekzdés.

(2) Ezt az irányelvet a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv(*) követelményeinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.)”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »kibocsátás«: üvegházhatású gázoknak valamely létesítményben található forrásokból történő kiengedése vagy az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységet folytató légi járműből, vagy az I. mellékletben felsorolt tengeri szállítási tevékenységet folytató hajókból az említett tevékenység tekintetében meghatározott gázok kibocsátása, vagy a III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő üvegházhatásúgáz-kibocsátás;”

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) »üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély«: az 5., 6. és 30b. cikk értelmében kiadott engedély;”

c) az u) pontot el kell hagyni;

d) a szöveg a következő v)–z) ponttal egészül ki:

„v) »hajózási társaság«: a hajótulajdonos vagy bármely más olyan szervezet vagy személy – például az üzemeltető vagy a személyzet nélküli hajó bérlője –, aki, illetve amely a hajótulajdonostól átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és amely e felelősség átvállalásával beleegyezett abba, hogy átveszi a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat által előírt, a 336/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet(*) I. mellékletében meghatározott valamennyi kötelezettséget és felelősséget;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 336/2006/EK rendelete (2006. február 15.) a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat Közösségen belüli végrehajtásáról és a 3051/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 1. o.).

w) »a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság«: a 3gd. cikkel összhangban az EU ETS-nek a hajózási társaság tekintetében történő igazgatásáért felelős hatóság;

wa) »útiterv szerinti kikötő«: az a kikötő, ahol a hajó a rakomány be- vagy kirakodása, illetve utasok be- vagy kiszállása céljából megáll, figyelemmel arra, hogy nem tartoznak ide az olyan megállások, amelyeknek kizárólagos célja tüzelőanyag-vételezés, készletek beszerzése, a legénység partraszállása, szárazdokkba állás vagy a hajónak és/vagy berendezéseinek a javítása, a segítségkérés céljából vagy vészhelyzet miatt történő kikötői megállás, illetve a hajók közötti átrakodás miatti, kikötőn kívüli megállás, valamint az olyan megállás, amelynek kizárólagos célja a rossz időjárási körülmények miatti menedékkeresés, illetve a kutatási és mentési tevékenységek miatt szükségessé váló megállás, valamint a konténerszállító hajóknak a 3g. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt szomszédos konténerátrakási kikötőkben történő megállásai;

wb) »üdülőhajó«: rakományfedélzettel nem rendelkező személyhajó, amelyet kizárólag arra terveztek, hogy tengeri úton, éjszakai szállást kínálva kereskedelmi célú utasszállítást bonyolítson le;

x) »szabályozott szervezet«: a IVa. fejezet alkalmazásában minden olyan természetes vagy jogi személy – a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak kivételével –, amely a III. mellékletben említett tevékenységet végzi, és amely a következő kategóriák valamelyikébe tartozik:

- i. amennyiben a tüzelőanyag az (EU) 2020/262 tanácsi irányelv(*) 3. cikkének 11. pontjában meghatározott adóraktáron halad át, az említett irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott adóraktár-engedélyes, akit az említett irányelv 7. cikke alapján jövedékiadó-fizetési kötelezettség terhel;

- ii. amennyiben az i. pont nem alkalmazható, bármely más személy, akit az e fejezet hatálya alá tartozó tüzelőanyagok tekintetében az (EU) 2020/262 irányelv 7. cikke alapján jövedékiadó-fizetési kötelezettség terhel;
- iii. ha az i. és ii. pont nem alkalmazható, bármely más személy, akit a tagállam illetékes hatóságainak nyilvántartásba kell venniük a jövedéki adó megfizetésére kötelezett személyként, a 2003/96/EK tanácsi irányelv(**) 21. cikke (5) bekezdésének negyedik albekezdésében említettek szerint, beleértve a jövedéki adó megfizetése alól mentesített személyeket is;
- iv. ha az i., ii. és iii. pont nem alkalmazható, vagy ha több személy egyetemlegesen felelős ugyanazon jövedéki adó megfizetéséért, bármely más, a tagállam által kijelölt személy.

(*) A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 58., 2020.2.27., 4. o.).

(**) A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).

y) »tüzelőanyag«: a IVa. fejezet alkalmazásában a 2003/96/EK irányelv I. mellékletének A. és C. táblázatában felsorolt bármely üzemanyag, illetve tüzelőanyag, valamint az említett irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként eladásra kínált bármely más termék;

z) »szabad forgalomba bocsátás«: a IVa. fejezet alkalmazásában megegyezik az (EU) 2020/262 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal.”

3. A II. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„LÉGI KÖZLEKEDÉS ÉS TENGERI SZÁLLÍTÁS”.

4. A 3a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3a. cikk

Hatály

A 3b–3f. cikk az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységekkel kapcsolatban kiosztott és kiadott egységekre vonatkozik. A 3g–3ge. cikk az I. mellékletben felsorolt tengeri szállítási tevékenységekkel kapcsolatban kiosztott és kiutalt egységekre vonatkozik.”

5. A 3f. és a 3g. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3f. cikk

Nyomonkövetési és jelentési tervek

Az igazgatásért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy minden légi jármű-üzemeltető az adott tagállam illetékes hatóságának nyomonkövetési tervet nyújtson be, amelyben a 3e. cikk szerinti kérelmezés céljából intézkedéseket állapít meg a kibocsátási és tonnakilométer-adatok figyelemmel kísérésére és jelentésére, továbbá arról, hogy a terveket az illetékes hatóság a 14. cikkben említett aktusnak megfelelően jóváhagyja.

A tengeri szállítási tevékenységekre vonatkozó hatály

- (1) A tengeri szállítási tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztása és a leadási követelmények alkalmazása a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és a tagállamok joghatósága alá nem tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakon közlekedő hajókból származó kibocsátások ötven százaléka (50 %-ára), a tagállamok joghatósága alá nem tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakon közlekedő hajókból származó kibocsátások ötven százaléka (50 %-ára), a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakon közlekedő hajókból származó kibocsátások száz százaléka (100 %-ára), valamint a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőhelyen veszteglő hajók kibocsátásának száz százaléka (100 %-ára) vonatkozik.

A Bizottság 2023. december 31-ig végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja a szomszédos konténerátrakási kikötők jegyzékét, amelyet azt követően két évente december 31. előtt naprakésszé tesz.

Az említett végrehajtási jogi aktusokban fel kell sorolni az Unión kívül található, de az Unió területétől 300 tengeri mérföldnél kisebb távolságra lévő olyan szomszédos konténerátrakási kikötőket, ahol a konténerek átrakási aránya – hús lábball egyenértékű egységben mérve – meghaladja az adott kikötő teljes konténerforgalmának 65 %-át abban a legutóbbi tizenkét hónapos időszakban, amelyre vonatkozóan releváns adatok állnak rendelkezésre. E bekezdés alkalmazása céljából a konténereket átrakottnak kell tekinteni, ha azokat egy hajóról kizárólag abból a célból rakodják ki a kikötőbe, hogy egy másik hajóra rakodják őket. A jegyzék nem tartalmazhatja az olyan harmadik országban található kikötőket, amelyek ténylegesen az ezen irányelvvel egyenértékű intézkedéseket alkalmaznak.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (2) A 9., 9a. és 10. cikket ugyanúgy kell alkalmazni a tengeri szállítási tevékenységekre, mint az EU ETS hatálya alá tartozó egyéb tevékenységekre, a 10. cikk alkalmazása tekintetében meghatározott alábbi kivétellel.

2030. december 31-ig a kibocsátási egységek egy részarányát olyan tagállamoknak kell kiosztani, ahol azon hajózási társaságok lakosságához viszonyított, 2020. évi aránya, amelyek a 3gd. cikk értelmében az érintett tagállam felelősségi körébe tartoztak volna – a 2018 és 2020 közötti időszakra vonatkozóan rendelkezésre álló adatok alapján – meghaladja az egymillió lakosonkénti 15 hajózási társaságot. E kibocsátási egységek mennyisége azon **további kibocsátási egység-mennyiség 3,5 %-ának** felel meg, amely [...] az adott évben a tengeri szállításra vonatkozó felső határnak a 9. cikk harmadik albekezdése szerinti megemeléséből származik [...]. A 2024–2027-es évekre vonatkozóan a kibocsátási egységek mennyiségét emellett meg kell szorozni a 3ga. cikk a)–d) pontja értelmében az adott évre alkalmazandó százalékokkal. A kibocsátási egységek e részarányának árverés útján történő értékesítéséből származó bevételt a tengerhasznosítási ágazat tekintetében a 10. cikk (3) bekezdésének g) pontjában, valamint az f) és az i) pontban említett célokra kell felhasználni. A kibocsátási egységek mennyiségének 50 %-át a felelősségi körükbe tartozó hajózási társaságok részaránya alapján, a fennmaradó részt pedig egyenlő arányban kell elosztani az érintett tagállamok között.”

6. A szöveg a következő 3ga–3ge. cikkel egészül ki:

„3ga. cikk

A tengeri szállításra vonatkozó követelmények fokozatos bevezetése

A hajózási társaságok a kibocsátási egységeket a következő ütemezés szerint kötelesek leadni:

- a) az [...] [e módosító irányelv átültetésének határidejét követő első teljes évre] vonatkozóan jelentett hitelesített kibocsátások 20 %-át;

- b) az [...] [e módosító irányelv átültetésének határidejét követő második teljes évre] vonatkozóan jelentett hitelesített kibocsátások 45 %-át;
- c) az [...] [e módosító irányelv átültetésének határidejét követő harmadik teljes évre] vonatkozóan jelentett hitelesített kibocsátások 70 %-át;
- d) Az [...] [e módosító irányelv átültetésének határidejét követő negyedik teljes évre] és azt követően az egyes évekre vonatkozóan jelentett hitelesített kibocsátások 100 %-át.

Amennyiben a tengeri szállításból származó, [...] [az e módosító irányelv átültetésének határidejét követő első három évre vonatkozó] hitelesített kibocsátásokhoz képest kevesebb kibocsátási egységet adnak le, mihamarabb a hitelesített kibocsátások és a leadott kibocsátási egységek közötti különbséget az egyes évekre vonatkozóan megállapították, a kibocsátási egységek ennek megfelelő mennyiségét törölni kell a 10. cikk szerinti árverésre bocsátás helyett.

3ga. cikk

Az ETS-sel kapcsolatos költségeknek a hajózási társaságról egy másik szervezetre történő átruházására vonatkozó rendelkezések

A tagállamok meghozzák az annak biztosításához szükséges intézkedést, hogy amennyiben a tüzelőanyag beszerzéséért és/vagy a hajó üzemeltetéséért a hajózási társaságtól eltérő szervezet [...] vállal végső felelősséget, a hajózási társaság jogosult legyen megtéríteni a kibocsátási egységek leadásából eredő költségeket az említett szervezettel. A hajó üzemeltetése e cikk alkalmazásában a szállított rakomány, [...] az útvonal és a hajó sebességének meghatározását jelenti. [...] Továbbra is a hajózási társaság az a szervezet, amely felelős a kibocsátási egységeknek az ezen irányelv 3ga. és 12. cikkében előírt leadásáért, valamint az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek való általános megfelelésért. A tagállamok biztosítják, hogy a felelősségi körükbe tartozó hajózási társaságok eleget tegyenek a kibocsátási egységek leadására vonatkozó kötelezettségeiknek, függetlenül attól, hogy a társaságok jogosultak a leadásból eredő költségeknek a kereskedelmi üzemeltetők általi megtérítésére.

3gb. cikk

A tengeri szállításból származó kibocsátások nyomon követése és jelentése

Az I. mellékletben felsorolt tengeri közlekedési tevékenységekből származó kibocsátásokat illetően a valamely hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság biztosítja, hogy a felelősségi körébe tartozó hajózási társaságok a jelentési időszakban nyomon kövessék és jelentsék a vonatkozó paramétereket, és az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet(*) II. fejezetével összhangban társasági szintű összesített kibocsátási adatokat nyújtsanak be az igazgatási hatóságnak.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

3gc. cikk

A tengeri szállításból származó kibocsátások hitelesítése és akkreditációja

A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság biztosítja, hogy a hajózási társaság által a 3gb. cikk szerint benyújtott, hajózási társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentését az (EU) 2015/757 rendelet(*) III. fejezetében meghatározott hitelesítési és akkreditációs szabályokkal összhangban hitelesítsék.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság

(1) A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság a következő:

- a) a valamely tagállamban bejegyzett hajózási társaság esetében az a tagállam, amelyben a hajózási társaságot bejegyezték;
- b) olyan hajózási társaság esetében, amelyet nem jegyeztek be valamely tagállamban, az a tagállam, amelyben a megelőző [...] négy ellenőrzési évben az adott hajózási társaság 3g. cikk hatálya alá tartozó útjain a legnagyobb becsült számú kikötői megállást teljesítették;
- c) olyan hajózási társaság esetében, amelyet nem jegyeztek be valamely tagállamban, és amely a megelőző [...] négy ellenőrzési évben nem teljesített a 3g. cikk hatálya alá tartozó utakat, az igazgatási hatóság az a tagállam, [...] ahová a hajózási társaság hajója a 3g. cikk hatálya alá tartozó első útján érkezett, vagy ahonnan indult.

[...]

(2) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb információk alapján végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja a következőket:

- a) [...] [2024/e módosító irányelv átültetésének határidejét követő [...] év]. február 1-je előtt azon hajózási társaságok közzétett jegyzéke, amelyek az I. mellékletben felsorolt, a 3g. cikk hatálya alá tartozó tengerhasznosítási tevékenységet végeztek [...] [2024/e módosító irányelv átültetésének határidejét követő [...] év]. január 1-jén vagy attól kezdődően, megjelölve benne az egyes hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságot az (1) bekezdéssel összhangban; és

- b) ezt követően két évente [...] február 1-je előtt egy olyan frissített jegyzék, amely a valamely tagállamban bejegyzett hajózási társaságokat egy másik igazgatási hatósághoz rendeli, amennyiben azok [...] e cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban megváltoztatták az Unión belüli bejegyzés szerinti tagállamot, vagy amely kiegészül azon hajózási társaságokkal, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben felsorolt olyan tengerhasznosítási tevékenységet, amely e cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban a 3g. cikk hatálya alá tartozik; valamint
- c) ezt követően négy évente február 1-je előtt egy olyan frissített jegyzék, amely azon hajózási társaságokat, amelyeket nem jegyeztek be valamely tagállamban, e cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban egy másik igazgatási hatósághoz rendeli.
- (2a) Az az igazgatási hatóság, amely a (2) bekezdés alapján összeállított jegyzék szerint egy adott hajózási társaságért felel, a hajózási társaság tevékenységeiben vagy bejegyzésében bekövetkező későbbi változásoktól függetlenül mindaddig megőrzi a felelősségét, amíg e változások meg nem jelennek a frissített jegyzékben.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a hajózási társaságoknak az igazgatási hatóságok általi, az ezen irányelv szerinti igazgatására vonatkozó részletes szabályok megállapítása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Jelentéstétel és felülvizsgálat

- (1) [...] A tengeri szállításból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló piaci alapú globális intézkedés Nemzetközi Tengerészeti Szervezet általi elfogadása esetén a Bizottság – ezen eredmény figyelembevétele érdekében – felülvizsgálja ezt az irányelvet. [...] E célból haladéktalanul, de mindenképpen a 2028. évi globális értékelés előtt, és legkésőbb [...] 2028. szeptember 30-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak [...]. A Bizottság e jelentésben a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek és általános környezeti integritásának fényében megvizsgálja az említett intézkedést. Megvizsgál továbbá minden olyan kérdést, amely ezen irányelvnek az említett intézkedéssel való esetleges párhuzamos fennállásával vagy összehangolásával kapcsolatos. A [...] jelentést adott esetben az [...] ezen irányelv [...] módosítására irányuló jogalkotási javaslat kíséri, összhangban az uniós gazdaság egészére vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátási kötelezettségvállalásokkal, valamint az Unió éghajlat-politikai fellépése környezeti integritásának és hatékonyságának megőrzése céljából, biztosítva a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által elfogadott piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtását, és egyúttal figyelembe véve az EU ETS és a piaci alapú globális intézkedés közötti koherencia szükségességét, valamint az esetleges jelentős mértékű kettős teher elkerülését.
- (2) A Bizottság nyomon követi e fejezet tengeri szállítással kapcsolatos végrehajtását, különösen azért, hogy észlelje a kijátszó magatartást annak korai szakaszban történő megelőzése érdekében, és jelentést tesz az olyan társaságokkal összefüggésben kirajzolódó esetleges tendenciákról, amelyek el akarják kerülni, hogy ezen irányelv követelményei rájuk nézve kötelezőek legyenek. Adott esetben a Bizottság intézkedéseket javasol e tendenciák [...] kezelésére.
- (2a) A Bizottság legkésőbb 2028. szeptember 30-ig értékeli, hogy helyénvaló-e a 3g. cikk (2) bekezdése második albekezdésének alkalmazását 2030. december 31-én túlra meghosszabbítani, és – adott esetben – e célból jogalkotási javaslatot nyújt be.**

(3) A Bizottság legkésőbb 2026. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja az ezen irányelv alábbiakkal való kiegészítésének megvalósíthatóságát és költséghatékonyságát:

a) a tengeri szállításból származó további üvegházhatásúgáz-kibocsátás;

b) az 5 000 bruttó tonnatartalom [...] alatti, de legalább 400 bruttó tonnatartalmú hajókból származó kibocsátások, **mégpedig mindenképp az (EU) 2015/757 rendelet 2024 végéig esedékes felülvizsgálatát kísérő elemzés alapján.**

A jelentésben figyelembe kell venni az ezen irányelv és az (EU) 2015/757 rendelet közötti összefüggéseket is, és építeni kell az alkalmazásuk során szerzett tapasztalatokra. A Bizottság a jelentésben azt is megvizsgálja, hogy ez az irányelv hogyan tudja a legjobban előmozdítani a megújuló és alacsony kibocsátású tengeri üzemanyagok elterjedését, azok teljes életciklusát figyelembe véve. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatok kísérhetik.”

7. A 3h. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3h. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezései az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre és az I. mellékletben szereplő, a légi és tengeri közlekedésen, illetve szállításon kívüli tevékenységek kapcsán kiosztott és kiadott kibocsátási egységekre alkalmazandók.”

8. A 6. cikk (2) bekezdésének e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) kötelezettség a létesítménynek az adott naptári évre vonatkozó, a 15. cikknek megfelelően igazolt teljes kibocsátásával egyenlő számú egység adott év végétől számított 4 hónapon belüli átadására.”

9. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az „európai parlamenti és tanácsi” és „(1)” szavakat és az (1) lábjegyzetet el kell hagyni;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felülvizsgálja a 2010/75/EU irányelvvel való szinergiák hatékonyságát. A környezetvédelmi és éghajlat-politikai vonatkozású engedélyeket össze kell hangolni az uniós éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseknek való megfeleléshez szükséges intézkedések hatékony és gyorsabb végrehajtása érdekében. A Bizottság jelentést nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv bármilyen jövőbeli felülvizsgálatával összefüggésben.”

10. A 9. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„[E módosítás hatálybalépését követő évben] az uniós szintű kibocsátásiegység-mennyiséget [-- millió kibocsátási egység (a hatálybalépés évétől függően meghatározandó)]-val/-vel csökkenteni kell. Ugyanebben az évben a tengeri szállítás tekintetében az uniós szintű kibocsátásiegység-mennyiséget [79 -- millió kibocsátási egység (79 millió kibocsátási egység, ha a hatálybalépés éve 2023 / 75 millió kibocsátási egység, ha a hatálybalépés éve 2024)]-val/-vel növelni kell. [E módosítás hatálybalépését követő év]-tól/-től kezdődően a lineáris tényező 4,2 % lesz. A Bizottság [beillesztendő a módosítás hatálybalépésének időpontja]-tól/-től számított három hónapon belül közzéteszi az uniós szintű kibocsátásiegység-mennyiséget. A lineáris tényező azokra a kibocsátási egységekre is alkalmazandó, amelyek a tengeri szállítási tevékenységekből származó, az (EU) 2015/757 rendelet szerint 2018-ra és 2019-re vonatkozóan jelentett, a 3g. cikkben tárgyalt átlagos kibocsátásoknak felelnek meg.

A Bizottság [beillesztendő a módosítás hatálybalépésének időpontja]-tól/-től számított három hónapon belül közzéteszi az uniós szintű kibocsátásiegység-mennyiséget.”

11. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2021 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2 %-át árverésre kell bocsátani egy olyan alap létrehozása érdekében, amelynek célja az energiahatékonyság javítása és bizonyos tagállamok (a továbbiakban: a kedvezményezett tagállamok) energetikai rendszereinek modernizációja a 10d. cikknek megfelelően (a továbbiakban: Modernizációs Alap). A kibocsátási egységek e mennyisége tekintetében a kedvezményezett tagállamok azok a tagállamok, amelyek piaci áron számított egy főre jutó GDP-je 2013-ban nem érte el az uniós átlag 60 %-át. Az e kibocsátási egység-mennyiségnek megfelelő pénzeszközöket a IIb. melléklet A. részének megfelelően kell elosztani.

Ezen túlmenően [az irányelv hatálybalépését követő év] és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2,5 %-át árverésre bocsátják a Modernizációs Alap számára. A kibocsátási egységek e mennyisége tekintetében a kedvezményezett tagállamok azok a tagállamok, amelyek piaci áron számított egy főre jutó GDP-je nem érte el 2016 és 2018 között az uniós átlag [...] 75 %-át. Az e kibocsátási egység-mennyiségnek megfelelő pénzeszközöket a IIb. melléklet B. részének megfelelően kell elosztani.”;

b) a (3) bekezdés első és második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kibocsátási egységek (2) bekezdés szerinti, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak, kivéve az EUMSZ 311. cikkének (3) bekezdésével összhangban saját forrásnak minősített, az uniós költségvetésbe beállított bevételeket. A tagállamoknak az említett bevételeiket [...] – a 10a. cikk (6) bekezdésében említett közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek kompenzálására felhasznált bevételek kivételével –, vagy az e bevételek pénzügyi értékével megegyező összeget az alábbiak közül egy vagy több célra [...] kell felhasználniuk.”;

c) a (3) bekezdés h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság, a távfűtési rendszerek és a hőszigetelés javítására, vagy a kis és közepes jövedelemmel rendelkező háztartások szociális szempontjainak – többek között a torzító adók csökkentésével – történő kezelését célzó pénzügyi támogatás biztosítására irányulnak;”

ca) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására a különösen a fejlődő országokra is kiterjedő adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre az első albekezdésben említett bevételekkel egyenértékű összegben. ”;

d) a (4) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az árverések időzítése, lebonyolítása és egyéb szempontjai – ideértve az árverési szabályokat is, amelyek amiatt váltak szükségessé, hogy a bevételek egy részét a 30d. cikk (3a) bekezdésével összhangban külső címzett bevételként vagy az EUMSZ 311. cikkének (3) bekezdésével összhangban saját forrásként átcsoportosítsák az uniós költségvetésbe – tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy azokat nyílt, átlátható, összehangolt és megkülönböztetéstől mentes módon bonyolítsák le.”

12. A 10a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. A bekezdés a második albekezdés után a következő [...] albekezdéssel[...] egészül ki:

„[...]Nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban az ágazatok vagy alágazatok létesítményei, amennyiben ezen ágazatok vagy alágazatok az (EU).../... rendeletben [*Hivatkozás a CBAM-ra*](**) meghatározott, a kibocsátásáthelyezés kockázatának kezelésére szolgáló egyéb intézkedések hatálya alá tartoznak. Az első albekezdésben említett intézkedéseket ennek megfelelően ki kell igazítani.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.);

(**) [*teljes hivatkozás a CBAM-ra*]

ii. a harmadik albekezdés vége a következő mondattal egészül ki:

„Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére és az energiahatékonyság javítására irányuló további ösztönzők biztosítása érdekében a 2026–2030-as időszak előtt felül kell vizsgálni a meghatározott uniós szintű előzetes referenciaértékeket a meglévő termék-referenciaértékek fogalommeghatározásának és rendszerhatárainak esetleges módosítása céljából.”;

b) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az importárak karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus alkalmazásának kezdőnapjától nem osztható ki ingyenesen kibocsátási egység a [CBAM] rendelet I. mellékletében felsorolt termékek előállításával összefüggésben.

Az előző albekezdéstől eltérve a [CBAM] rendelet alkalmazásának első éveiben e termékek előállítása csökkentett mennyiségekben részesül ingyenes kiosztásban. Az e termékek előállítása tekintetében az ingyenes kiosztást csökkentő tényezőt kell alkalmazni (a továbbiakban: CBAM-tényező). A CBAM-tényező a [CBAM-rendelet] hatálybalépése és 2025 vége közötti időszakban 100 %, majd 2026 és 2028 között évente [...] 5 százalékponttal, 2029 és 2030 között évente 7,5 százalékponttal, 2031 és 2032 között évente 10 százalékponttal, [...] 2033 és 2034 között évente 15 százalékponttal, 2035-ben pedig 20 százalékponttal csökken, hogy a tizedik évre elérje a 0 %-ot.

Az ingyenes kiosztás csökkentését évente a [CBAM] rendelet I. mellékletében felsorolt termékek előállítására vonatkozó ingyenes kiosztás iránti igénynek a 11. cikk (1) bekezdésében említett vonatkozó időszakban az összes létesítményt érintően kiszámított teljes ingyenes kiosztási igényhez viszonyított átlagos részarányaként kell kiszámítani. A CBAM-tényezőt alkalmazni kell.

Az ingyenes kiosztás csökkentéséből származó kibocsátási egységeket a 10a. cikk (8) bekezdésével összhangban az innováció támogatására kell rendelkezésre bocsátani.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a harmadik albekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2026-tól 2030-ig tartó idősakra vonatkozóan a referenciaértékeket az a) és d) pontban foglalt módon, **az e) pont figyelembevételével** kell meghatározni, a 11. cikkel összhangban a 2021-es és 2022-es évekre benyújtott információk alapján, valamint a 2008 és 2028 között minden egyes év tekintetében alkalmazandó éves csökkentési arány alapján.”;

ii. a harmadik albekezdés a következő d) **és e)** ponttal egészül ki:

„d) amennyiben az éves csökkentési arány meghaladja a 2,5 %-ot vagy nem éri el a 0,2 %-ot, a 2026-tól 2030-ig tartó idősakra vonatkozó referenciaértékeket úgy kell meghatározni, hogy a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékeket a 2008 és 2028 közötti minden egyes év tekintetében csökkenteni kell a fenti két százalékos arány közül azzal, amelyik releváns;

e) a 2026-tól 2030-ig tartó idősokban a forró fémre vonatkozó termék-referenciaérték éves csökkentési arányát nem érinti a referenciaértékekre vonatkozó – a 10a. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdése alapján alkalmazandó – fogalom meghatározásoknak és rendszerhatároknak a változása.”;

iii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ettől eltérően az aromás vegyületek és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket e termékek gyártói számára.”;

d) a (3) és a (4) bekezdést el kell hagyni;

e) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok – a második és a negyedik albekezdésnek megfelelően – pénzügyi intézkedéseket hoznak az olyan ágazatok vagy alágazatok javára, amelyek kitétek a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának olyan jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában a villamosenergia-árakban megjelenő üvegházhatásúgáz-kibocsátási költségekből származnak, amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedéseket össze lehet egyeztetni az állami támogatásra alkalmazandó szabályokkal, és különösen, amelyek nem torzítják indokolatlanul a versenyt a belső piacon. Az elfogadott pénzügyi intézkedések nem kompenzálhatják az (1) bekezdés szerint megállapított referenciaértékeknek megfelelően ingyenes kiosztással fedezett közvetett költségeket. Amennyiben valamely tagállam az árverésből származó, a közvetett költségek felmerülésének évében keletkezett, a 10. cikk (3) bekezdésében említett bevételek 25 %-ánál nagyobb összeget költ, ismerteti az összeg túllépésének az indokait.”;

f) a (7) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2021-től kezdve azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket a (19), (20) és (22) bekezdésnek megfelelően nem osztottak ki a létesítmények részére, hozzá kell adni a kibocsátási egységeknek az e bekezdés első albekezdése első mondatának megfelelően elkülönített mennyiségéhez.”;

g) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az e cikk értelmében egyébként ingyenesen kiosztható mennyiségből 325 millió kibocsátási egységet, a 10. cikk értelmében egyébként árverés útján értékesíthető mennyiségből pedig 75 millió kibocsátási egységet, valamint az ingyenes kibocsátás 10a. cikk (1a) bekezdésében említett csökkentéséből származó kibocsátási egységeket az Alap rendelkezésre kell bocsátani a karbonszegény technológiák és eljárások területére irányuló innováció támogatása és a szennyezőanyag-mentességi célkitűzésekhez való hozzájárulás céljából („Innovációs Alap”). Az első albekezdésben említett innovációs támogatásra kell felhasználni azokat a kibocsátási egységeket is, amelyeket a légi jármű-üzemeltetők bezárása miatt nem adnak ki légi jármű-üzemeltetők részére, és amelyek nem szükségesek az ezen üzemeltetők általi leadási hiány fedezéséhez.

Ezenkívül a piaci stabilizációs tartalékból 50 millió ki nem osztott kibocsátási egységgel ki kell egészíteni minden, a 2010/670/EU bizottsági határozat(*) értelmében a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban rendelkezésre álló 300 millió kibocsátási egységből fennmaradó bevételt, és azt kellő időben az első albekezdésben említett innováció támogatására kell felhasználni.³³[...]

³³ A „FuelEU Maritime” javaslatra vonatkozó általános megközelítésben a Tanács úgy határozott, hogy törli azt a rendelkezést, amelynek értelmében az említett rendelet szerinti szankciókból származó bevételek külső címzett bevételnek minősülnek.

Az Innovációs Alap az I. és a III. mellékletben felsorolt ágazatokra terjed ki, ideértve a környezetvédelmi szempontból biztonságos, az éghajlatváltozás mérsékléséhez jelentősen hozzájáruló szén-dioxid-leválasztást és -hasznosítást (CCU), valamint az I. mellékletben felsorolt ágazatokban előállított, karbonintenzív termékeket helyettesítő termékeket, és célja még, hogy ösztönözze a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására (CLT) irányuló projektek és az innovatív megújulóenergia-technológiák és energiatárolási technológiák létrehozását és végrehajtását; kiegyensúlyozott földrajzi eloszlásban. Az Innovációs Alap támogathatja a tengerhasznosítási ágazat dekarbonizációját, valamint a tengeri, a légi, a vasúti és a közúti közlekedésben az alacsony és nulla kibocsátású üzemanyagok előállítását szolgáló, áttörést jelentő, innovatív technológiákat és infrastruktúrát is.

A Bizottság különös figyelmet [...] fordít a [CBAM-rendelet] hatálya alá tartozó ágazatokban megvalósuló projektekre, amelyek célja a karbonszegény technológiák, a CCU, a CLT, valamint a megújuló energia és az energiatárolás innovációjának oly módon történő támogatása, amely hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez, azzal a céllal, hogy a 2021–2030-as időszakban az ezen ágazatokban megvalósuló projektek az e cikk (1a) bekezdésében említett kibocsátási egységek pénzügyi értékével egyenértékű jelentős részt kapjanak, továbbá 2027 előtt pályázati felhívásokat tehet közzé a [CBAM-rendelet] hatálya alá tartozó ágazatok részére.

A Bizottság különös figyelmet fordít azokra a projektekre, amelyek közvetlenül vagy közvetve hozzájárulnak a tengerhasznosítási ágazat dekarbonizációjához, és e célból adott esetben pályázati felhívásokat tehet közzé.

A projektek minden tagállam területén jogosultak támogatásra, a kisebb projekteket is beleértve. A támogatásban részesülő technológiáknak innovatívnak kell lenniük, és támogatás nélkül ugyanilyen léptékben kereskedelmileg még nem lehetnek életképesek, de áttörést jelentő megoldásokat kell képviselniük, vagy kellően kiforrottnak kell lenniük a kereskedelmi hasznosítást megelőző alkalmazáshoz.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az Innovációs Alapba szánt kibocsátási egységeket a 10. cikk (4) bekezdésében meghatározott elvekkel és szabályokkal összhangban bocsássák árverésre. Az árverésből származó bevételek a költségvetési rendelet 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételt képeznek. Az egy pénzügyi évnél hosszabb időn átívelő intézkedések költségvetési kötelezettségvállalásai felbonthatók több évre esedékes éves részletekre.

A Bizottság 2023. december 31-ig, majd azt követően évente jelentést tesz a 22a. cikk (1) bekezdésében említett Éghajlatváltozási Bizottságnak az Innovációs Alap végrehajtásáról, és ágazatonként és tagállamonként elemzést nyújt a támogatásban részesülő projektekről.

[...]

A Bizottság az Innovációs Alapban való tényleges földrajzi részvétel javítása és a benyújtott projektek általános minőségének javítása érdekében kérésre technikai segítséget nyújt az alacsony tényleges részvételt mutató tagállamoknak azzal a céllal, hogy növelje a kérelmező tagállamok arra irányuló kapacitásait, hogy támogassák a területükön a projekt-előterjesztők erőfeszítéseit abban, hogy a kiforrott projekteknek az Innovációs Alapból származó finanszírozása iránti kérelmeket nyújtsanak be. A projekteket objektív és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztani, adott esetben annak figyelembevételével, hogy milyen mértékben járulnak hozzá a (2) bekezdésben említett referenciaértékek szerinti mértéket jelentősen meghaladó kibocsátáscsökkentés eléréséhez. A Bizottság törekszik arra, hogy Uniószerre hatékony, minőségen alapuló földrajzi lefedettséget biztosítson, valamint gondoskodik az elért eredmények átfogó nyomon követéséről és a további szükséges intézkedésekről.

A pályázók beleegyezésétől függően a Bizottság a pályázati felhívás lezárultát követően tájékoztatja a tagállamokat a saját területükön benyújtott, projektek finanszírozására irányuló kérelmekről, és részletes információkkal látja el őket e kérelmekről annak érdekében, hogy megkönnyítse a tagállamok számára a projektek támogatásának koordinálását. Ezenkívül a Bizottság a támogatás odaítélése előtt tájékoztatja a tagállamokat az előzetesen kiválasztott projektek listájáról.

A projekteknek alkalmasnak kell lenniük arra, hogy azokat széles körben alkalmazzák, illetve arra, hogy az érintett ágazatokban jelentősen csökkentsék az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállás költségeit. A CCU-t alkalmazó projekteknek nettó kibocsátás csökkentést kell eredményezniük, és biztosítaniuk kell a CO₂ kibocsátásának elkerülését vagy a CO₂ tartós tárolását. Az Innovációs Alapból versenypályázatokon keresztül is támogathatók projektek, például a karboncsökkentési célú szerződések. Pályázati felhívás útján odaítélt vissza nem térítendő támogatások esetében a projektek releváns költségeinek legfeljebb 60 %-a támogatható, amelynek legfeljebb 40 %-a nem függ az üvegházhatású gázok kibocsátásának hitelesített elkerülésétől, feltéve, hogy – figyelembe véve az alkalmazott technológiát – bizonyos előre meghatározott mérföldkövek teljesülnek. Kompetitív licitálási eljárás keretében nyújtott támogatás, valamint technikai segítségnyújtási támogatás esetén a projektek releváns költségeinek akár 100 %-a is támogatható.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az Innovációs Alap működésével – többek között a kiválasztási eljárással és kritériumokkal –, valamint a támogatható ágazatokkal és a különböző típusú támogatásokra vonatkozó technológiai követelményekkel kapcsolatos szabályok tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan.

E bekezdés mechanizmusa révén nem részesülhet támogatásban olyan projekt, amely az e célra rendelkezésre álló összes kibocsátási egység 15 %-át meghaladó kibocsátással jár. E kibocsátási egységeket a (7) bekezdés szerint kell figyelembe venni.

(*) A Bizottság 2010/670/EU határozata (2010. november 3.) a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására irányuló kereskedelmi demonstrációs projekteknek, valamint a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjeinek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel létrehozott kereskedelmi rendszere keretében történő finanszírozására vonatkozó kritériumok és intézkedések meghatározásáról (HL L 290., 2010.11.6., 39. o.);

ga) a cikk a (8) bekezdés után a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Az e cikk értelmében egyébként ingyenesen kiosztható mennyiségből 40 millió kibocsátási egységet, a 10. cikk értelmében egyébként árverés útján értékesíthető mennyiségből pedig 10 millió kibocsátási egységet az (EU) 20.../... rendelettel [a Szociális Klímaalapról szóló rendelet](*) létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére kell bocsátani. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a Szociális Klímaalapba szánt kibocsátási egységeket a 10. cikk (4) bekezdésében meghatározott elvekkel és szabályokkal, valamint a szóban forgó rendelkezés értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban bocsássák árverésre. Az ezen árverésből származó bevételek a költségvetési rendelet 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek, és a Szociális Klímaalapra alkalmazandó szabályokkal összhangban kell végrehajtani őket.”;

h) a (19) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(19) Nem részesülhet ingyenes kiosztásban olyan létesítmény, amely beszüntette működését.”;

i) a cikk a következő (22) bekezdéssel egészül ki:

„(22) Ha a 11. cikk (2) bekezdése szerint odaítélt kibocsátási egységek tekintetében kiigazításra van szükség, ezeket a kiigazításokat az e cikk (7) bekezdésének megfelelően elkülönített kibocsátási egységek felhasználásával, vagy az azokhoz való átcsoportosítással kell végrehajtani.”;

12a. A 10b. cikk (4) bekezdése a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Azokban a tagállamokban, ahol a 2014–2018-as időszak átlagában a távfűtés-létesítményekből származó kibocsátások ilyen eredetű uniós összkibocsátáson belüli részarányának, illetve az adott tagállam GDP-je az EU teljes GDP-jéhez viszonyított arányának a hányada meghaladja az [...] 5-öt, a 2026–2030-as időszakban a távfűtés esetében a 10a. cikk alapján meghatározott mennyiség 30 %-ának megfelelő kiegészítő ingyenes kiosztást kell biztosítani a létesítmények számára, feltéve, hogy a kapott további ingyenes kiosztás értékével megegyező beruházási volument fektetnek be a kibocsátások 2030 előtti jelentős – a harmadik albekezdés szerinti klímasemlegességi tervekkel összhangban történő – csökkentése érdekében, valamint hogy a harmadik albekezdés b) pontjában említett célok és mérföldkövek elérését megerősíti a negyedik albekezdéssel összhangban elvégzett hitelesítés.

A távfűtés-létesítmények üzemeltetőinek 2024. május 1-jéig ki kell dolgozniuk létesítményeik klímasemlegességi tervét. Az említett tervnek összhangban kell állnia az (EU) 2021/1119 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében megállapított klímasemlegességi célkitűzéssel, és meg kell határozni a következőket:

- a) a létesítményi vagy vállalkozási szintű klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére irányuló intézkedések és beruházások;
- b) a klímasemlegesség a) pont szerinti elérése terén megvalósult előrehaladás mérésére szolgáló köztes célok és mérföldkövek 2025. december 31-ig, azt követően pedig minden ötödik év december 31-éig;
- c) az a) pontban említett egyes intézkedések és beruházások hatásainak becslése az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése tekintetében.

A harmadik albekezdés b) pontjában említett célok és mérföldkövek elérését 2025. december 31-ig, azt követően pedig minden ötödik év december 31-éig [...] hitelesíteni kell a 15. cikkben előírt hitelesítési és akkreditációs eljárásokkal összhangban. Az első albekezdésben említettekén túl nem oszthatók ki ingyenes kibocsátási egységek, ha a köztes célok és mérföldkövek elérésének hitelesítése 2025-ben vagy 2030-ban nem történt meg.”

13. A 10c. cikk (7) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják a kedvezményezett villamosenergia-termelő létesítményeknek és hálózatüzemeltetőknek, hogy minden év február 28-ig tegyenek jelentést a kiválasztott beruházásaik megvalósításáról, és ebben térjenek ki többek között az ingyenes kiosztás és a felmerült beruházási kiadás egyenlegére és a támogatott beruházások típusaira. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, a Bizottság pedig nyilvánosságra hozza ezeket a jelentéseket.”

14. A 10d. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben az első és a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2021-től 2030-ig tartó időszakra létre kell hozni egy alapot (a továbbiakban: Modernizációs Alap), amely a kedvezményezett tagállamok által javasolt olyan beruházásokat támogatja – beleértve a kisebb beruházási projektek finanszírozását is –, amelyek célja az energetikai rendszerek korszerűsítése és az energiahatékonyság növelése. A Modernizációs Alapot a kibocsátási egységek árverésre bocsátása révén kell finanszírozni, a 10. cikkben foglaltak szerint, az ott meghatározott kedvezményezett tagállamok javára.

A támogatott beruházásoknak összhangban kell lenniük ezen irányelv célkitűzéseivel, az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közlemény(*) és az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet(**) célkitűzéseivel, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célkitűzésekkel. A Modernizációs Alapból nem nyújtható támogatás fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó energiatermelő létesítmények számára. Az előző mondatról eltérve, a 10d. cikk (4) bekezdése szerinti értesítés hatálya alá tartozó kibocsátási egységekből származó bevétel fordítható gáznemű fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos beruházásokra. Ugyanezen mondatról eltérve, a 10. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett és 2029. december 31. előtt árverésre bocsátott kibocsátási egységekből származó bevétel – amennyiben a tevékenység az (EU) 2020/852 rendelet értelmében környezeti szempontból fenntarthatónak minősül és az energiabiztonság szavatolása érdekében kellően indokolt – gáznemű fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos beruházásokra is fordítható.

(*) COM(2019) 640 final.

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.)”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Modernizációs Alap pénzügyi forrásainak legalább 80 %-át a következő beruházások támogatására kell felhasználni:

- a) a megújuló forrásokból származó villamosenergia-termelés és -felhasználás;
- b) a megújuló energiaforrásokból történő fűtés és hűtés;
- c) a keresleti oldali energiahatékonyság javítása, többek között az ipar, a közlekedés, az épületek, a mezőgazdaság és a hulladékgyűjtés területén;

- d) energiatárolás és az energiahálózatok – ezen belül a távfűtési vezetékek és a villamosenergia-átviteli hálózatok – korszerűsítése, valamint a tagállamok közötti összeköttetések bővítése;
- e) az alacsony jövedelmű háztartások támogatása, többek között a vidéki és a távoli területeken az energiaszegénység kezelése és fűtési rendszereik korszerűsítése érdekében; és
- f) igazságos átmenet a kedvezményezett tagállamok szén-dioxid-függő régióiban, hogy – a szociális partnerekkel egyeztetve – támogatni lehessen a munkavállalók átirányítását, átképzését és továbbképzését, az oktatást, az álláskereső kezdeményezéseket és az induló vállalkozásokat.”;

c) a (11) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) A beruházási bizottság évente jelentést tesz a Bizottságnak és a 22a. cikk (1) bekezdésében említett Éghajlatváltozási Bizottságnak a beruházások értékelésével kapcsolatos tapasztalatokról, mindenekelőtt a kibocsátáscsökkentés és a kibocsátáscsökkentési költségek tekintetében. A Bizottság – a beruházási bizottság megállapításait figyelembe véve – 2024. december 31-ig felülvizsgálja a (2) bekezdésben említett projekterületeket és a beruházási bizottság ajánlásainak alapját képező elemeket.”

14a. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben a „február 28-ig” helyébe „június 30-ig” lép.

15. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága által kiadott egységeket elismerjék az üzemeltető, a légi jármű-üzemeltető vagy a hajózási társaság (3) bekezdés szerinti kötelezettségeinek teljesítése céljára.”;

b) a (2a) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok, az igazgatásért felelős tagállamok és a hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságok biztosítják, hogy [...] minden év szeptember 30-ig:

a) minden létesítmény üzemeltetője leadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátása;

b) minden légitársaság-üzemeltető leadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évi, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátása;

c) minden hajózási társaság leadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évi, a 3gc. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátása.

A tagállamok, az igazgatásért felelős tagállamok és a hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságok biztosítják, hogy az első albekezdésnek megfelelően leadott kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.”;

d) a (3) bekezdést követően a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3-e) A (3) bekezdés első albekezdésének c) pontjától [...] eltérve, a hajózási társaságok a 2030. december 31-ig a jeges viszonyokra klasszifikált hajókról származó hitelesített kibocsátásuknál 5 %-kal kevesebb kibocsátási egységet is leadhatnak, feltéve hogy e hajók a 25/7. HELCOM-ajánlás alapján megállapított IA, IA Super, vagy azzal egyenértékű jégosztályba tartoznak.

Amennyiben a hitelesített kibocsátásokhoz képest kevesebb kibocsátási egységet adnak le, mihamarabb a hitelesített kibocsátások és a leadott kibocsátási egységek közötti különbséget az egyes évekre vonatkozóan megállapították, a kibocsátási egységek ennek megfelelő mennyiségét törölni kell a 10. cikk szerinti árverésre bocsátás helyett.

(3-d) A (3) bekezdés első albekezdésének c) pontjától és a 16. cikktől eltérve a Bizottság valamely tagállam kérésére végrehajtási jogi aktus útján előírja, hogy a tagállamok tekintsék úgy, hogy az említett rendelkezésekben meghatározott követelmények teljesülnek, valamint hogy ne hozzanak intézkedéseket a hajózási társaságok ellen a 2030. december 31-ig olyan utakon keletkező kibocsátások tekintetében, amelyeket üdülőhajóktól eltérő személyhajók, illetve ro/pax hajók bonyolítanak le az adott kérelmező tagállam joghatósága alá tartozó szigeten található kikötő és az ugyanazon tagállamnak a joghatósága alá tartozó kikötő között, valamint az említett hajóknak az ezen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében. A szóban forgó szigetek a legutóbbi hivatalos népszámlálás adatai szerint **200 000-nél kevesebb állandó lakossal** kell rendelkeznie.

A Bizottság közzéteszi az első albekezdésben említett szigetek és az érintett kikötők jegyzékét, és azt naprakészen tartja.

(3-c) A (3) bekezdés első albekezdésének c) pontjától és a 16. cikktől eltérve a Bizottság két olyan tagállam közös kérésére, amelyek közül az egyik nem határos egy másik tagállammal, a másik pedig az elsőhöz földrajzilag legközelebb eső tagállam, végrehajtási jogi aktus útján előírja, hogy a tagállamok tekintsék úgy, hogy az említett rendelkezésekben meghatározott követelmények teljesülnek, valamint hogy ne hozzanak intézkedéseket a hajózási társaságok ellen a 2030. december 31-ig olyan utakon keletkező kibocsátások tekintetében, amelyeket személyhajók, illetve ro/pax hajók bonyolítanak le a két tagállam közötti, a közös kérelemben meghatározott transznacionális közszolgáltatási szerződés vagy transznacionális közszolgáltatási kötelezettség keretében, valamint az említett hajóknak az ezen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében.

(3-b) A kibocsátási egységek leadására vonatkozó kötelezettség nem áll fenn azon kibocsátások tekintetében, amelyek 2030. december 31-ig egy tagállam legkülső régiójában található kikötő és egy ugyanazon tagállamban található kikötő közötti utakon keletkeznek – az ugyanazon tagállam legkülső régióin belüli és azok közötti kikötőket is beleértve –, valamint az említett hajóknak az ezen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében.”;

e) a (3-a) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(3-a) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer környezeti integritásának védelme érdekében az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben részt vevő üzemeltetőknek, légi jármű-üzemeltetőknek és hajózási társaságoknak – amennyiben és ameddig szükséges – tilos olyan tagállam által kiadott egységeket használniuk, amely tekintetében elévültek a légi jármű-üzemeltetőkre, hajózási társaságokra és egyéb üzemeltetőkre vonatkozó kötelezettségek.”;

f) a szöveg a következő (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3b) A kibocsátási egységek leadására vonatkozó kötelezettség nem merül fel az olyan üvegházhatású gázok kibocsátása tekintetében, amelyekről úgy tekinthető, hogy azokat leválasztották és úgy használták fel, hogy egy termékben kémiai tartósan kötöttek legyenek és így ne kerülhessenek be a légkörbe rendeltetésszerű használat mellett.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el azokra a követelményekre vonatkozóan, amelyek alapján úgy kell tekinteni, hogy az üvegházhatású gázok kémiai tartósan kötöttek a termékben, így rendeltetésszerű használat mellett nem kerülnek a légkörbe.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

16. A 14. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a következő mondatokkal egészül ki:

„Ezek a végrehajtási jogi aktusok a biomassza felhasználására vonatkozóan az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv(*) által meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat alkalmazzák, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt annak érdekében, hogy ez a biomassza nulla besorolású legyen. E jogi aktusok meghatározzák, hogy hogyan kell elszámolni a nulla besorolású és a nem nulla besorolású forrásokból származó kibocsátások tárolását. Azt is meghatározzák, hogy hogyan kell elszámolni a nem biológiai eredetű megújuló tüzelőanyagokból és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokból származó kibocsátásokat, biztosítva e kibocsátások elszámolását és a kétszeres elszámolás elkerülését.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.)”

17. A IV. fejezet címének helyébe a következő szöveg lép:

„A LÉGI KÖZLEKEDÉSRE, A TENGERI SZÁLLÍTÁSRA ÉS A HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEKRE ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK”.

18. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kibocsátási egység leadására vonatkozó, ezen irányelv szerinti követelményeket megsértő üzemeltetők, légitársaságok, légitársaságok és hajózási társaságok névsorát közzéteszik.”;

b) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdésben meghatározott szankciókat a hajózási társaságokra is alkalmazni kell.”;

c) a cikk a következő (11a) bekezdéssel egészül ki:

„(11a) Azon hajózási társaságok vonatkozásában, amelyek két vagy több egymást követő jelentési időszak során nem feleltek meg az átadási követelményeknek, és amennyiben más kényszerítő intézkedésekkel sem sikerült biztosítani a megfelelést, az érkezési kikötő szerinti tagállam illetékes hatósága – [...] miután lehetőséget adott az érintett hajózási társaságnak észrevételei megtételére – kiutasító határozatot hozhat, amelyről értesítenie kell a Bizottságot, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (EMSA), a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot. Az ilyen kiutasítási határozat meghozatalát követően minden tagállam – azon tagállam kivételével, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik – köteles megtagadni az érintett hajózási társaság felelősségi körébe tartozó hajónak a kikötőbe való belépését mindaddig, amíg a társaság a 12. cikk szerinti átadási kötelezettségeit nem teljesíti. Amennyiben a hajó valamely tagállam lobogója alatt közlekedik, és belép [...] annak egyik kikötőjébe, vagy ott található[...], az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – [...] feltartóztatja a hajót mindaddig, amíg a hajózási társaság nem teljesíti kötelezettségeit.

Amennyiben egy adott tagállam lobogója alatt közlekedő hajó esetében megállapítást nyer az első albekezdésben említett valamely mulasztás, miközben a hajó annak a tagállamnak a kikötőjében tartózkodik, amelynek a lobogója alatt közlekedik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – mindaddig elrendelheti a lobogó alatti hajó visszatartását, amíg a hajózási társaság nem teljesíti kötelezettségeit. A tagállam erről értesíti a Bizottságot, az EMSA-t és a többi tagállamot. A lobogó alatti hajó visszatartásának ilyen elrendelését követően minden tagállam meghozza ugyanazokat az intézkedéseket, mint az első albekezdés második mondata szerinti kiutasító határozatot követően.

Ez a bekezdés nem érinti a veszélyben lévő hajókra alkalmazandó nemzetközi tengerészeti szabályokat. ”

19. A 18b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18b. cikk

A Bizottság, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség és más érintett szervezetek által nyújtott segítség

- (1) A Bizottság, valamint az egy adott hajózási társaság tekintetében az igazgatásért felelős tagállam és igazgatási hatóságok a 3c. cikk (4) bekezdése, a 3f., a 3gb., a 3gc., a 3gd., a 3ge. és a 18a. cikk szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében kérhetik az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség vagy más illetékes szervezet segítségét, és az említett szervezetekkel e célból bármely megfelelő megállapodást megköthetnek.
- (2) A Bizottság – amelyet az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segít – arra törekszik, hogy megfelelő eszközöket és iránymutatást dolgozzon ki az ezen irányelvnek a tengeri szállításra való alkalmazásával kapcsolatos hitelesítési és végrehajtási tevékenységek megkönnyítésére és koordinálására. Az ilyen iránymutatásokat és eszközöket lehetőség szerint a tagállamok és a hitelesítők rendelkezésére kell bocsátani információmegosztás céljából, valamint ezen irányelv határozott végrehajtásának jobb biztosítása érdekében.”

19a. A 29a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„29a. cikk

Intézkedések túlzott mértékű áringadozás esetén

- (1) Ha az előző hat naptári hónapban a kibocsátási egységek átlagára meghaladja az előző kétéves referencia-időszak átlagárának 2,5-szeresét, az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikkének (7) bekezdésével összhangban 75 millió kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.**
- A kibocsátási egységek első albekezdésben említett ára a II. és a III. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek esetében a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott jogi aktussal összhangban lebonyolított árveréseken kialakult ár.**

Az első albekezdésben említett előző kétéves referencia-időszak a szóban forgó albekezdésben említett hat naptári hónapos időszak első hónapja előtt végződő kétéves időszak.

Amennyiben teljesül az első albekezdésben foglalt feltétel, és a (2) bekezdés nem alkalmazandó, a Bizottság erre vonatkozóan értesítést tesz közzé a Hivatalos Lapban, megjelölve azt a dátumot, amikor a feltétel teljesült.

A Bizottság minden hónapban az első három munkanapon belül közzéteszi az előző hat naptári hónapra vonatkozóan a kibocsátási egységek átlagárát és az előző kétéves referencia-időszakra vonatkozóan a kibocsátási egységek átlagárát. Amennyiben nem teljesül az e cikk (1) bekezdésében foglalt feltétel, a Bizottság azt az árszintet is közzéteszi, amelyet a kibocsátási egységek átlagárának a következő hónapban el kell érnie ahhoz, hogy teljesüljön az említett bekezdésben foglalt feltétel.

(2) Amennyiben teljesül a kibocsátási egységeknek a piaci stabilizációs tartalékból történő felszabadítására vonatkozó, az e cikk (1) bekezdése szerinti feltétel, az (1) bekezdésben foglalt feltétel csak az előző felszabadítás végét követő legalább tizenkét hónap elteltével tekinthető ismét teljesítettnek.

3. Az e rendelkezések alkalmazására vonatkozó szabályokat a 10. cikk (4) bekezdésében említett jogi aktusokban kell meghatározni.”

20. A 30. cikk a következő (2a) és (5) bekezdéssel [...] egészül ki:

„(2a) A CBAM-ágazatokra alkalmazandó intézkedéseket a(z) xxx rendelet [hivatkozás a CBAM-ra] alkalmazásának fényében folyamatosan felül kell vizsgálni. 2026. január 1-je előtt, majd azt követően kétévente a [CBAM-rendelet] 30. cikke alapján az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott jelentései részeként a Bizottság értékeli a mechanizmus hatását a kibocsátásáthelyezés kockázatára, többek között az exporttal kapcsolatban. A jelentésben értékelni kell, hogy szükség van-e további – többek között jogalkotási – intézkedések meghozatalára a kibocsátásáthelyezés kockázatának kezelése érdekében. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot kell csatolni.”;

„(5) A Bizottság 2026. december 31-ig jelentést nyújt be, amelyben értékeli a [...] települési hulladékot égető létesítményeknek a 2003/87/EK irányelv I. melléklete [...] szerinti kibocsátáskereskedelmi rendszerbe való, 2031-től kezdődő kötelező bevonása hatását és megvalósíthatóságát, figyelembe véve olyan releváns kritériumokat, mint a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny lehetséges torzulása, a környezeti integritás, a hulladékokról szóló keretirányelv³⁴ célkitűzéseivel való összhang, valamint a kibocsátások nyomon követése és kiszámítása tekintetében a megalapozottság és a pontosság. A jelentéshez adott esetben az ezen irányelv módosítására irányuló [...] jogalkotási javaslatot csatolnak.”

21. A 30. cikk után az irányelv a következő IVa. fejezettel egészül ki:

„IVa. FEJEZET

AZ ÉPÜLETEKRE ÉS A KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSRE VONATKOZÓ KIBOCSÁTÁSKERESKEDELMI RENDSZER

30a. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni a kibocsátásokra, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre, a kibocsátási egységek kiadására és leadására, a nyomon követésre, a jelentésre és a hitelesítésre a III. mellékletben említett tevékenység tekintetében. E fejezet nem alkalmazandó a II. [...] és a III. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra.

30b. cikk

Üvegházhatású gázokra vonatkozó kibocsátási engedélyek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2025. január 1-jétől egyetlen szabályozott szervezet se végezhesse a III. mellékletben említett tevékenységet, ha nem rendelkezik az illetékes hatóság által a (2) és (3) bekezdéssel összhangban kiadott engedéllyel.

³⁴ [Hivatkozás beillesztendő]

- (2) A szabályozott szervezetnek az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, e fejezetnek megfelelő engedély iránt az illetékes hatósághoz benyújtott, az (1) bekezdés szerinti kérelme legalább a következők leírását tartalmazza:
- a) a szabályozott szervezet;
 - b) az általa szabad forgalomba bocsátott és az építőipar és a közúti közlekedés III. mellékletben meghatározott ágazatában égetésre használt tüzelőanyagok típusa, valamint azok az eszközök, amelyekkel ezeket a tüzelőanyagokat szabad forgalomba bocsátják;
 - c) a III. mellékletben említett tevékenység céljára szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok végfelhasználása(i);
 - d) a 14. és a 30f. cikkben előírt aktusokkal összhangban a kibocsátások nyomon követése és jelentése céljából tervezett intézkedések;
 - e) az a)–d) pont alapján megadott információk nem technikai jellegű összefoglalása.
- (3) Az illetékes hatóság üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyt ad ki az (1) bekezdésben említett szabályozott szervezetnek, amelyben feljogosítja a III. mellékletben említett tevékenységre, amennyiben meggyőződött arról, hogy a szervezet képes a III. melléklet alapján szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségeknek megfelelő kibocsátások nyomon követésére és jelentésére.
- (4) Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély legalább a következő adatokat tartalmazza:
- a) a szabályozott szervezet neve és címe;
 - b) azon eszközök leírása, amelyekkel a szabályozott szervezet az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatokban szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat;
 - c) a szabályozott szervezet által az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatokban szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok jegyzéke;
 - d) a 14. cikkben említett aktusokban megállapított követelményeknek eleget tevő nyomonkövetési terv;

- e) a 14. cikkben említett jogi aktusokban megállapított jelentési követelmények;
 - f) kötelezettség az adott naptári évben az e fejezet szerint kiadott, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátással egyenlő számú egységeknek az említett év végétől számított négy hónapon belüli leadására.
- (5) A tagállamok engedélyezhetik a szabályozott szervezetek számára a nyomonkövetési terv módosítását az engedély változtatása nélkül. A szabályozott szervezetek az illetékes hatóság elé jóváhagyásra benyújtják az aktualizált nyomonkövetési terveket.
- (6) A szabályozott szervezet értesíti az illetékes hatóságot bármely, a tevékenysége jellegének vagy a szabad forgalomba bocsátandó tüzelőanyagoknak a megváltoztatására irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély aktualizálására van szükség. Adott esetben az illetékes hatóság a 14. cikkben említett jogi aktusokkal összhangban aktualizálja az engedélyt. Ha változik az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott szervezet azonossága, az illetékes hatóság az új szabályozott jogalany nevének és címének beillesztésével aktualizálja az engedélyt.

30c. cikk

A kibocsátási egységek összmenyisége

(1) Az e fejezet alapján [...] 2027-től kezdődően évente kiadott kibocsátási egységek uniós szintű mennyisége 2024-től kezdődően lineárisan csökken. A 2024-es értéket az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatok tekintetében az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 4. cikkének (2) bekezdése szerinti referenciakibocsátások alapján kiszámított 2024-es kibocsátási határértékek alapján határozzák meg, az említett rendelet hatálya alá tartozó valamennyi kibocsátásra lineáris csökkentési pályát alkalmazva. A mennyiséget 2024 után minden évben 5,15 %-os lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni. A Bizottság 2024. január 1-jéig közzéteszi a 2027-re [...] vonatkozó uniós szintű kibocsátási egységmenyiséget.

(2)Az e fejezet alapján 2028-tól kezdődően évente kiadott kibocsátási egységek uniós szintű mennyisége 2025-től kezdődően lineárisan csökken az e fejezet alapján a 2024–2026. évre vonatkozóan jelentett átlagos kibocsátások alapján. A kibocsátási egységek mennyiségét 5,43 %-os lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni, kivéve, ha a IIIa. melléklet 1. pontjában foglalt feltételek teljesülnek, amely esetben a mennyiséget a IIIa. melléklet 2. pontjában meghatározott szabályoknak megfelelően kiigazított lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni. A Bizottság 2027. június 30-ig közzéteszi a 2028-ra vonatkozó uniós szintű kibocsátási egység-mennyiséget, és szükség esetén a kiigazított lineáris csökkentési tényezőt.

(3)Az e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységek uniós szintű mennyiségét ki kell igazítani az azon esetekben leadott kibocsátási egységek mennyiségének ellentételezése érdekében, amikor nem lehetett elkerülni a kibocsátásoknak a 30f. cikk (4) bekezdésében említett kétszeres elszámolását. A kiigazításnak meg kell felelnie az e fejezet hatálya alá tartozó, az adott beszámolási évben a 30f. cikk (4) bekezdésében említett jogi aktusok alapján ellentételezett kibocsátási egységek teljes mennyiségének.

(4)Az a tagállam, amely egy szabályozott szervezetet a 30j. cikk alapján egyoldalúan bevont az e fejezet alapján létrehozott kibocsátáskereskedelembe, biztosítja, hogy az érintett szabályozott szervezet a 30f. cikk rendelkezéseivel összhangban az adott év április 30-ig kellően megalapozott jelentést nyújtson be az érintett illetékes hatóságnak. Amennyiben a benyújtott adatok kellően megalapozottak, az illetékes hatóság az adott év június 30-ig értesíti erről a Bizottságot. Az (1) bekezdés alapján kiadandó kibocsátási egység-mennyiséget a benyújtott, kellően megalapozott jelentés figyelembevételével ki kell igazítani.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

30d. cikk

Kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése a III. mellékletben említett tevékenységek tekintetében

- (1) [...] 2027-től az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket árverés útján értékesítik, kivéve, ha azokat az (EU) 2015/1814 határozattal létrehozott piaci stabilizációs tartalékba helyezik. Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket a II. [...] és a III. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységektől elkülönítve kell árverésre bocsátani.
- (2) A kibocsátási egységek e fejezet szerinti árverés útján történő értékesítése [...] 2027-ben kezdődik, a [...] 2027-re vonatkozó árverési mennyiség 130 %-ának megfelelő mennyiséggel, amelyet az adott évi uniós szintű kibocsátási egység-mennyiség, valamint az árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek (3), (4) és (5) [...] bekezdés szerinti megfelelő részaránya és mennyisége alapján határoznak meg. Az árverésre bocsátandó többletmennyiségeket csak a kibocsátási egységek 30e. cikk (2) bekezdése szerinti leadására lehet felhasználni, és azokat 2028. április 30-ig árverésre lehet bocsátani. A többletmennyiségeket le kell vonni a [...] 2029 és 2031 közötti időszakban árverésre bocsátandó mennyiségekből. Az ilyen korai árverések feltételeit a (6) bekezdéssel és a 10. cikk (4) bekezdésével összhangban kell meghatározni.

[...] 2027-ben 600 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet hoznak létre a piaci stabilizációs tartalék részeként az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (3) bekezdése szerint.

- (3) 150 millió, az e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységet árverésre kell bocsátani, és az ezen árverésekből származó valamennyi bevételt **2032-ig az (EU) 20../... rendelettel [a Szociális Klímaalapról szóló rendelet](*) [...] létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére kell bocsátani. A Bizottság gondoskodik e kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséről.**
- (3a) **A kibocsátási egységek fennmaradó mennyiségéből, valamint annak érdekében, hogy a (3) bekezdésben és a 10a. cikk (8a) bekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevétellel együtt legfeljebb 59 000 000 000 EUR összeg keletkezzen, a Bizottság biztosítja az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek további mennyiségének árverés útján történő értékesítését, amely további mennyiséget 2032-ig az (EU) 20../... rendelettel [a Szociális Klímaalapról szóló rendelet](*) létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére kell bocsátani. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a Szociális Klímaalapba szánt kibocsátási egységeket a 10. cikk (4) bekezdésében meghatározott elvekkel és szabályokkal, valamint a szóban forgó rendelkezés értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban bocsássák árverésre.**
- A (3) bekezdésben és az e bekezdés első albekezdésében említett kibocsátási egységek árveréséből származó bevételek a költségvetési rendelet 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek, és a Szociális Klímaalapra alkalmazandó szabályokkal összhangban kerülnek végrehajtásra.**
- Az alap számára a 10a. cikk (8a) bekezdésével, a (3) bekezdéssel és az e bekezdéssel összhangban elkülönített éves összeg nem haladhatja meg 2027 tekintetében a 10 500 000 000 EUR-t, 2028 tekintetében a 10 150 000 000 EUR-t, 2029 tekintetében a 9 950 000 000 EUR-t, 2030 tekintetében a 9 750 000 000 EUR-t, 2031 tekintetében a 9 500 000 000 EUR-t, 2032 tekintetében pedig a 9 150 000 000 EUR-t.**
- Amennyiben a (4) bekezdésben említett árverés útján történő értékesítéséből származó bevételt az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásnak minősítik, a 10a. cikk (8a) bekezdése, a (3) bekezdés és e bekezdés hatályát veszti.**

- (4) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységeknek a (3) és a **(3a)** bekezdésben meghatározott mennyiségek levonása utáni teljes mennyiségét a tagállamok árverés útján értékesítik, és azt az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatokat és az érintett tagállam 2016 és 2018 közötti átlagára vonatkozó, az (EU) 2018/842 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti referenciakibocsátásoknak megfelelő részarányával megegyező arányban osztják szét közöttük.

[...]

- (5) A kibocsátási egységek (4) bekezdés szerinti, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak, kivéve a **(3a)** bekezdéssel összhangban külső címzett bevételnek minősülő, illetve az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásnak minősített, az uniós költségvetésbe beállított bevételeket. A tagállamoknak az említett bevételeket – vagy az e bevételek pénzügyi értékével megegyező összeget – a 10. cikk (3) bekezdésében említett egy vagy több tevékenységre, vagy az alábbiak közül egy vagy több intézkedésre [...] kell felhasználniuk:
- a) az épületek fűtésének és hűtésének dekarbonizációjához vagy az épületek energiaszükségletének csökkentéséhez való hozzájárulásra szánt intézkedések, beleértve a megújuló energiák integrálását és a kapcsolódó intézkedéseket a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (11) bekezdése, 12. és 20. cikke szerint [a hivatkozásokat a felülvizsgált irányelvvel aktualizálni kell], valamint a legrosszabbul teljesítő épületekben található alacsony jövedelmű háztartások pénzügyi támogatására irányuló intézkedések;
 - b) olyan intézkedések, amelyek célja, hogy felgyorsítsák a kibocsátásmentes járművek elterjedését, vagy pénzügyi támogatást nyújtsanak a kibocsátásmentes járművek teljesen interoperábilis elektromos és egyéb töltési infrastruktúrájának kiépítéséhez, vagy olyan intézkedések, amelyek ösztönzik a tömegközlekedési formákra való áttérést és javítják a multimodalitást, vagy pénzügyi támogatást nyújtanak a közlekedési szolgáltatást igénybe vevő alacsony és közepes jövedelmű személyeket érintő szociális szempontok kezelése érdekében;

c) pénzügyi ellentételezés nyújtása a tüzelőanyagok végső fogyasztói számára azokban az esetekben, amikor nem lehetett elkerülni a kibocsátásoknak a 30f. cikk (4) bekezdésében említett kétszeres elszámolását.

A tagállamoknak az e cikkel összhangban keletkező, árverésből származó bevételeik egy részét az e fejezet szerinti kibocsátáskereskedelem szociális vonatkozásainak kezelésére [...] kell fordítaniuk, különös hangsúlyt fektetve a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartásokra, a kiszolgáltatott helyzetben lévő mikrovállalkozásokra és a kiszolgáltatott helyzetben lévő közlekedési felhasználókra, az (EU) 20.../... rendeletben [a Szociális Klímaalapról szóló rendelet](*) meghatározottak szerint. [...]

A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre a kibocsátási egységek e fejezet szerinti árverésre bocsátásából származó, az első albekezdésben említett bevételekkel egyenértékű összegben.

A tagállamok úgy tájékoztatják a Bizottságot a bevételek felhasználásáról és az e bekezdésnek megfelelően hozott intézkedésekről, hogy ezt az információt belefoglalják az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet(**) értelmében benyújtott jelentéseikbe.

- (6) Az e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységekre a 10. cikk (4) és (5) bekezdését alkalmazni kell. [...]

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

(**) [*illessze be a hivatkozást*]

30e. cikk

Az egységek átruházása, leadása és törlése

- (1) A 12. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott szervezetekre és kibocsátási egységekre, kivéve a 12. cikk (2a), (3) és (3a) bekezdését, (4) bekezdésének második és harmadik mondatát, valamint (5) bekezdését. Ebből a célból:
- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
 - b) a létesítmények üzemeltetőire történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott szervezetekre vonatkozna;
 - c) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna.

- (2) [...] 2028. január 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott szervezet minden év április 30-ig leadjon annyi, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évben a III. melléklet értelmében szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok mennyiségének megfelelő, a 15. cikknek és a 30f. cikknek megfelelően hitelesített összes kibocsátás, továbbá gondoskodnak arról, hogy e kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.
- (3) 2030. december 31-ig – az első és a második bekezdéstől eltérve, – amennyiben egy adott tagállamban letelepedett szabályozott szervezet a 2027–2030-as időszakban hatályos, valamely a III. mellékletben említett tevékenységre kiterjedő nemzeti szén-dioxid-adó hatálya alá tartozik, az érintett tagállam illetékes hatósága egy adott referenciaévre mentesítheti az adott szabályozott szervezetet a kibocsátási egységek leadására vonatkozó, (2) bekezdés szerinti kötelezettsége alól, feltéve, hogy:
- a) az érintett tagállam [kérjük, illesszék be e módosító irányelv átültetésének határidejét]-ig értesíti a Bizottságot a valamely, III. mellékletben említett tevékenységre kiterjedő nemzeti szén-dioxid-adójáról, továbbá a 2027–2030. évekre alkalmazandó adómértékeket meghatározó nemzeti jogszabály ekkorra már hatályba lépett. Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a nemzeti szén-dioxid-adó bármely későbbi változásáról;
 - b) a referenciaévben az érintett tagállamban az adott szabályozott szervezet által ténylegesen megfizetett nemzeti szén-dioxid-adó magasabb, mint az e fejezet alapján létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszer aukciós elszámolóára;
 - c) a szabályozott szervezet teljes mértékben eleget tesz az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekről szóló 30b. cikk, valamint a kibocsátásainak nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló 30f. cikk szerinti kötelezettségeknek;
 - d) az érintett tagállam a referenciaévet követő év április 30-ig értesíti a Bizottságot bármely ilyen mentesség alkalmazásáról és a g) ponttal, valamint a 10. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban törlendő kibocsátási egységek megfelelő mennyiségéről;

- e) a Bizottság az a) pont szerinti értesítéstől számított három hónapon belül vagy az adott évre vonatkozó, a d) pont szerinti értesítést követő két hónapon belül nem emel kifogást az eltérés alkalmazása ellen azon az alapon, hogy a bejelentett intézkedés nem felel meg az e bekezdésben meghatározott feltételeknek;
- f) az érintett tagállam addig nem értékesíti árverés útján a 30d. cikk (4) bekezdésében említett kibocsátási egységek egy adott referenciaévre vonatkozó mennyiségét, amíg az e bekezdés alapján törlendő kibocsátási egységek mennyiségét a g) ponttal összhangban meg nem határozzák, kivéve azokat a mennyiségeket, amelyek [...] az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat³⁵ szerinti kötelezettségeinek teljesítéséhez szükségesek, ha a 30d. cikk (4) bekezdésében említett árverésből származó bevételt az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásként állapítják meg. Az érintett tagállam nem árverezi el a kibocsátási egységeknek a 30d. cikk (2) bekezdésének első albekezdése szerinti többletmennyiségét;
- g) az érintett tagállam törli az általa a referenciaévre vonatkozóan árverésre bocsátandó kibocsátási egységeknek a 30d. cikk (4) bekezdésében említett teljes mennyiségéből az adott szabályozott szervezet e fejezet szerinti hitelesített kibocsátásainak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet a referenciaévre vonatkozóan. Amennyiben az f) pont alkalmazását követő referenciaévben árverésre bocsátandó kibocsátási egységek mennyisége nem éri el az e bekezdés alapján törlendő kibocsátási egységek mennyiségét, az érintett tagállam biztosítja, hogy a referenciaévet követő év végéig törli a különbségnek megfelelő kibocsátási egységek mennyiségét; és

³⁵ A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14-én.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).

- h) az érintett tagállam az a) pont szerinti első értesítés időpontjában kötelezettséget vállal arra, hogy egy vagy több, a 30d. cikk (5) bekezdésének első és második albekezdésében felsorolt vagy említett intézkedés esetében azokkal a bevételekkel egyenértékű összeget használ fel, amelyekre ezen eltérés hiányában a 30d. cikk (5) bekezdése vonatkozott volna. A 30d. cikk (5) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdését alkalmazni kell, és a Bizottság biztosítja, hogy az azok alapján kapott információk összhangban legyenek a vállalt kötelezettséggel.

A g) pont szerint törlendő kibocsátási egységek mennyisége nem érintheti a 30d. cikk (3a) bekezdése alapján megállapított külső címzett bevételeket [...], vagy – amennyiben az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdése alapján megállapításra került – az uniós költségvetésnek az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat szerinti, a kibocsátási egységek 30d. cikk szerinti árverés útján történő értékesítéséből származó bevételekből keletkező saját forrásait.

30f. cikk

A kibocsátások nyomon követése, jelentése, hitelesítése és akkreditáció

- (1) A 14. és 15. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott szervezetekre és kibocsátási egységekre. Ebből a célból:
- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
 - b) az I. mellékletben felsorolt tevékenységre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha a III. mellékletben említett tevékenységre vonatkozna;
 - c) az üzemeltetőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott szervezetekre vonatkozna;
 - d) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy 2025-től kezdődően minden szabályozott szervezet minden naptári évre vonatkozóan nyomon kövesse a III. melléklet alapján szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségeknek megfelelő kibocsátásokat. Azt is biztosítják, hogy 2026-tól kezdődően minden egyes szabályozott jogalany a 14. cikk (1) bekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban jelentse ezeket a kibocsátásokat az illetékes hatóságnak a következő évben.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a 2025. január 1-jén a 30b. cikk szerinti engedéllyel rendelkező szabályozott szervezetek 2025. március 30-ig jelentsék a 2024. évre vonatkozó korábbi kibocsátásaikat.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott jogalanyok tüzelőanyag-típusonként megbízhatóan és pontosan tudják azonosítani és dokumentálni az építőipar és a közúti közlekedés III. mellékletben meghatározott ágazatában égetésre felhasznált, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok pontos mennyiségét, valamint a szabályozott szervezetek által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok végső felhasználását. A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy [...] korlátozzák az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások és a II. [...] és III. fejezet szerinti kibocsátások kétszeres elszámolásának kockázatát.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kétszeres elszámolás elkerülését, valamint – amennyiben a kétszeres elszámolás nem kerülhető el [...] – a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak nyújtott pénzügyi ellentételezést illető részletes szabályokra vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (5) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó elveket a IV. melléklet C. része határozza meg.
- (6) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások hitelesítésének kritériumait az V. melléklet C. része határozza meg.
- (7) A tagállamok egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket engedélyezhetnek azon szabályozott szervezetek esetében, amelyeknek a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok mennyiségének megfelelő éves kibocsátása – a 14. cikk (1) bekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban – évi 1000 tonna alatti szén-dioxid-egyenértéknek felel meg.

30g. cikk

Igazgatás

A 13., a 15a. cikket, a 16. cikk (1), (2), (3), (4) és (12) bekezdését, a 17., a 18., a 19., a 20., a 21., a 22., a 22a., a 23. és a 29. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott szervezetekre és kibocsátási egységekre. Ebből a célból:

- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
- b) az üzemeltetők~~re~~re történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott szervezetekre vonatkozna;
- c) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna.

30h. cikk

Intézkedések túlzott mértékű áremelkedés esetén

- (1) Amennyiben a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott jogi aktussal összhangban lebonyolított árveréseken a kibocsátási egységek átlagára több mint három egymást követő hónapban meghaladja a kibocsátási egységek azon átlagárának kétszeresét, amelyet az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek árverésén a megelőző hat egymást követő hónapban tapasztaltak, az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (7) bekezdésével összhangban [...] 50 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet kell felszabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.

A 2027. és a 2028. év tekintetében az első albekezdésben foglalt feltételek akkor teljesülnek, ha a kibocsátási egységek átlagára több mint három egymást követő hónapban meghaladja a kibocsátási egységeknek a – megelőző, egymást követő hat hónapból álló – referencia-időszakra vonatkozó átlagárának a másfélszeresét.

- (2) Amennyiben a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott jogi aktussal összhangban lebonyolított árveréseken a kibocsátási egységek átlagára több mint három egymást követő hónapban meghaladja a kibocsátási egységek azon átlagárának háromszorosát, amelyet az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek árverésén a megelőző, egymást követő hat hónapban tapasztaltak, [...] az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (7) bekezdésével összhangban [...] 150 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet kell felszabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.
- (3) Amennyiben az e cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett feltétel teljesül, ugyanezen bekezdés alapján az ezt követő 12 hónapon belül nem szabadíthatók fel további kibocsátási egységek.
- (4) Amennyiben az (1) vagy a (2) bekezdésben foglalt feltétel teljesült, és a (3) bekezdés nem alkalmazandó, a Bizottság haladéktalanul közzéteszi a Hivatalos Lapban azt az időpontot, amikor az (1) vagy a (2) bekezdésben foglalt feltétel teljesült.

30i. cikk

E fejezet felülvizsgálata

A Bizottság 2028. január 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e fejezet rendelkezéseinek végrehajtásáról, a rendelkezések hatékonyságára, igazgatására és gyakorlati alkalmazására tekintettel, beleértve az (EU) 2015/1814 határozat szerinti szabályok alkalmazását, valamint az e fejezet szerinti kibocsátási egységeknek a II. [...] és a III. fejezet hatálya alá tartozó, szabályosan működő szervezetek megfelelési kötelezettségeinek teljesítése céljából történő felhasználását. A Bizottság adott esetben e jelentéshez csatolja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, e fejezet módosítására irányuló javaslatot. A Bizottság 2031. október 31-ig értékeli a III. melléklet hatálya alá tartozó ágazatoknak a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ágazatokra kiterjedő kibocsátáskereskedelmi rendszerbe történő integrálásának megvalósíthatóságát.

A III. mellékletben említett tevékenységnek a II. és III. fejezet hatálya alá nem tartozó egyéb ágazatokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások

(1) 2027-től kezdődően a tagállamok e fejezettel összhangban a kibocsátáskereskedelmet a III. melléklet felsorolásában nem szereplő ágazatokra is alkalmazhatják, figyelembe véve minden vonatkozó kritériumot – különösen a belső piacra gyakorolt hatásokat, a verseny esetleges torzulásait, az e fejezet szerint létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszer környezeti integritását, valamint a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatóságát – feltéve hogy a Bizottság jóváhagyja a tevékenység kiterjesztését.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kiterjesztés jóváhagyására, a további kibocsátási egységek kiadásának engedélyezésére és a tevékenység kiterjesztésének más tagállamok általi engedélyezésére vonatkozóan. A Bizottság továbbá az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor további szabályokkal egészítheti ki a kiterjesztést a kétszeres elszámolás esetleges eseteinek kezelését célzó intézkedésekre vonatkozóan, többek között az I. mellékletben felsorolt tevékenységek során történő tüzelőanyag-felhasználáshoz kapcsolódó kibocsátási egység-leadás ellentételezése céljából való további kibocsátási egység-kiadás tekintetében. Amennyiben a tagállamok olyan ágazatokban vagy alágazatokban működő vállalkozások segítségét célzó pénzügyi intézkedéseket hoznak, amely ágazatok valójában az egyoldalú kiterjesztés miatt vannak kitéve a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának azon jelentős, ténylegesen felmerülő közvetett költségekből fakadóan, amelyek az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a tüzelőanyagárakban e kiterjesztés folyamányaként áthárított költségeiből származnak, akkor az ilyen intézkedéseknek összhangban kell lenniük az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal, és nem okozhatnak indokolatlan versenytorzulást a belső piacon.

(2) Az e cikk szerinti engedély alapján kiadott további kibocsátási egységeket a 30d. cikkben meghatározott követelményekkel összhangban árverés útján kell értékesíteni. A 30d. cikk (1)–(4a) bekezdésétől eltérve, az említett további kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználását a tevékenységeket egyoldalúan kiterjesztő tagállamok határozzák meg.”

22. A 2003/87/EK irányelv I., IIb., IV. és V. melléklete ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosul, a 2003/87/EK irányelv pedig az ezen irányelv I. mellékletében meghatározottak szerint a III., IIIa. és IIIb. melléklettel egészül ki.

2. cikk

Az (EU) 2015/1814 határozat módosításai

Az (EU) 2015/1814 határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

- a) a 4. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az adott évben forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma a 2008. január 1-je óta eltelt időszakban létesítmények és hajózási társaságok tekintetében kiadott és tartalékba nem helyezett kibocsátási egységek összesített száma, beleértve a szóban forgó időszakban a 2018. március 18-án hatályos 2003/87/EK irányelv 13. cikkének (2) bekezdése értelmében kiadott kibocsátási egységek számát és az EU ETS hatálya alá tartozó létesítmények által az adott év december 31-ig a [...] nemzetközi jóváírás igénybevételére vonatkozóan gyakorolt jogokat, valamint levonva az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó létesítmények és hajózási társaságok 2008. január 1. és az ugyanazon adott év december 31. közötti hitelesített kibocsátásának tonnában kifejezett összesített mennyiségét és a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (4) bekezdése értelmében törölt kibocsátási egységek számát.”;

- b) a cikk a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) [Az ezen irányelv hatálybalépését követő év]-tól/-től a bármely adott évben forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma kiszámításának magában kell foglalnia a légi közlekedés tekintetében kiadott kibocsátási egységek összesített számát és az EU ETS hatálya alá tartozó légi közlekedésből származó hitelesített kibocsátások tonnában kifejezett összesített mennyiségét, kivéve a 12. cikk (6) bekezdése szerint kiszámított, a kibocsátáskompensáció hatálya alá tartozó útvonalakon közlekedő légi járatokból származó kibocsátásokat, [az ezen irányelv hatálybalépését követő év] január 1. és december 31. között. [...]

A 2003/87/EK irányelv 3ga. cikke alapján törölt kibocsátási egységeket a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számának kiszámítása céljából kiadottnak kell tekinteni.”;

c) az (5) és az (5a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Bármely adott évben, ha a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma 833 millió és 1 096 millió között van, az e cikk (4) bekezdésében említett legfrissebb közzététel szerint forgalomban levő kibocsátási egységek teljes száma és a 833 millió közötti különbségnek megfelelő számú kibocsátási egységet le kell vonni a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerint árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek mennyiségéből, és az adott év szeptember 1-jével kezdődő 12 hónapos időszakra tartalékba kell helyezni. Ha a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma meghaladja az 1 096 millió kibocsátási egységet, a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerint árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek mennyiségéből levonandó és az adott év szeptember 1-jével kezdődő 12 hónapos időszakban tartalékba helyezendő kibocsátási egységek száma a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számának 12 %-a. Az utolsó mondatától eltérve 2030. december 31-ig a százalékos arányt meg kell kétszerezni.

Az e bekezdés értelmében levonandó kibocsátási egységek teljes számának sérelme nélkül, a 2003/87/EK irányelv 10. cikke (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett kibocsátási egységeket 2030. december 31-ig nem kell figyelembe venni az egyes tagállamoknak az említett teljes számban való részesedése meghatározásakor.

(5a) Amennyiben a 3. cikk szerint elvégzett első felülvizsgálat során más döntés nem születik, 2023-tól kezdődően érvényteleníteni kell a 400 millió egységen felül a tartalékban maradó kibocsátási egységeket.”;

d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Ha valamely évben nem alkalmazandó e cikk (6) bekezdése, és teljesült a 2003/87/EK irányelv 29a. cikkének első bekezdésében szereplő feltétel, a tartalékból fel kell szabadítani 75 millió kibocsátási egységet, és hozzá kell adni a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (2) bekezdése alapján árverés útján értékesíteni kívánt kibocsátási egységek mennyiségéhez. Amennyiben a tartalék 75 milliónál kevesebb kibocsátási egységet tartalmaz, e bekezdés értelmében a tartalékban lévő valamennyi kibocsátási egységet fel kell szabadítani. Amennyiben teljesül a 2003/87/EK irányelv 29a. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétel, a tartalékból az említett rendelkezésnek megfelelően felszabadítandó mennyiségeket egyenlő arányban kell elosztani egy három hónapos időszak alatt, amely legkésőbb a 2003/87/EK irányelv 29a. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétel teljesülésétől számított két hónap elteltével kezdődik, mely feltétel teljesülésének dátumáról a Bizottság a negyedik albekezdéssel összhangban értesítést küld.”

2. A szöveg a következő 1a. cikkel egészül ki:

„1a. cikk

A piaci stabilizációs tartalék működése az építőipari és a közúti közlekedési ágazatban

- (1) A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket az e cikkben meghatározott szabályokkal összhangban az e határozat 1. cikke alapján létrehozott tartalék külön részébe kell helyezni, és abból kell felszabadítani.
- (2) Az e cikk szerinti tartalékba helyezés 2028. szeptember 1-jétől alkalmazandó. A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket az e határozat 1. cikkének hatálya alá tartozó kibocsátási egységektől elkülönítve kell tartalékba helyezni, tárolni és felszabadítani a tartalékból.

- (3) 2027-ben az (1) bekezdésben említett részt a 2003/87/EK irányelv 30d. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban kell létrehozni. 2031. január 1-jére az e bekezdésben említett, a tartalékból fel nem szabadított kibocsátási egységek már nem érvényesek.
- (4) A Bizottság a következő év május 15-ig minden évben közzéteszi a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezete szerinti, forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes számát, az 1. cikk (4) bekezdése szerint forgalomban lévő kibocsátási egységek számától elkülönítve. Az e cikk alapján egy adott évben forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezete hatálya alá tartozó, 2027. január 1-je óta eltelt időszakban kiadott kibocsátási egységek összesített száma, levonva abból a 2027. január 1. és az ugyanazon adott év december 31. közötti időszakra vonatkozó, a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezete szerinti hitelesített kibocsátások tonnában kifejezett összesített mennyiségét, valamint a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezete szerinti, a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (4) bekezdésével összhangban törölt kibocsátási egységeket. Az első közzétételre 2028. május 15-ig kerül sor.
- (5) Bármely adott évben, ha a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma az e cikk (4) bekezdésében említett legfrissebb közzététel szerint meghaladja a 440 millió kibocsátási egységet, 100 millió kibocsátási egységet le kell vonni a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 30d. cikke szerint árverés útján értékesítendő, a IVa. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek mennyiségéből, és az adott év szeptember 1-jével kezdődő 12 hónapos időszakra tartalékba kell helyezni.
- (6) Bármely adott évben fel kell szabadítani a IVa. fejezet hatálya alá tartozó 100 millió kibocsátási egységet a tartalékból, amennyiben a forgalomban lévő kibocsátási egységek teljes száma kevesebb, mint 210 millió, és ezt a 100 millió kibocsátási egységet hozzá kell adni a tagállamok által a 2003/87/EK irányelv 30d. cikke szerint árverés útján értékesítendő, a IVa. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek mennyiségéhez. Amennyiben a tartalék 100 milliónál kevesebb kibocsátási egységet tartalmaz, e bekezdés értelmében a tartalékban lévő valamennyi kibocsátási egységet fel kell szabadítani.

- (7) A 2003/87/EK irányelv 30h. cikkének megfelelően a tartalékból felszabadítandó mennyiségeket hozzá kell adni a IVa. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek azon mennyiségéhez, amelyet a tagállamok a 2003/87/EK irányelv 30d. cikke alapján árverés útján értékesítenek [...] a 2003/87/EK irányelv 30h. cikkének megfelelően azon három hónapos időszakon belül, amely egy hónappal az után veszi kezdetét, hogy a feltételek a Hivatalos Lapban való közzététel szerint teljesültek.
- (8) Az 1. cikk (8) bekezdését és a 3. cikket alkalmazni kell a 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre.”

3. cikk

[A 3. cikk el lesz választva ettől a módosító irányelvtől, és az (EU) 2015/757 rendelet módosításáról szóló önálló rendelet lesz – a szöveg átkerült a 8. cikk utánra³⁶]

4. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek [...] az irányelvnek 2023. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.
- (2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

³⁶ Vö.: WK 7351/2022 ADD 2.

5. cikk

Átmeneti rendelkezések

[...] Az ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségük teljesítése során a tagállamok biztosítják, hogy a 2003/87/EK irányelv [*az ezen irányelv hatálybalépését megelőző nap*]-án/-én hatályos változata 3. cikkének u) pontját, 10a. cikkének (3) bekezdését és (4) bekezdését, 10c. cikkének (7) bekezdését és I. mellékletének 1. pontját átültető nemzeti jogszabályaik 2025. december 31-ig továbbra is alkalmazandók legyenek. A tagállamok 2026. január 1-jétől alkalmazzák az említett rendelkezések módosításait átültető nemzeti intézkedéseiket.

6. cikk

[...]³⁷

7. cikk

A 2. cikk hatálybalépése és alkalmazásának kezdőnapja

1. Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
2. A 2. cikket 2024. január 1-jétől kell alkalmazni³⁸.

³⁷ Az (EU) 2015/757 rendelet módosításainak az irányelvtől való elkülönítése következtében a 6. cikket el kell hagyni. Lényegében a módosító rendelet alábbi 2. cikke váltja fel.

³⁸ Ez az átültetési rendelkezésben a 2. cikkre való hivatkozás helyébe lép. Az említett időpont biztosítja, hogy a 2. cikk módosításai az 1. cikket átültető nemzeti intézkedésekkel egy időben legyenek alkalmazandók.

8. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei. [...]

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

a Tanács részéről

az elnök

az elnök

Az (EU) 2015/757 rendeletnek a tengeri szállítási tevékenységek és a szén-dioxidtól eltérő üvegházhatást okozó gázok EU ETS-be való integrálását célzó módosításai³⁹

1. cikk

⁴⁰Az (EU) 2015/757 rendelet a következőképpen módosul:

–2. A rendelet egészében – kivéve az 1., a 2., a 3. cikket, a 21. cikk (5) bekezdésének a) és r) pontját, az I. és a II. mellékletet – a „szén-dioxid-kibocsátás” szavak helyébe az „üvegházhatásúgáz-kibocsátás” szavak lépnek, a „kibocsátott szén-dioxid” szavak helyébe pedig a „kibocsátott üvegházhatású gázok” szavak lépnek.

–1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a rendelet szabályozza az uniós tagállamok joghatósága alatt álló kikötőbe érkező, azon belüli vagy onnan távozó hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátása, valamint az éghajlattal kapcsolatos egyéb vonatkozó információk pontos nyomon-követését, jelentését és ellenőrzését annak érdekében, hogy költséghatékony módon ösztönözze a tengeri szállításból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését.”

0. A 2. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezt a rendeletet a legalább 5000 bruttó tonnátartalmú hajókra kell alkalmazni az utolsó útiterv szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterv szerinti kikötőbe tartó útjaik során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőn belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában.

(1a) Az e rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatású gázok a következők:

a) a szén-dioxid (CO₂);

³⁹ Beillesztendő preambulumbekendések.

⁴⁰ A WK 7351/2022 ADD 1 dokumentumból átvett javaslatok.

b) a [2024. január 1.] utáni kibocsátások tekintetében a metán (CH₄); és

c) a [2024. január 1.] utáni kibocsátások tekintetében a dinitrogén-oxid (N₂O).

Ahol ez a rendelet a kibocsátások vagy a kibocsátott, üvegházhatást okozó gázok teljes összesített mennyiségét említi, ott azt az egyes gázok külön-külön meghatározott összmennyiségeinek összesítésére való hivatkozásként kell értelmezni⁴¹.

(1b) 2025. január 1-jétől ez a rendelet a legalább 400 bruttó tonnatartalmú általános teherhajókra is alkalmazandó az utolsó útiterv szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során történő, a tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterv szerinti kikötőbe tartó útjaik során történő, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőn belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában.

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) »üvegházhatásúgáz-kibocsátás«: az e rendelet 2. cikkének (1a) bekezdése szerinti kötelezettségek hatálya alá tartozó üvegházhatású gázok hajók általi [...] kibocsátása;”

b) a b), d) és m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »útiterv szerinti kikötő«: a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének wa) pontjában meghatározott »útiterv szerinti kikötő«⁴²;

„d) »társaság«: a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének v) pontjában meghatározott hajózási társaság”;

„m) »jelentési időszak«: a január 1-jétől december 31-ig tartó időszak, december 31-ig bezárólag. Olyan utak esetében, amelyeknél az indulási és az érkezési időpont két különböző naptári évre esik, az adatokat az érintett naptári évre vonatkozóan kell figyelembe venni;”

⁴¹ Annak biztosítására, hogy a rendelet egészében minden egyes gázzal külön szerepeljen jelentés, ami lehetővé tenné a szén-dioxid-egyenértékben kifejezett kibocsátások összmennyiségeinek az összesítését.

⁴² A WK 7351/2022 dokumentumban szereplő javaslatokkal összhangban az átrakási kikötőkkel kapcsolatos változásokat az MRV-rendeletnek is tükröznie kell.

c) a szöveg a következő q) és r) ponttal egészül ki:

„q) »igazgatási hatóság« az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelvének* 3gd. cikkében említett, a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság*;

r) »társasági szintű összesített kibocsátási adatok«: a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében a tengeri szállítási tevékenységek tekintetében felsorolt gázokhoz kapcsolódó és az említett irányelv alapján bejelentendő üvegházhatásúgáz-kibocsátások összege, a jelentési időszakban a társaság felelőssége alá tartozó valamennyi hajó tekintetében.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).”

2. A 4. cikk a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A társaságok a 11a. cikk szerinti jelentési időszak alatt jelentik a felelősségi körükbe tartozó hajók társasági szintű összesített kibocsátási adatait.”

3. Az 5. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el [...] az I. és a [...] II. melléklet módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy azok szövege figyelembe vegye a metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátások e rendelet hatálya alá vonását, a 2003/87/EK irányelv felülvizsgálatát, beleértve a 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal, a vonatkozó nemzetközi szabályokkal, valamint a nemzetközi és európai szabványokkal való összehangolást. A Bizottság felhatalmazást kap arra is, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy – figyelemmel a technológiai és tudományos fejlődésre és a 2003/87/EK irányelvvel létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatékony működésének biztosítása érdekében – módosítsa az I. és a II. mellékletet az azokban foglalt nyomonkövetési módszerek elemeinek a pontosítása céljából.

A Bizottság [2023. október 1-jéig] elfogadja a metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátások e rendelet hatálya alá vonásához szükséges, az I. és a II. mellékletet módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat. Az I. mellékletben meghatározott módszereket és a II. mellékletben foglalt szabályokat adott esetben össze kell hangolni a(z) [xxx/yyyy] [FuelEU Maritime, 2021/0210 (COD)] rendeletben foglalt módszerekkel és szabályokkal.”

4. A 6. cikk a következőképpen módosul:

–a) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a társaság neve, valamint a kapcsolattartó személy címe, telefonszáma és e-mail-címe, továbbá a társaságokra és bejegyzett tulajdonosokra vonatkozó egyedi IMO-azonosító szám”;

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A társaságok formanyomtatványokon alapuló szabványosított nyomkövetési terveket használnak, amelyeket automatizált rendszerek és adatcsere-formátumok használatával kell benyújtani. Az említett formanyomtatványokat, beleértve az egységes alkalmazásukra és az automatikus továbbításukra vonatkozó technikai szabályokat is, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozza meg. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

b) a szöveg a következő (6), (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) [...] [2024. április 1]-jéig a társaságok az e rendelet hatálya alá tartozó minden egyes hajójukra vonatkozóan nyomkövetési tervet nyújtanak be a felelős igazgatási hatóságnak, amelyet a hitelesítő először e rendeletnek megfelelőként értékel, és amely tükrözi a metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátás e rendelet hatálya alá vonását.

(7) A (6) bekezdéstől eltérve, azon hajók tekintetében, amelyek [2024. január 1]-jét [...] követően első alkalommal kerülnek e rendelet hatálya alá, a társaság köteles indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az egyes hajóknak valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben történő első kikötői megállását követő három hónapon belül benyújtani az e rendelettel összhangban álló nyomkövetési tervet a felelős igazgatási hatóságnak.

(8) A felelős igazgatási hatóságok [beillesztendő a dátum: e módosító rendelet [...] hatálybalépésétől számított két év]-ig jóváhagyják a társaságok által benyújtott nyomonkövetési terveket a Bizottság által a második albekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban. Azon hajók tekintetében, amelyek [2024. január 1]-jét [...] követően első alkalommal tartoznak a [felülvizsgált ETS-irányelv] hatálya alá, a felelős igazgatási hatóság a hajónak a tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben való első kikötői megállását követő négy hónapon belül jóváhagyja a benyújtott nyomonkövetési tervet a Bizottság által a második albekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban.

A Bizottság a 23. cikknek megfelelően [2023. október 1]-jéig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a nyomonkövetési tervekre vonatkozóan a 6., 7., 8., 9. és 10. cikkben foglalt szabályokról szóló rendelkezések módosítása céljából, annak érdekében, hogy figyelembe vegye a metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátás e rendelet hatálya alá vonását.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezt a rendeletet a nyomonkövetési tervek igazgatási hatóság általi jóváhagyására vonatkozó szabályokkal.”

5. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés második mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az értékelést követően a hitelesítő tájékoztatja a társaságot arról, hogy az említett módosítások esetében teljesül-e a követelményeknek való megfelelés. A társaság benyújtja a módosított nyomonkövetési tervét a felelős igazgatási hatóságnak, amint a hitelesítőtől értesítést kap arról, hogy a nyomonkövetési terv megfelel a követelményeknek.”;

b) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az igazgatási hatóság jóváhagyja a nyomonkövetési tervnek a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontja szerinti módosításait a Bizottság által az e bekezdés második albekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezt a rendeletet a nyomkövetési tervek módosításai igazgatási hatóság általi jóváhagyására vonatkozó szabályok tekintetében.”

6. A 10. cikk első albekezdése a következő k) ponttal egészül ki⁴³:

„k) a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó, az említett irányelv I. melléklete szerinti [...] tengeri szállítási tevékenységekkel összefüggésben keletkező és az irányelv [...] értelmében bejelentendő üvegházhatásúgáz-kibocsátások összmennyiségeinek összesítése, az említett irányelv 12. cikkének (3) bekezdésétől való esetleges releváns eltérések indokolásához szükséges, az irányelv 12. cikkének (3-e), (3-d), (3-c) és (3-b) bekezdése szerinti információkkal együtt.”

6a. A 11. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A társaságok 2025-től kezdve minden év március 31-ig kötelesek a felelős igazgatási hatóságukhoz, a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében érintett, lobogó szerinti államok hatóságaihoz és a Bizottsághoz a felelősségi körükbe tartozó minden egyes hajó tekintetében a teljes jelentési időszakra vonatkozó olyan kibocsátási jelentést benyújtani, amelyet egy hitelesítő a 13. cikkel összhangban megfelelőnek minősített. Az igazgatási hatóság előírhatja a társaságok számára, hogy kibocsátási jelentéseiket március 31. előtt, de február 28-nál nem korábban nyújtsák be.”

6b. A 11. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A társaság megváltozása esetén az előző társaságnak – a változás lezárultának időpontjához észszerű módon lehető legközelebb eső időpontban, de legkésőbb három hónappal azt követően – jelentést kell benyújtania a saját felelős igazgatási hatósága, a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében érintett, lobogó szerinti államok hatóságai, az új társaság és a Bizottság számára, amelyben közli ugyanazokat az elemeket, amelyek a kibocsátási jelentésben is szerepelnek, de kizárólag a felelősségi körében végrehajtott tevékenységek időtartamára vonatkozóan.”

⁴³ A szén-dioxidtól eltérő kibocsátások figyelembevétele érdekében kiigazított szöveg.

6c. A 11. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy módosítsa a 11., a 11a. és a 12. cikkben foglalt jelentéstételi szabályokra vonatkozó rendelkezéseket annak érdekében, hogy figyelembe vegye a metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátás e rendelet hatálya alá vonását. Az első ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktust [2023. október 1]-jéig kell elfogadni.”

7. A szöveg a következő 11a. cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentése és benyújtása

- (1) A (4) bekezdés értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban a társaságok a kibocsátási jelentésben és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben szereplő adatok alapján meghatározzák a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat az adott jelentési időszak és minden olyan hajó vonatkozásában, amely a jelentési időszakban a felelősségi körükbe tartozott.
- (2) 2025-től kezdődően [...] a társaság a (4) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban minden év március 31-ig benyújtja a felelős igazgatási hatóságnak a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat, amelyek magukban foglalják a jelentési időszak 2003/87/EK irányelv értelmében bejelentendő, tengeri szállítással összefüggő kibocsátásait, és amelyeket e rendelet III. fejezetével összhangban hitelesítettek (a továbbiakban: a hitelesített társasági szintű összesített kibocsátási adatok).
- (3) Az igazgatási hatóság előírhatja a társaságok számára, hogy a hitelesített összesített kibocsátási adatokat március 31. előtt, de február 28-nál nem korábban nyújtsák be.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a társasági szintű összesített adatok nyomon követésére és jelentésére, valamint a társasági szintű összesített kibocsátási adatoknak az igazgatási hatósághoz történő benyújtására vonatkozó szabályokkal.”

8. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A kibocsátási jelentés és a társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentésének formátuma”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kibocsátási jelentést és a társasági adatok összesített kibocsátási adatainak jelentését automatizált rendszerek és adatsere-formátumok alkalmazásával kell benyújtani, beleértve az elektronikus formanyomtatványokat is.”

9. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A hitelesítő értékeli, hogy a kibocsátási jelentés és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentés megfelel-e a 8–12. cikkben, valamint az I. és II. mellékletben meghatározott követelményeknek.”;

b) a szöveg a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A hitelesítő értékeli, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatok megfelelnek-e a (6) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.

Amennyiben a hitelesítő kellő bizonyossággal arra a következtetésre jut, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatok lényeges valótlanágoktól mentesek, hitelesítő jelentést ad ki, amely kimondja, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat a (6) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban kielégítőnek minősítették.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a társasági szintű összesített adatok hitelesítésére és a hitelesítő jelentés kiadására vonatkozó szabályokkal.”

10. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) a teljes [...] üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó, az irányelv I. melléklete szerinti tengeri szállítási tevékenységekkel összefüggésben az irányelv értelmében jelentendő [...] teljes összesített [...] üvegházhatásúgáz-kibocsátás meghatározásához alkalmazott számítások;”

b) a szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítése során a hitelesítő értékeli a jelentett adatok teljességét és a társaság által szolgáltatott információkkal való összhangját, ezek közé értve a hitelesített kibocsátási jelentéseket és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentést is.”

11. A 15. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítése tekintetében a hitelesítőnek és a társaságnak meg kell felelnie a második albekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított hitelesítési szabályoknak. A hitelesítő nem hitelesíti a társaság felelősségi körébe tartozó minden egyes hajó kibocsátási jelentését és 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentését.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a társasági szintű összesített adatok hitelesítésére, többek között a hitelesítési módszerekre és hitelesítési eljárásokra vonatkozó szabályokkal.”

12. A 16. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nyomkövetési terveket, kibocsátási jelentéseket és a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat értékelő és az e rendeletben említett hitelesítési jelentéseket és megfelelőségi dokumentumokat kiállító hitelesítőt az e rendelet hatálya alá eső tevékenységei tekintetében a 765/2008/EK rendeletnek megfelelően nemzeti akkreditáló testületnek kell akkreditálnia.”

13. A 20. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép⁴⁴:

„(3) Azon hajók vonatkozásában, amelyek két vagy több egymást követő jelentési időszak során nem feleltek meg a nyomkövetési és jelentési követelményeknek, és amennyiben más kényszerítő intézkedésekkel sem sikerült biztosítani a megfelelést, az érkezési kikötő szerinti tagállam illetékes hatósága – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – kiutasítási határozatot hozhat, amelyről értesítenie kell a Bizottságot, az EMSA-t, a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot. Az ilyen kiutasítási határozat meghozatalát követően minden tagállam – azon tagállam kivételével, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik – köteles megtagadni az érintett hajónak a kikötőibe való belépését mindaddig, amíg a társaság a 11. és 18. cikk szerinti nyomkövetési és jelentési kötelezettségeit nem teljesíti. Amennyiben a hajó valamely tagállam lobogója alatt közlekedik, és belép [...] annak egyik kikötőjébe, vagy ott található [...], az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – [...] feltartóztatja a hajót mindaddig, amíg a hajózási társaság nem teljesíti kötelezettségeit.

⁴⁴ Az ETS-irányelv szövegéhez való igazodás céljából.

Amennyiben egy adott tagállam lobogója alatt közlekedő hajó esetében megállapítást nyer az első albekezdésben említett valamely mulasztás, miközben a hajó annak a tagállamnak a kikötőjében tartózkodik, amelynek a lobogója alatt közlekedik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – mindaddig elrendelheti a lobogó alatti hajó visszatartását, amíg a hajózási társaság nem teljesíti kötelezettségeit. A tagállam erről értesíti a Bizottságot, az EMSA-t és a többi tagállamot. [...]

Az e kötelezettségeknek való megfelelést érvényes megfeleléségi dokumentummal kell igazolni a kiutasítási határozatot hozó nemzeti illetékes hatóság számára. Ez a bekezdés nem érinti a veszélyben lévő hajókra alkalmazandó nemzetközi tengerészeti szabályokat.”

13a. A 20. cikk (5) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e bekezdés szerinti eltérés lehetősége nem vonatkozik azokra a tagállamokra, amelyek felelős hatósága egy hajózási társaság igazgatási hatósága.”

13b. A 21. cikk (2) bekezdése a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hajó azonosítása (név, társaság, IMO-azonosító szám és a lajstromozási kikötő vagy anyakikötő);”

13c. A 21. cikk (5) bekezdése a következőképpen módosul:

„(5) A Bizottság két évente értékeli, hogy a tengeri szállítási ágazat összességében milyen hatást gyakorol a globális éghajlatra, többek között az e rendelet hatálya alá nem tartozó, globális felmelegedési potenciállal rendelkező egyéb üvegházhatású gázokból és részecskékből származó, nem szén-dioxiddal kapcsolatos kibocsátások vagy hatások révén.”

13d. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2024. december 31-ig felülvizsgálja ezt a rendeletet, figyelembe véve mindenekelőtt az annak végrehajtása során szerzett további tapasztalatokat [...], **különös tekintettel** [...] az 5 000-nél alacsonyabb, de 400-nál magasabb bruttó tonnatartalommal rendelkező hajók e rendelet hatálya alá vonására annak érdekében, hogy azok egy későbbi szakaszban a 2003/87/EK irányelv hatálya alá kerüljenek, illetve az ilyen hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére irányuló egyéb intézkedések javasolására. A felülvizsgálatot adott esetben az e rendelet módosítására irányuló javaslatnak kell kísérnie.”

14. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottságnak [...] a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 11a. cikk (4) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében és a 15. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [a felülvizsgált MRV-rendelet] hatálybalépésétől kezdődő hatállyal.”;

b) a (3) és az (5) bekezdésben „az 5. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében” szövegrész helyébe „az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 11a. cikk (4) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 15. cikk (6) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében” szöveg lép;

c) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés utolsó mondata azonban nem alkalmazandó az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, a 6. cikk (8) bekezdésének második albekezdése, a 11. cikk (4) bekezdése és a 15. cikk (5) bekezdése alapján 2023. október 1-jéig elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra.”

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

1. Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
2. Ezt a rendeletet a hatálybalépésének napjától kell alkalmazni. Az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontját azonban 2024. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv I. melléklete a következőképpen módosul:

Az 1. és a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. Ez az irányelv nem vonatkozik azokra [...] a létesítményekre vagy létesítményrészekre, melyeket kutatásra, fejlesztésre, valamint új termékek és folyamatok tesztelésére használnak. Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá azok a [...] létesítmények, amelyekben a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, megelőző releváns ötéves időszakban a biomassza égetéséből származó, a 14. cikk szerint meghatározott kritériumoknak megfelelő kibocsátások átlagosan a teljes átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás több mint 95 %-át teszik ki.”

„3. Ha egy létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét az EU ETS-be történő beillesztésének meghatározása céljából számítják ki, akkor a létesítményen belül a részét képező valamennyi tüzelőanyag-égetést folytató technikai egység névleges bemenő hőteljesítménye összeadandó. Ezen egységek lehetnek valamennyi típusú kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók és motorok, üzemanyagcellák, vegyi tüzelőberendezések, fáklyázók, hő- vagy katalitikus utánégetők. A 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű egységeket e számítás céljából nem kell figyelembe venni.”;

– a táblázat a következőképpen módosul:

i. a második sor helyébe a következő szöveg lép:

„Olajfinomítás, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű égetőegységeket működtetnek	Szén-dioxid”;
---	---------------

ii. az ötödik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Vas vagy acél előállítására szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett	Szén-dioxid”;
--	---------------

iii. a hetedik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Elsődleges alumínium vagy timföld előállítása	Szén-dioxid és <u>perfluor-szénhidrogének</u> ”;
--	--

(a) a tevékenységi kategóriák tizenötödik sorának helyébe a következő szöveg lép:

3. „Gipszszárítás vagy -kalcinálás, illetve gipszkarton és más gipsztermékek előállítása, a kalcinált gipsz vagy szárított másodlagos gipsz esetében 20 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett	4. Szén-dioxid”;
---	------------------

iv. a tizennyolcadik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Korom szerves anyagok – mint például olaj, kátrány, krakkoló, desztillációs maradékok – karbonizálásával járó előállítása 50 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett	Szén-dioxid”;
---	---------------

v. a huszonnegyedik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Hidrogén (H ₂) és szintetikus gáz előállítása 25 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett	Szén-dioxid”;
---	---------------

vi. a huszonhetedik sor helyébe a következő szöveg lép:

„Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából történő szállítása, az ezen irányelv szerinti más tevékenység hatálya alá tartozó kibocsátások kivételével	Szén-dioxid”;
--	---------------

vii. az utolsó új sor után a szöveg a következő sorral egészül ki, a következők közötti választóvonallal:

<p>„Tengeri szállítás</p> <p>Az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet hatálya alá tartozó, kereskedelmi célú személyszállítást vagy teherfuvarozást végző hajók tengeri szállítási tevékenysége</p>	<p>[...] <u>Szén-dioxid</u>”;</p>
--	-----------------------------------

1. A 2003/87/EK irányelv IIb. mellékletének helyébe a következő szöveg lép:

„IIb. MELLÉKLET

**A. RÉSZ – A MODERNIZÁCIÓS ALAP 10. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK HARMADIK
ALBEKEZDÉSE SZERINTI FELOSZTÁSA**

	Részesedés
Bulgária	5,84 %
Csehország	15,59 %
Észtország	2,78 %
Horvátország	3,14 %
Lettország	1,44 %
Litvánia	2,57 %
Magyarország	7,12 %
Lengyelország	43,41 %
Románia	11,98 %
Szlovákia	6,13 %

**B. RÉSZ – A MODERNIZÁCIÓS ALAP 10. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK NEGYEDIK
ALBEKEZDÉSE SZERINTI FELOSZTÁSA**

	Részesedés
Bulgária	<u>4,9</u> %
Csehország	12, <u>6</u> %
Észtország	2, <u>1</u> %
Görögország	10, <u>1</u> %
Horvátország	2,3 %
Lettország	1, <u>0</u> %
Litvánia	1,9 %
Magyarország	5, <u>8</u> %
Lengyelország	34, <u>2</u> %
Portugália	8, <u>6</u> %
Románia	9, <u>7</u> %
Szlovákia	4, <u>8</u> %
<u>Szlovénia</u>	<u>2,0%</u> ”

2. A 2003/87/EK irányelv a következő III., IIIa. és IIIb. melléklettel egészül ki:

„III. MELLÉKLET

A IVa. FEJEZETBEN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK

<p>Tevékenység:</p> <p>1. Az építőipari és a közúti közlekedési ágazatban égetésre használt tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása.</p> <p>E tevékenység nem vonatkozik az alábbiakra:</p> <p>a) az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott tevékenységek során felhasznált tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása, kivéve, ha azokat üvegházhatású gázok geológiai tárolási célú szállításán történő égetésre használják (a huszonhetedik sorban szereplő tevékenység);</p> <p>b) olyan tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása, amelyek kibocsátási tényezője nulla.</p> <p>2. Az építőipari és a közúti közlekedési ágazat az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokban meghatározott következő kibocsátási forrásoknak felel meg, az említett fogalommeghatározások alábbiak szerinti szükséges módosításaival:</p> <p>a) kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés (CHP) (1A1a ii. forráskategória-kód) és hőerőművek (1A1a iii. forráskategória-kód), amennyiben közvetlenül vagy távfűtési hálózatokon keresztül hőt termelnek az e pont c) és d) pontja szerinti kategóriák számára;</p> <p>b) közúti szállítás (1A3b. forráskategória-kód), kivéve a mezőgazdasági járművek burkolattal ellátott utakon történő használatát;</p> <p>c) kereskedelmi/intézményi (1A4a. forráskategória-kód);</p> <p>d) lakóépületek (1A4b. forráskategória-kód).</p>	<p>Üvegházhatású gázok</p> <p>Szén-dioxid (CO₂)</p>
---	--

A LINEÁRIS CSÖKKENTÉSI TÉNYEZŐ KIIGAZÍTÁSA A 30c. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINT

1. Ha a 2024–2026. évre vonatkozóan a IVa. fejezet szerint jelentett átlagos kibocsátások több mint 2 %-kal magasabbak a 2025-ös mennyiség 30c. cikk (1) bekezdésének megfelelően meghatározott értékénél, és ha ezek a különbségek nem a IVa. fejezet szerint jelentett kibocsátások és az UNFCCC forráskategóriáiból származó 2025-ös uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a jegyzékben szereplő, a IVa. fejezet hatálya alá tartozó ágazatokra vonatkozó adatai közötti, 5 %-nál kisebb különbségnek tudhatók be, a lineáris csökkentési tényezőt a 30c. cikk (1) bekezdésében említett lineáris csökkentési tényező kiigazításával kell kiszámítani.
2. Az 1. pont szerinti kiigazított lineáris csökkentési tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

$$[LRF_{adj} = 100 \% * ((MRV_{[2024-2026]} - (MRV_{[2024-2026]} + ((ESR_{[2024]} - 6 * LRF_{[2024]} * ESR_{[2024]}) - MRV_{[2024-2026]}) / 5)) / MRV_{[2024-2026]}], \text{ ahol}$$

LRF_{adj} a kiigazított lineáris csökkentési tényező;

$MRV_{[2024-2026]}$ a IVa. fejezet szerinti hitelesített kibocsátások átlaga a 2024–2026-os évekre vonatkozóan;

$ESR_{[2024]}$ a IVa. fejezet hatálya alá tartozó ágazatok tekintetében a 2024-es kibocsátások 30c. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott értéke;

$LRF_{[2024]}$ a 30c. cikk (1) bekezdésében említett lineáris csökkentési tényező.]”

3. A 2003/87/EK irányelv IV. melléklete a következőképpen módosul:

az A. rész „Számítás” szakasza a következőképpen módosul:

i. a negyedik albekezdésben „A biomassza kibocsátási tényezője nulla” utolsó mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A biomasszára vonatkozó azon kibocsátási tényező, amely megfelel az (EU) 2018/2001 irányelvben a biomassza felhasználására vonatkozóan megállapított fenntarthatósági kritériumoknak és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt, az 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározottak szerint nulla.”;

ii. a hatodik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 2010/75/EU irányelvnek megfelelően kidolgozott alapértelmezett oxidációs tényezőket kell alkalmazni, kivéve, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a tevékenység-specifikus tényezők pontosabbak.”;

b) a B. rész „A szén-dioxid-kibocsátások figyelemmel kísérése” című szakaszának negyedik albekezdésében a „A biomassza kibocsátási tényezője nulla” utolsó mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A biomasszára vonatkozó azon kibocsátási tényező, amely megfelel az (EU) 2018/2001 irányelvben a biomassza felhasználására vonatkozóan megállapított fenntarthatósági kritériumoknak és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt, az 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározottak szerint nulla.”;

a) a szöveg az alábbi C. résszel egészül ki:

„C. RÉSZ – A III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátások nyomon követése és jelentése

A kibocsátások nyomon követése

A kibocsátások nyomon követése számítás útján történik.

Számítás

A kibocsátásokat a következő képlet használatával kell kiszámítani:

Szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag × kibocsátási tényező

A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag a szabályozott szervezet által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét tartalmazza.

Hacsak az elfogadott elemzési módszereket használó független akkreditált laboratóriumok által azonosított, tüzelőanyag-specifikus kibocsátási tényezők nem pontosabbak, a jegyzékre vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokból vagy azok későbbi frissítéseiből származó, alapértelmezett IPCC kibocsátási tényezőket kell használni.

Minden szabályozott szervezetre és tüzelőanyagra külön számítást kell végezni.

A kibocsátások jelentése

Minden szabályozott szervezet az alábbi információkat kell a jelentésébe belefoglalnia:

A. A szabályozott szervezetet azonosító adatok, beleértve a következőket:

- a szabályozott szervezet elnevezése,
- annak címe, beleértve az irányítószámot és az ország nevét,
- az általa szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok típusa és azon tevékenységei, amelyek révén szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat, beleértve az alkalmazott technológiát is,
- a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
- a szabályozott szervezet tulajdonosának és esetleges anyavállalatának neve.

B. Minden olyan szabad forgalomba bocsátott és az építőipar és a közúti közlekedés III. mellékletben meghatározott ágazatában égetésre használt tüzelőanyag-típusra, amelyre vonatkozóan a kibocsátást kiszámítják:

- a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyisége,
- kibocsátási tényező,
- teljes kibocsátás,
- a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag végfelhasználása(i), és
- bizonytalansági tényezők.

A vállalkozások jelentési terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében a tagállamok intézkednek e jelentési követelményeknek a már létező jelentési követelményekkel történő összehangolásáról.”

4. A 2003/87/EK irányelv V. melléklete az alábbi C. résszel egészül ki:

„C. RÉSZ – A III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátások hitelesítése

Általános elvek

1. A III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátásokat hitelesíteni kell.
2. A hitelesítési folyamatnak része a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelő jelentés és az előző év folyamán végzett nyomon követés mérlegelése. A hitelesítés foglalkozik a nyomonkövetési rendszerek, a jelentett adatok és a kibocsátásokra vonatkozó információk megbízhatóságával, hitelességével és pontosságával, különös tekintettel:
 - a) a jelentett, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagokra és a kapcsolódó számításokra;
 - b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;
 - c) a teljes kibocsátás meghatározásához felhasznált számításokra.

3. A jelentett kibocsátásokat csak akkor lehet hitelesíteni, ha megbízható és hiteles adatok és információk a kibocsátások nagy fokú bizonyossággal történő meghatározását teszik lehetővé. A nagy fokú bizonyosság eléréséhez a szabályozott szervezetnek bizonyítania kell, hogy:

a) a jelentett adatok nem tartalmaznak ellentmondásokat;

b) az adatgyűjtés az alkalmazandó tudományos szabványoknak megfelelően történt; és

c) a szabályozott szervezet vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.

4. A hitelesítőnek a hitelesítés tárgykörébe tartozó összes telephelyre szabad bejárást és minden információhoz hozzáférést kell biztosítani.

5. A hitelesítőnek figyelembe kell vennie, hogy a szabályozott szervezetet bejegyezték-e az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerbe (EMAS).

Módszertan

Stratégiai elemzés

6. A hitelesítés a szabályozott szervezet által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok összes mennyiségének stratégiai elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek áttekintéssel kell rendelkeznie azokkal a tevékenységekkel kapcsolatban, amelyek révén a szabályozott szervezet a tüzelőanyagokat szabad forgalomba bocsátja, valamint e tevékenységeknek a kibocsátások szempontjából betöltött jelentőségével kapcsolatban.

Folyamatelemzés

7. A benyújtott információk hitelesítését indokolt esetben a szabályozott szervezet telephelyén kell elvégezni. A hitelesítő a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végez.

Kockázatelemzés

8. A hitelesítő a szabályozott jogalany összes kibocsátására vonatkozó adatok megbízhatósága szempontjából értékelés alá vonja mindazokat az eszközöket, amelyekkel a szabályozott szervezet szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat.

9. A hitelesítő ezen elemzés alapján tételesen meghatározza a magas hibakockázatú tényezőket, valamint a nyomkövetési és jelentési folyamat egyéb vonásait, amelyek valószínűsíthetően hozzájárulnak a teljes kibocsátás meghatározásakor vétett hibákhoz. Ennek fontos részei az egyes forrásokból származó kibocsátások szintjének meghatározásához szükséges számítások. Különös figyelmet kell fordítani a magas hibakockázattal járó tényezőkre és a nyomkövetési eljárás fent említett vonatkozásaira.

10. A hitelesítő a szabályozott szervezet által a bizonytalansági tényező lehető legkisebbre csökkentésére alkalmazott minden hatékony kockázatkezelési módszert figyelembe vesz.

Jelentés

11. A hitelesítő jelentést készít a hitelesítési folyamatról, amelyben megállapítja, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelőnek minősül-e. Ez a jelentés minden, az elvégzett munkával kapcsolatos kérdést felsorol. A hitelesítő akkor állapíthatja meg, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelő, ha véleménye szerint a teljes kibocsátás számításában nincs lényeges valótlanság.

A hitelesítővel szemben támasztott minimális szakmai követelmények

12. A hitelesítő a szabályozott szervezettől független személy, aki megalapozott, tárgyilagos és szakképzett módon jár el, valamint tisztában van:

- a) ezen irányelv rendelkezéseivel, a vonatkozó szabványokkal valamint a Bizottság által a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott útmutatásokkal;

- b) a hitelesítésnek alávetett tevékenységekkel kapcsolatos jogszabályi és államigazgatási követelményekkel; és
 - c) mindazon eszközökre vonatkozó információk keletkezésével, amelyek révén a szabályozott szervezet tüzelőanyagokat bocsát szabad forgalomba, különös tekintettel az adatok gyűjtésével, mérésével, számításával és jelentésével kapcsolatos információra.”
-